

Kürtçe yayın
ve DEP'lilerin
tahliyesi üzerine
daha geçen
hafta yazmıştık:

“ **Bu göz boyama
daha büyük baskıların
hazırlığıdır** ”

Demokrasi şovunun ömrü üç gün bile sürmedi!

☀ Çağrılar, Kürt ulusal hareketine değil,
devlete yapılmalıdır. Kürt halkının hakla-
rını gasbeden, şiddeti yaratan oligarşidir.

☀ İlericilik, demokratlık, devletin değil,
Kürt halkının yanında saf tutmaktır. Sta-
tükoyu koruma adına halkların direnme
hakkına saldırı kabul edilemez!

Ekmek ve
Adalet

www.ekmekveadalet.net info@ekmekveadalet.net

ISSN: 1304 687X 103

Ekmek ve
Adalet

Haftalık Dergi / Sayı: 112 / Tarih: 20 Haziran 2004 / FİYAT (KDV Dahil) 750 000
www.ekmekveadalet.net | Mail:info@ekmekveadalet.net

**Emperyalizmin
Hücrelerinde
Tecrite Karşı
Direniş Sürüyor**

Direnışte 112 Şehit

**NATO YIKILACAK
HALKLAR KAZANACAK!**

**SAHTE BELGECİLERE
SUÇÜSTÜ !**

**İstanbul 3 No'lu DGM'de
Sahte Belgeyle
insanları tutuklayıp
dernekleri kapatanlar
Suçüstü Yakalandı...**

Bütün Vatanseverler! Ankara'da Bush'u konuşturmamak, İstanbul'da NATO Zirvesi'ni yaptırmamak için seferber olmalıyız!

Vay ne hal olmuş vatan!

Güzel yarım İstanbul'dan ne haber?

Dil-Tarih'ten, Emekçi'den, Sendika'dan?

Şiddetin sabahı yakındır

Dayan dizlerim dayan...

Dayanacağız. Direneceğiz. Bu onurlu toprakları, kavgamızın başşehri İstanbul'u, emperyalistlerin kanlı ayaklarıyla kirlletmelerine izin vermeyeceğiz.

Aylardır konuşulan NATO Zirvesi'ne artık sayılı günler kaldı. Emperyalistlerin dünya halklarına karşı yeni ekonomik, siyasi, askeri saldırı kararları alacakları bu zirve için İstanbul'un seçilmiş olmasından AKP başta olmak üzere tüm işbirlikçiler memnun olabilir. Ama vatansever Türkiye halkı, bu memnuniyeti paylaşmıyor.

Bu emperyalist zirveyi, topraklarımıza yapılmış bir taciz, bu ülkenin vatanseverlerine, anti-emperyalistlerine yapılmış bir hakaret olarak görüyoruz.

Emperyalistlerin katliam örgütünün zirvesine karşı mücadelelemiz, bu hakarete verdiğimiz cevap olacaktır. Türkiyeli vatanseverler, tüm dünya halkları önünde bir sınavdadırlar.

Zirveyi engellemeli, onlara pahalıya maletmeliyiz.

26 Haziran'da Ankara'da olacağız. 27'sinde Bush'un TBMM'de konuşma yapmasına karşı hem Ankara'da, hem İstanbul'daki mitingde olacağız. 28 ve 29 Haziran'da katliamcılarının zirvesine karşı eylemler sürecektir.

26-27-28-29 Haziran eylemlerine tüm vatanseverleri katabilmek için örgütlenme yapmalıyız. Eğer bugüne ka-

dar bunu örgütlenmeye başlamamışsak, bugünden tezi yok başlamalıyız.

Vatansever halkımızın en dinamik kesimlerini o günlerde emperyalistlerin karşısına çıkarabilmeliyiz. Çağrılar, afişler, pankartlar, imza masaları, eylemlere kitlesel katılımı sağlamaya yetmez; her mahallede, her sokakta, her okulda, her işyerinde, her semtte o günkü eylemlere katılımı organize edecek **gruplar, komiteler** oluşturulmalıdır.

Mahallelerde, semtlerde, okullarda toplanıp miting, gösteri, yürüyüş yerlerine ulaşımına kadar disiplinli bir organizasyon oluşturmalıyız.

Kısacası, NATO Zirvesi'ne karşı **mücadele çağrısı** yapmak yetmez; **NATO Zirvesi'ne karşı mücadeleyi örgütlemeliyiz.**

Örgütlemek, halkımızın anti-emperyalist duygularını açığa çıkarmaktır. **Örgütlemek**, vatanseverlerin gücünü birleştirmektir. Haftalardır NATO Zirvesi'ne karşı sürdürülen eylemler, açık ki, varolan örgütlülüklerin, halkın mücadelesinin sahip olduğu kitleselliğin gerisindedir. Bu durumu aşmayı hedeflemeliyiz.

Öte yandan, bir olumluluk olarak pek çok yerde **NATO Zirvesi'ne karşı mücadele birlikleri**, platformları oluşturulmuştur. Her şehirdeki birlikler, eylemlere sadece kendi sınırlı çevrelerini taşıyan tarzı terkedip, halkı, tüm vatanseverleri, anti-emperyalistleri, ilericileri **seferber eden** bir tarz geliştirmelidirler. Yine tüm şehirlerdeki NATO Karşıtı Birlikler, Ankara ve İstanbul'daki eylemlere mümkün olan en geniş katılımı bugünden organize etmelidirler.

Mücadelenin her anı, her aşaması bizim için bir sınavdır. Ama bu sınavın daha özel bir önemi var; dünya halklarının gözü, Türkiye'de olacak; NATO Zirvesi'ne karşı **anti-emperyalist geleneğimize** yaraşır bir pratik geliştirmeliyiz.

1960'ların ikinci yarısından bugüne kadar sürdürdüğümüz anti-emperyalist mücadele, dünya ve Türkiye halklarının onuru, gururu olabilecek bir kararlılığa ve militanlığa sahiptir. Bu kararlılığı ve militanlığı büyütelim!

Vatansever gençliğimiz!

1960'ların ikinci yarısından bu yana, bu ülkedeki anti-emperyalist mücadelenin içinde ve önünde yer almanın onurunu taşıyoruz.

Emperyalizme karşı mücadele bayrağımızı, emperyalist katillerin NATO Zirvesi'ne karşı mücadelede de dalgalandırmaya devam edelim.

Biz bu ülkenin geleceğiyle, **emperyalizmin olmadığı bağımsız bir Türkiye'yi** savunmalıyız.

Geleneğimizle, gelecek ideallerimizle, coşku-muzla NATO'ya karşı mücadeleye güç verelim.

Gençlik Dernekleri Federasyonu Girişimi

Tutuklu ve Hükümlü Yakınlarına Çağrımızdır

1980'lerin ikinci yarısında "Ya düşünce değişikliği ya ölüm!" kararını alarak F tiplerinin ve tecrit politikasının başlama şaaretini veren NATO'dur. Eğer 112 evladımızın tabutlarını taşımak zorunda kaldıysak, sebebi onlardır.

Bu katiller ülkemizde toplanacaklar.

İzin vermeyelim. 112 yakınımızın katilinin onlar olduğunu suratlarına çarpalım.

Tüm tutuklu ve hükümlü yakınlarını NATO'ya karşı eylemlere katılmaya çağırıyoruz.

TAYAD'lı Aileler

Aydınlarımız, Sanatçılarımız

Vatanseverler, devrimciler, ilericiler, emperyalistlerin ülkemizde zirve toplanmasına karşı onurlu bir mücadele veriyor.

Bu toprakların aydınları, sanatçıları olarak bu mücadelenin dışında kalmamız düşünülemez.

Aydın tavırmızla, türkülerimizle, şiirlerimizle, resimlerimizle ve sesimizle, yürüyüşümüzle, NATO'ya karşı mücadeleye katılalım.

İdil Kültür Merkezi Çalışanları

ÇAĞRI
DUYURU

Türkiye, emperyalizmin siyasi,
askeri üssü olmayacak!

'NATO ve Bush Karşıtı Birlik' eylem takvimi:

26 Haziran: Başta Ankara olmak üzere, ülkemizin her yerinde emperyalist terör örgütü NATO'ya karşı eylemler...

27 Haziran: İstanbul'da merkezi miting

28-29 Haziran: Emperyalizmin terör örgütü NATO Zirvesi'ne karşı meşru eylemler sürecektir...

Emperyalist katilleri
topraklarımızda
istemediğimizi
gösterelim

TÜRKİYE HALKLARI

NATO Zirvesi'ni yaptırmamalıyız. Ülkemizin, İstanbul'unuzun emperyalist katillerin katliam kararları aldığı bir üsse dönüştürülmesine izin vermemeliyiz. Bu bizim için namus borcudur. Bu bizim için onur sorunudur.

Dünya halklarına açığı, yoksulluğu dayatanlara, "terörle mücadele" adına tüm hak ve özgürlüklerimizi yoketmeyi hedefleyenlere karşı, meydanlara çıkarak halkların gücünü gösterelim.

Temel Haklar ve Özgürlükler Dernekleri

İşçiler, Memurlar, Tüm Emekçi Kardeşlerimiz!

NATO, dünya işçi sınıfının kazanımlarına, yani sosyalizme karşı kurulmuş emperyalist bir örgüttür.

NATO'nun silahları tüm dünya emekçilerine kan, acı ve yoksulluk getirmiştir.

NATO, IMF'nin Dünya Bankası'nın silahlı bekçisidir. IMF, Dünya Bankası, programlarını, arklarını NATO'ya yaslayarak dayatmaktadır.

Şimdi bu emperyalist katiller, halklara karşı yeni kararlar almak için İstanbul'da toplanmaya niyetlenmektedirler.

Türkiyeli vatansever işçiler ve memur olarak, bu emperyalist katilleri topraklarımızda istemediğimizi en güçlü biçimde haykarmalıyız. Tüm emekçileri, NATO Zirvesi'ne karşı eylemlere katılmaya davet ediyoruz.

Temel Haklar İşçi Komisyonu Temel Haklar Memur Komisyonu

Emek
Adalet

INTERNET adresi: www.ekmekveadalet.net

E-MAIL adresi: info@ekmekveadalet.net

Bürolarımız

Yayınlar Tel: 0049 221 280 87 74 Faks:0049 221 280 90 84 E-mail adresi: ekmekveadalet@arcor.de Adana: İnönü Cad. 7. Sokak Kızılay İş Hanı arkası Özkan Apt. No:10/2 Tel-faks: 0 322 351 97 25 Ankara: GSK Bulvarı Onur İşhanı Kat: 6 Daire: 151 Kızılay Tel-faks: 0 312 419 27 38 Antalya: Armutlu Mahallesi Elmas Sok. Şaban Karatlı Apt. Kat: 4 D: 6 Tel-faks: 0 326 223 87 18 Batık: Başak Cad. Gök İş Hanı Daire: 25/4 Haykıl Tel-faks: 0 224 224 93 97 Hopa: Hopa İş Merkezi Zemin Kat: 1 HOPA Tel-faks: 0 466 351 42 08 İzmir: Milli-H Kütüphanesi Cad. No: 17/104 Tepeköyü İş Merkezi Ko-	Venloerstr. 507-A 0049 221 280 87 75 Faks:0049 221 280 90 84 E-mail adresi: ekmekveadalet@arcor.de Adana: İnönü Cad. 7. Sokak Kızılay İş Hanı arkası Özkan Apt. No:10/2 Tel-faks: 0 322 351 97 25 Ankara: GSK Bulvarı Onur İşhanı Kat: 6 Daire: 151 Kızılay Tel-faks: 0 312 419 27 38 Antalya: Armutlu Mahallesi Elmas Sok. Şaban Karatlı Apt. Kat: 4 D: 6 Tel-faks: 0 326 223 87 18 Batık: Başak Cad. Gök İş Hanı Daire: 25/4 Haykıl Tel-faks: 0 224 224 93 97 Hopa: Hopa İş Merkezi Zemin Kat: 1 HOPA Tel-faks: 0 466 351 42 08 İzmir: Milli-H Kütüphanesi Cad. No: 17/104 Tepeköyü İş Merkezi Ko-	50825 Köln Tel-faks: 0 232 482 29 54 Kocaeli: Hürriyet Caddesi Gökko Kervan Saray İşhanı Kat:7 No:79 Tel-faks: 0 262 331 66 51 Malatya: Dabakane Mah. Balırcılar Çarşısı Sarıbeyoğlu İşhanı Kat:1 No:43 Tel: 0422 323 24 77 Mersin: Zeytinlibahçe Caddesi Petek Apartmanı No:26 Kat:1/3 Mersin Samsun: Talimhane Cad. Bodurcalı İş Hanı Kat: 3/42 Tel-faks: 0 362 435 25 80 Tatvan: Kemerkaya Mah. Kındıracılar cad. Dedeoğlu sokak Pustu-lar İşhanı Zemin Kat No:4 Tel-faks: 0462 321 14 80
--	--	--

Fiyat: 750 000
Avrupa: 3 Euro
Almanya: 3 Euro
Fransa: 3 Euro
İsviçre: 3 Euro
Hollanda: 3 Euro
İngiltere: £ 2.5
Belçika: 3 Euro
Avusturya: 3 Euro

- 3... *Faşizmin hukuksuzluğuna suç üstü ve faşizme karşı hukuk mücadelesi*
- 5... *AKP, emperyalist katillerin suç ortağıdır*
- 10... *Sahte belgeler suçüstü yakalandı*
- 13... *Örgüt operasyonu oyunu şimdi de DİHA çalışanlarına karşı*
- 14... *AKP, üçüncü gün gerçek yüzünü gösterdi*
- 16... *Kimin ne diyeceği varsa oligarşiye söylesin*
- 17... *Herkes yerini belirlemelidir*
- 19... *Uluslararası devrimci tut-saklar günü*
- 21... *Cemil Çiçek'in yalan bombaları*
- 22... *Şirin imhasına...*
- 23... *MIT'in yasadışı dinlemesini Çiçek savundu*
- 24... *AKP'nin Allah'ı AB ve Amerika*
- 26... *Emperyalizmin, işbirlikçilerin ve halkların gücü*
- 28... *Yolsuzlukla mücadele yalanının balonu söndü*
- 29... *Halklara karşı savaşan emperyalist terör örgütü NATO-3*
- 32... *ABD tornasında lider eğitimi ve icazet*
- 33... *Sınıf sendikacılığı, burjuvazinin icazetinden çıkmayı gerektirir*
- 35... *Özelleştirmeye karşı iş bırakma*
- 36... *TAYAD'lıların mücadele mevzisi hep olacak*
- 37... *Suçlu suçunu biliyor!*
- 38... *İKÖ Zirvesi'nde AKP kimi temsil etti*
- 39... *İşsizliğin resmi*
- 40... *Ev hayatı, iş hayatı derken...*
- 42... *İstanbul Gençlik Derneği Lise Komisyonu Geleneksel...*
- 43... *İşte sahte belgeler -3*
- 46... *Normandiya Çıkarması*
- 48... *Sosyal kısıtlamalara tepki, ABD işbirlikçilerine ceza*
- 49... *Ateşkesi bozma kararı ve basında hezeyan halleri*
- 50... *Kahramanlar ölmez*

Faşizmin hukuksuzluğuna suçüstü ve Faşizme Karşı Hukuk Mücadelesi

Şimdilik son rakama göre, “1 Nisan operasyonu”nun sahte belgeleriyle tutuklananların sayısı 73’e ulaştı. Onlarca kişi aranıyor. Kapatılan dernekler, kapatıldığıyla duruyor. Bu operasyonda, baştan sona herşey yalan ve sahteydi. Operasyonun “*DHKP-C operasyonu*” olduğu, operasyonun “*Avrupa çapında*” diye tezgahlanması, onlarca insanın “*fa-lan falan şehirlerin, bölgelerin sorumlusu*” diye ilan edilmesi, Ekmek Ve Adalet bürosunun “*örgütün merkez üssü*” olduğu, baskınlarda “*örgüt dökümanları yakalandığı*”... herşey yalandı. Sıralamaya kalktığımızda bile onlarca satır tutacak yalanlarla kurulan bir operasyonla, demokratik mücadeleye saldırıldı. **Tek gerçek**, bunların kanıtı olarak kullanılan **sahte belgelerdi**.

Fakat bunlara rağmen, başından itibaren dikkat çektiğimiz gibi, bu “sıradan” bir operasyon değildi. Demokratik kurumlara yönelik pek çok kez örneği yaşanan furya halindeki baskın-gözetli uygulamalarının bir tekrarı değildi. 1 Mayıs’ta, 30 Mart gibi yıldönümlerinde eylemleri engellemek için başvuru “geçici” operasyonlardan biri de değildi, yani amaç NATO Zirvesi’ne karşı eylemleri engellemek gibi lokal bir hedefle sınırlı değildi. Bu operasyon, demokratik alandaki örgütlenmeyi ve mücadeleyi tasfiye etmeye yönelik bir “vuruş”tur. Devamı gelecektir. Ve devamı, sadece şu an hedeflediği kesimi değil, demokratik alanda örgütlü tüm güçleri kapsayarak sürecektir. Devrimci mücadele ve örgütlenmeye dair ne varsa tasfiye etmek, “AB’ye uyum”un yazılı olmayan parçalarından biridir. AB’ye uyum’un kağıt üzerinde getirdiği “hakların”, devrimcilerin tasfiyesi söz konusu olunca geçerli olmadığı-nı da bu operasyon herkese göstermiştir.

Bir çok davada, yakalanan disketlerden sözediliyor; bu disketlerin “dava dosyaları”nda olduğu yazıyor. Ama, bu sayımızdaki çeşitli yazı ve açıklamalardan da göreceğiniz gibi, bunların dava dosyalarında değil, polislin elinde olduğu ortaya çıktı. Savcılar ve polis anlaşılmış, al gülüm-ver gülüm, yüzlerce yıllık hapis cezalarına hükmediyorlar. Böylece “AB’ye uydurulan” polislin “delilden sanığa” gitme oyununun içyüzü de çıkıyor. Delilleri kendisi yaratan, uyduran polis, uydurduğu delillerden de istediği sanığa gidiyor. Yani biraz askeri terimlerle ifade edersek, polis önce “hedef”ini belirliyor. Bu hedef, haklar ve özgürlükler mücadelesini yürüten biridir. Sonra o hedefi suçlayabilecek sahte belgeler yaratıp “delil”leri hazırlıyor. Sonra da o delilden “hedef” olarak zaten baştan saptanmış “sanığa” ulaşıyor. İyi tezgah! Hem AB’ye uyumuş görün, hem istediğin keyfiliği, hukuksuzluğu yap. Mahkeme, sanki anormal hiç bir şey yokmuşçasına, rutin olan, normal, hukuki olan buymuşçasına “disketlerin polisten istenmesine” diye karar alıyor. Hukukun en fazla geçerli olacağı yerde, hukuk yok. Ve AB’cilik oyunu sürüyor.

İşte bu oyun açığa çıktı. Oyunu açığa çıkarmak da yetmiyor. Israrlı, kararlı bir mücadele gerekiyor. “AB’ye uyum” oyununun sırrı da buradadır zaten. Kağıt üzerinde haklarınız vardır. Ama diyelim ki, sahte belgeleri suçüstü yaptığınız bu durumda yasal hakkınızı kullanarak “suç duyurusu”nda bulundunuz. Kolayı var, işleme koymayabilirler. Aylarca hatta yıllarca süründürebilirler. Hukuksuzluğun “faili bulunamamıştır” denilebilir. Yüzlerce polis ve savcı arasında “kimin yaptığı tesbit edilememiştir” cevabı verilebilir. Osmanlı’da oyun çok. Osmanlı, AB’ye uyum yasalarıyla Osmanlı olmaktan çıkmamıştır. Anlaşılması,

görülmesi gereken budur. Malatya E Tipi'nde tutsakların Kürtçe telefon görüşmesi yapmalarına izin verilmiyor. DEP'li eski milletvekillerinden Diyarbakır mitingine ilişkin soruşturamada Leyla Zana'nın **neden Kürtçe konuşma yaptığı** soruluyor. Şimdi bu ülkede Kürtçe serbest mi, yasak mı? Dernekler sahte belgelerle kapatılıyor, dernek üyeleri, yöneticileri sahte belgelerle tutuklanıyor; şimdi bu ülkede "örgütlenme hakkı" var mı yok mu?

Normal bir hukuk düzeninde, bu kadar sahte belgenin varlığı kanıtlandığında, böyle bir dava düşer. Ama bu ülkede düşürülmeyecek, sahte belgelerle tutuklananlara onlarca yıl ceza verebilmek için yeni hukuksuzluklarla dava sürdürülecektir. İşte bundan sonrasını belirleyecek olan mücadeledir. Şimdi bu ülkede hukuk var mı göreceğiz. Bu ülkede hukukçu var mı, göreceğiz. Bu ülkedeki demokratik kitle örgütleri, demokratik **varolma** haklarına sahip çıkacaklar mı göreceğiz. Oligarşi "terör" yaygarası altında, tüm basını, televizyonları seferber ederek "*bu kadar adam yakalandıysa, vardır birşeyler*" diye düşündürmek istiyor. "Yasadışı örgüt operasyonu" deyince, onu kendisinin dışında gören sol kesimlere böyle düşündürterek, hukuksuzluğunu rahatlıkla sürdürmeyi amaçlıyor. Bu oyuna gelinmemeli, terör demagojisinin şartlandırmalarından çıkılmalıdır. Başta söylediğimiz gibi, bu operasyonda herşey yalan ve sahtedir. 73 kişi, evet, sadece ve sadece sahte belgelerle tutuklanmıştır. Pervasızlığın, hukuksuzluğun bu boyutlarda olabileceğine inanmak istemeyenler, hala ülkemizdeki faşizm gerçeğini görmeyenler, AB'ciliğe inanmak isteyenlerdir.

Hukuksuzluk sahte belgelerle 73 kişiyi tutuklayacak boyutlarda hüküm sürmektedir. Ve işte bu noktada hukuku savunuyorum, adaleti savunuyorum diyenler, halkın demokratik alanında **mücadele ve örgütlenme hakkını** savunanlar, sessiz kalmamalıdır. Elbette, hukuksuzluğun bu boyutlarda sürdürülebiliyor olması "korkutucu"dur; polis ve AKP iktidarı, bir çok sol, demokratik kesime "*onlara böyle yaparlarsa, bi-*

ze neleri yapmazlar ki" diye düşündürmek istemekte, korkuyla teslim almaya çalışmaktadır. Hukuksuzluk terörünün saldıgı korkuya teslim olmayalım.

Bertol Brecht'ten bazı dizeler aktarmak istiyoruz:

Ortaya çıkıyor

ve bize yapılan zulümleri haber veriyoruz.

İlk kez arkadaşlarımızın yavaş yavaş katledildiğini bildirdiğimizde

çığlıklar göklere ağıdı.

Yüz kişiydi katledilen. Ama

bin kişi katledildiğinde

ve ölümlerin sonu gelmediğinde

bir sessizlik kapladı ortalığı...

Zulümler yağmur gibi yağmaya başlayınca

"dur!" diyen olmaz artık,

Cinayetler üst üste yığılmaya başlayınca görülmez oluverirler.

Çekilen acılar dayanılmaz olunca

duyulmaz artık hiçbir çığlık...

Brecht'in anlattığı, kabaca kanıksama dediğimiz şeydir. Kanıksamayı ise artık çığlıkların duyulmaz olduğu **duyarsızlık** hali izler. Türkiye bunu ne yazık ki çokça yaşadı. İnfazlarda, faili meçhullerde, kayıplarda yaşadık bunu. İnfazlar, faili meçhuller, kayıplar, birken on, onken yüz, daha sonra binlerceye kadar çıktı... Ve devrimci, demokratik muhalefet, infazların, kayıpların çoğaldığı kadar büyütemedi tepkisini... Aynı şeyi F tiplerine karşı direnişte yaşadık; ölümler çoğaldıkça, suskunluk büyüdü. 19 Aralık'ın arifesinde F tiplerine karşı mücadele için alanlara çıkanlar, F tiplerindeki zulüm büyüdükçe, kabuklarına çekildiler.. Ama faşizm, kimseyi o çekildiği kabuklarının içinde de rahat bırakmıyor. Hukuksuzluğun pervasızlığı, o kabukların içindeki statükocu yaşamlara da ulaşacaktır. Onun için "112 İnsan Öldü, Duydunuz mu?" çığlığını duymak da, "Türkiye'de Hukuk Yok mu? Polis Sahte Belge Düzenleyip, Dernek Kapatıyor, İnsan Tutukluyor!" haykırışını duymak da önemli ve zorunludur. Bu haykırışlar duyulmaz olursa, bu haykırış duymayanlar için **siyasi ölüm** vakti gelmiştir. Zulmün F tipleriyle, hukuksuzluğuyla, sahte belgelerle saldıgı korkuya karşı, direnişleri sahiplenerek, hukuku, adaleti cüretle savunarak direnmeliyiz. Faşizmin karşısında başka türlü varolmanın ve bağımsızlığı, demokrasiyi, sosyalizmi dimdik ayakta savunmanın başka bir yolu yoktur.

Faşizm, kimseyi çekildiği kabuklarının içinde de rahat bırakmıyor. Hukuksuzluğun pervasızlığı, o kabukların içindeki statükocu yaşamlara da ulaşacaktır. Onun için çığlıkları, haykırışları, çağrıları duymak önemli ve zorunludur. Bu haykırışlar duyulmaz olursa, bu haykırış duymayanlar için **siyasi ölüm** vakti gelmiştir.

AKP, Emperyalist Katillerin Suç Ortağıdır

NATO için “alınacak tedbirler” İstanbul Valisi Muammer Güler ve Emniyet Müdürü tarafından açıklandı. İstanbul’u yasaklar kenti haline getiren AKP iktidarı’nın valisi, suçunu bilerek, “Vatandaşlarımızdan fedakarlık bekliyoruz” dedi.

Katiller için gösterilecek bir fedakarlığımız yoktur.

AKP iktidarının tek suçu, İstanbul halkının hayatını cehenneme çevirmesi ve demokratik kurumları “güvenlik” adıyla basması değildir.

Asıl büyük suç; emperyalist katillerle işbirliğidir, ülkeleri işgal edenleri, işkenceler, tecavüzler, katliamlar yapanları ülkemize davet etmesi ve onların politikalarını uygulamadaki canhıraş çabasıdır.

AKP, NATO’nun halklara karşı kurulmuş emperyalist terör örgütü olduğunu; tarihi boyunca halkların bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini boğmak için kontra örgütlenmelerden açık saldırılara kadar suçlar işlediğini; ABD’nin şimdi NATO’yu hangi amaçla kullanmak istediğini; destek verdiği Amerikan politikalarının büyük bir emperyalist yayılcılık olduğunu bilmiyor değildir. Biliyor ve bilerek işbirliği yapıyor.

Bununla da bitmiyor; Ülkemizde NATO üslerinin halklara karşı tehdit olarak kullanılması, bu üslerin daha da genişletilmesine “evet” demesine kadar onlarca suçun altında AKP iktidarının imzası vardır. “Filistin halkının haklarına sahip çıkıyor” görünerek, bu suçlarının üzerini örtmeye çalışan Tayyip Erdoğan, bir

yandan da ABD’nin Ortadoğu politikalarının destekçiliğini açıkça yapmaktadır.

Suçlarını gizleyerek, halkı aldatarak, göz boyayarak işbirliklerini sürdürmek istiyorlar.

İzin vermemeliyiz. Bunun yolu; NATO protestolarını AKP iktidarının protestosuna dönüştürmektir. AKP’nin katillerin işbirlikçisi olduğunu haykırılım meydanlarda. Halkı aldatmasına izivermeyelim. Üsler, kapatılsın, NATO’dan çıksın, NATO zirvesi iptal edilsin, işbirlikçi politikalara son verilsin taleplerini yükseltelim.

Anti-emperyalist olmak, önce kendi ülkemizdeki emperyalist işbirlikçilerine karşı mücadele etmektir. Bu işbirlikçiliğin siyasal temsilcisi, bugün AKP iktidarıdır. Onun Amerikancı politikaları, halkımıza ve bölge halklarına karşı düşmanlığın belgeleridir. “Dünya gerçekleri” adına açıklanan bu politikalar, arsız bir Amerikancılığın itiraflarıdır.

Eli kanlı katillerin, halklara karşı yeni saldırı planlarına yatacılık yapmak, bu saldırganlık politikalarına siyasi, askeri, lojistik destek vermek, halklara karşı işlenmiş en büyük suçtur.

İzin vermeyelim; AKP iktidarının emperyalist katillerin suç ortağı olduğunu haykırılım!

Sayı 112

5

20 Haziran
2004

NATO Halklardan Güçlü Değildir - NATO karşıtı eylemler -

10 HAZİRAN;

İzmir NATO ve Bush Karşıtı Birlik, Güzeltepe’de 200 kişinin katıldığı bir eylem yaptı. HÖC ve ESP’lilerin yer aldığı eylemde, “Katil ABD Ortadoğu’dan Defol” sloganları atıldı.

Bursa HÖC, PARTİZAN, EKB, ESP, SGD ve DPG meşaleli eylem yaptı. Eylem öncesi Kestel’de kahveleri, dernekleri, evleri gezen devrimciler, halka NATO’yu anlattı. Ajitasyon-propaganda çalışmasının ardından kıvılcıklar, dövizler ve pankartlarla, sloganlarını haykıran kitle, meşaleli yürüyüşün ardından Kestel Meydanı’nda bir açıklama yaptı.

Okmeydanı NATO ve Bush Karşıtı Birlik, Fatma Girik Parkı’nda DKÖ’ler üzerindeki baskıları protesto etti ve “Haziran Sıcağı NATO’yu Yıkacak” dedi. Birlik’i oluşturan gruplar çeşitli yönlerden “NATO’ya Geçit Vermeyeceğiz” sloganlarıyla yürüyerek geldikleri parkta açıklamanın ardından Bush maketi idam ettiriler.

11 HAZİRAN;

Emperyalistlerin, Erdoğan gibi uşaklarını da huzura alarak düzenlediği G-8 Toplantısı, Gençlik Derneği’nin de yer aldığı Balıkesir NATO Karşıtı Gençlik İnisiyatifi tarafından AKP il binası önünde protesto edildi. “G-8’e Geçit Yok, Kahrol-

sun Emperyalizm" pankartının açıldığı eylemde, emperyalistlerin Ortadoğu'yu paylaşım pazarlığı yaptığına ve AKP iktidarının bunun taşeronluğunu kabul ettiğine vurgu yapıldı.

★ Aydın, yazar ve sanatçılar, 19 Haziran'da, "Ülusal NATO Karşıtı Konferans" düzenleyeceklerini açıkladılar. Açıklamada, "Bizler, Türkiye'nin bağımsız ve demokratik bir ülke olmasını arzulayan, NATO başta olmak üzere bu planların bir parçası olmayı reddeden, halkların kardeş olduğu ülküsünden yola çıkan aydın, yazar, sanatçılar, bir araya geliyoruz." denildi. "Emperyalist Tehditlere Karşı Halkların Dayanışması" sloganıyla yapılan Konferans, Bilgi Üniversitesi Kuştepe Kampüsü'nde yapılacaktır.

★ Bush'a NATO'ya, Emperyalizme Karşı Ankara Platformu, Ankara Adliyesi önünde toplanarak, Bush'un Türkiye'ye geldiğinde, "insanlığa karşı işlenmiş suçlar kapsamında olan işgal, yağma, soykırım, kitle katliamı, işkence ve gayri insani onur kırıcı muamelede bulunmak" suçlarından tutuklanması için başvuru yaptı.

★ HÖC, Alinteri ve ESP'nin oluşturduğu 1 Mayıs Mahallesi NATO ve Bush Karşıtı Birlik, 11 Haziran akşamı meşaleli yürüyüş yaptı. "İşkence ve Tecavüzcü NATO'yu Ülkemizde İstemiyoruz" pankartının açıldığı yürüyüşte, "Tecriti Kaldırın Ölümleri Durdurun", "Tuğba Gümüş Yalnız Değildir", "Halkız Haklıyız Kazanacağız" sloganları atıldı. Yapılan açıklamada, NATO zirvesi öncesi estirilene po-

HÖC: NATO YIKILACAK HALKLAR KAZANACAK

Haklar ve Özgürlükler Cephesi, İstanbul'da AKM önünde 16 Haziran günü yaptığı eylemle, güçlü olanın emperyalistler değil, halklar olduğunu haykırdı. "NATO Yıkılacak Halklar Kazanacak" pankartının yer aldığı eylemde kızıl bayraklar dalgalandı, "Halk düşmanı NATO" dövizleri taşındı.

HÖC adına açıklamayı yapan Cihan Keşkek, AKP'nin zirve öncesi 'güvenlik' gerekçesiyle estirdiği terörü anlatarak, "NATO daha topraklarımıza ayak basmadan terörlerini yaşamaya başladık." dedi. Halkların öfkesi karşısında emperyalist efendilerin, zirvelerini halklardan uzak, ücra köşelerde yapmak zorunda kaldıklarını hatırlatan Keşkek, "Bu ne pervasızlıktır ki ülkemizde, kavgamızın şehri İstanbul'un göbeğinde yapmak istiyorlar. Zulme karşı direniş her yerde ve her koşulda meşrudur. Emperyalist efendilerin karşısına bu haklılığımızla, meşruluğumuzla çıkacağız" dedi.

Açıklamanın ardından, "Halk Düşmanı NATO Defol" sloganları atıldı ve Grup Yorum "Biz Varız" adlı marşı söyledi.

lis terörü protesto edildi.

12 HAZİRAN;

★ NATO'ya Bush Karşıtı Birlik, DGM önünde toplanarak, demokratik kurumlara yapılan baskınları protesto etti ve DGM'ye çıkarılan DİHA çalışanlarına destek verdi.

★ HÖC ve Kocaeli Gençlik Derneği'nin de bulunduğu Bush ve NATO Karşıtı Birlik yürüyüşü düzenledi. Yürüyüş boyunca "NATO'yu Denize Dökeceğiz, Kahrolsun Emperyalizm" sloganları atıldı ve yaklaşık 150 kişi Cumhuriyet Parkı'nda 1 saatlik oturma eylemi yaptı.

★ Malatya Temel Haklar ve ESP bir açıklama yaparak işbirlikçi iktidarı protesto etti.

★ Ankara'da ÖDP üyeleri ABD büyükelçiliğine yürümek istedi. Kitleye saldıran polis, çok sayıda kişinin yaralanmasına neden olurken, 6 kişi hastaneye kaldırıldı.

★ Antep'de NATO ve İşgal Karşıtı Platform, Balıklı Parkında basın açıklaması yaptı. Platform adına açıklamayı okuyan EMO yönetim kurulu üyesi Kemal Avcı, "insanlık suçu işleyen kişileri kırmızı halılarla karşılamak isteyen AKP hükümetini uyarıyoruz" şeklinde konuştu.

★ HÖC'ün de bulunduğu Hatay NATO ve Kirli Savaş Karşıtı Platformu kitlesel bir eylem yaparak, iktidarın Büyük Ortadoğu Projesinde rol almaya karar verdiği belirtildi. "NATO Emperyalistlerin Silahlı Örgütüdür", "NATO'ya Hayır üsler Kapatılın" dövizlerinin açıldığı eylemde NATO'nun suçları sıralandı. Demokratik kurumlara baskınların protesto edildiği açıklamaya 200 kişi katıldı.

NATO Karşıtı Eylemden Direniş Şehidini Anmaya

Burdur Gençlik Derneği, DPG, DGH, BAGEH ve Devrimci Hareket'in oluşturduğu öğrenci inisiyatifi, 12 Haziran günü, Cumhuriyet Meydanı'nda, "NATO'ya Geçit Vermeyeceğiz, Kahrolsun Emperyalizm" pankartı açarak eylem yaptı. Eylemin ardından, Ölüm Orucu şehidi Günay Öğrener'in mezar ziyaret edildi. Mezar başında şiirler, marşlar okuyan kitle, Günay'ın vasiyeti olan mektubu okuyarak, tüm ölüm orucu şehitleri için saygı duruşunda bulundu ve mezara karanfiller bıraktı.

✦ Adana'da, Halkevleri ve liseliler kitlesel bir basın açıklaması yaptı.

✦ Tarsus Emperyalizm ve NATO Karşıtı Birlik, AKP ilçe binası önünde yaptığı kitlesel açıklama ile herkesi NATO'yu protestoya çağırdı.

✦ BAK tarafından Göztepe Özgürlük Parkı'nda düzenlenen, "NATO'ya Hayır!" konserine Bulutsuzluk Özlemi, Işık Yansıması, Kara Güneş, Kardeş Türküler, Mor ve Ötesi, Onur Akın, Rojin, Vedat Sakman, Yaşar Kurt ve Zeynep Tanbay katıldı.

✦ Malatya Bush ve NATO Karşıtı Birlik, Ofis Caddesi'nde yaptıkları eylemde, BOP ile, Türkiye'nin müslüman ülkeler içinde ABD'nin Truva Atı olacağı söylendi. Eylem "NATO'ya geçit yok" sloganları ve "Gündoğdu" marşı ile sona erdi.

✦ Ankara ÖSS ve NATO Karşıtı Lisesi Gençlik Platformu Yüksel Caddesi'nde yaptığı eylemde, "ÖSS'nin kurbanı, NATO'nun askeri olmayacağız" pankartı açtı. Ankara Gençlik Derneği Tiyatro Grubu'nun sergilediği oyunun ardından, İdil Can Kültür Merkezi Müzik Topluluğu da bir dinleti sundu.

✦ Ankara NATO Karşıtı Gençlik Platformu, Yüksel Caddesi'nde, "İstanbul'u NATO'ya dar edeceğiz" pankartı açarak yaptığı eylemde, zirve sponsoru tekellerin halkların ktili olduğunu söyledi. Demokratik kurumlara baskınları protesto eden Platform, "NATO terörüne boyun eğmeyeceğiz" dedi. Açıklamanın ardından sloganlarla Sakarya Caddesine yüründü.

✦ İzmir Buca'daki NATO binasına yürüyen NATO ve Bush Karşıtı Birlik, "İzmir NATO kenti olmayacak" sloganları attı. HÖC'ün de bulunduğu çok sayıda siyasi grup ve sendikanın yer aldığı eylemde, 600 kişi TANSAS önünden sloganlar ve bayrakları ile NATO üssüne yürüyerek, burada bir açıklama yaptı. Açıklamada asıl tehdidin NATO olduğu belirtildi.

✦ Alibeyköy NATO ve Bush Karşıtı Birlik'in meşaleli yürüyüşüne polis gaz bombaları ile saldırdı. Cengiz Topel Caddesi'nde yapılan eylemde emperyalizme karşı öfke dile getirilirken, 18 kişi gözaltına alındı. Saldırıya rağmen, sloganlar Alibeyköy sokakla-

Alevilerden "Zalimin zulmüne karşı semah"

AKP'nin "NATO heyeti önünde semah yapın" teklifini reddeden Aleviler, 12 Haziran günü Taksim'de semah döndü. NATO ve Bush Karşıtı Birlik'in bu haftaki eylemine Pir Sultan Abdal Derneği ve Hubyar Sultan Derneği üyeleri semahla katıldı. Semah ekibi, "Zalimin Zulmüne Karşı Semah", "Katillere Semah Dönülmez" gibi Dövizler açtı. Birlik adına yapılan açıklamada, DKÖ'lere yapılan baskılar protesto edildi.

Bu Pankarta Tahammülsüzlük Niye?!!

Zonguldak NATO ve Bush Karşıtı Birlik'in, 14 Haziranda yaptığı basın açıklamasına polis azgınca saldırdı. Saldırı gerekçesi ise, "NATO'YA GEÇİT VERMEYECEĞİZ" pankartı oldu. AKP'nin polisi olmanın, aynı zamanda NATO'nun polisliğini gerektirdiğini gösteren Zonguldak Emniyeti, 30 kişiyi gözaltına aldı. Saldırıda, Gençlik Dernekli bir öğrencinin burnu kırılırken, akşam saatlerinde adliyeye getirildiklerinde de aynı sloganı haykırdılar. Gözaltına alınanlara destek için Adliye önünde de bir açıklama yapıldı.

27 Haziran Mitingi İçin Başvuru Yapıldı

NATO Karşıtı Birlik 27 Haziran'da yapılacak "Büyük Buluşma" için valiliğe başvuru yaptı. Başvuruya ilişkin bir açıklama yapan KESK Genel Sekreteri Mustafa Avcı, miting için **Vatan Caddesi**'ni istediklerini ancak, meşru, kitlesel eylemlerin her yerde yapılarak NATO'yu engelleyeceklerini dile getirdi.

Sayı 112

7

20 Haziran
2004

NATO Sponsoru ÜLKER'in Önünde Gösteri

NATO sponsoru olarak katliamlara, işgallere ortaklıklarını tescilleyen holdingler önündeki gösteriler sürüyor. NATO ve Bush Karşıtı Birlik, 16 Haziran'da, ÜLKER'in Topkapı'daki fabrikası önünde bir gösteri düzenledi. ÜLKER'in suç ortaklığını hatırlatan bir açıklamanın yapıldığı eylemde, "Katil ABD, İşbirlikçi Ülker" ve "İşgale Değil, Direnişe Destek" sloganları atıldı, dövizler açıldı.

AKP Genel Merkezi Önünde Gösteri

"Bush'a, NATO'ya, Emperyalizme Karşı Ankara Platformu" 16 Haziran'da AKP Genel Merkezi önünde bir eylem yaptı. 250 kişi sloganlarla AKP önüne kadar yürüdü ve burada bir açıklama yaptı. Eylemde, "NATO'dan çıkılın, üsler kapatılın", "Katil ABD, işbirlikçi AKP" sloganları atıldı.

Özgür-Der: "AKP halka ve İslama ihanet ediyor"

Özgür-Der'liler, 13 Haziran'da, Fatih AKP önünde yaptıkları eylemde "Katillerle ortaklık suçudur, işbirlikçi hükümet istemiyoruz" dediler. Açıklamada, "emperyalist odaklara yaranmak adına bu kanlı katilleri ülkemize davet eden AK Parti, bu tutumuyla halka ve İslam'a ihanet etmekte, bağışlanamaz bir suç işlemektedir" denildi. Ayrıca Özgür-Der, 12 Haziran günü Kadırga Kültür Merkezi'nde bir panel ve 14 Haziran'da Harbiye TRT önünde bir basın açıklaması yaptı.

rında devam etti.

✦ İstanbul Esenyurt'ta NATO ve İşgal Karşıtı Platform üyesi 100 kişi katıldığı eylemde "NATO'ya Hayır, Emperyalist İşgale ve Savaşa Son" denildi. Yürüyüşün ardından basın açıklaması yapı- lırken, NATO karşıtı dövizlerin yanısıra, "Katil ABD İşbirlikçi AKP, Hapishanelerde 112 İnsan Öldü Duy- dunuz mu?, Polis Sahte Belge Düzenleyip Dernek Kapatıyor, İnsan Tutukluyor, Irak Halkı Yalnız De- ğildir" dövizlerinin taşındığı eylemin ardından bir

kişi jandarma tarafından kısa süreli gözaltına alın- di.

✦ Esenler Temel Haklar, SODAP, ESP, Ekim, SDP ve Halkevleri'nden oluşan NATO Karşıtı Birlik, Atışalanı-Cumartesi Pazarı'nda yürüyüş yaptı.

13 HAZİRAN;

✦ Kadıköy Kadın Platformu, Kadıköy İskele Meydanı'nda yaptığı eylemle, "tecavüzcüleri

Gazi NATO'ya Barikatla Direniyor

Gazi Mahallesi'nde, barikatlar bu kez NATO'ya, NATO'nun silahlı bekçiliğini yapan AKP iktidarının iş- kencecilerine karşı kuruldu. "Gazi NATO Karşıtı Birlik" 14 Haziran'da yaptığı eyleme polisin saldırısı barikat di- renişleriyle, çatışmalarla karşılandı.

Demokratik Eyleme Saldırı ve Barikat

Heykel Parkı'ndan "İşgale İşkenceye NATO'ya Karşı Mücadele'yi Yükseltelim" pankartı açan 150 kişi, halkın desteği ve "Katil ABD İşbirlikçi AKP", Irak Halkı Yalnız Değildir, Halk Düşmanı NATO Defol", slo- ganlarıyla Eski Karakol önüne kadar yürüdü. Burada bekleyen sivil polislerin saldırısı kitlenin direnmesiyle püskürtüldü.

Ardından yeni katılımlarla birlikte DörtYol'a yürüyü- şe geçmek isteyenlere saldıran polis, pankartı almaya çalıştı. Daha önceden saldırma kararı alındığı belliydi. Birlik üyeleri, meşale sopalarıyla karşılık vererek diren- me haklarını kullandılar.

İlk saldırının püskürtülmesinin ardından Yolağzı Mevkii'nin giriş ve çıkışlarına barikatlar kuruldu. "Yaşa- sın Devrimci Dayanışma" ve "Umudun Adı DHKP-C" sloganlarıyla direnişin Gazi geleneği olduğu haykırıldı. 1 saat barikat başında sloganlar atılırken, başka barikatlar da kuruluyordu. Zırhlı Akrep'lerin saldırısı da direnişle karşılandı ve Köşe Durağı'ndaki barikata çekilenlere bu kez de askeri panzer ve akrepler saldırıya geçti. Ga- zi'nin yiğit gençleri, emperyalist katillerin uşaklarına böyle direnilir diyerek, taş ve sopalarla panzere karşılık verdi. Caddenin her noktasında büyük bir öfkeyle pan- zerlere taş ve sopalarla dire- nildik- ten son- ra Dört

Y o l a d o ğ r u geri çe- kilindi. O sıra- da çevik

kuvvetin gelmesiyle ara sokaklarda da barikat kuruldu ve Heykel Parkı'nda tekrar toplandı. Caddeye çıkan öfkeli kitle, burada yeniden barikat kurdu, Çevik kuvvet ve panzer saldırısına taş ve sopalarla karşılık verdi. 3 sa- ate yakın panzerlere, gaz bombalarına, plastik mermi- lere karşı direnen Gazililer, sloganlarla dağıldı. HÖC'lü- lerin yoğunlukta olduğu eyleme, ESP, Mücadele Birliği Platformu, DHP ve İşçi-Köylü katıldı.

Gazi, Emperyalizmin Uşaklarıyla Çatışıyor

14 Haziran'daki saldırının ardından birer gün arayla eylem kararı alan Gazi NATO ve Bush Karşıtı Birlik, 16 Haziran günü, saldırıyı protesto etmek için İsmet Paşa Caddesi'nde bir eylem yaptı. 250 kişinin katıldığı ey- lemde, "İşgale, İşkenceye, NATO'ya Karşı Mücadeleyi Yükselt" pankartı açılarak, panzerlerin takibinde Ce- mevi önüne yüründü.

Gazi, NATO'ya ve Uşaklarına Nasıl Direnileceğini Gösteriyor

Diğer gruplar burada eyleme son verirken, 150 kişi sapanlar, molotoflar ve taşlarla Heykel Parkına yürüyü- şe geçti. Kitle sık sık "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz", "Halk Düşmanı NATO Defol", "Umudun Adı DHKP-C" sloganları attı. Burada hesap sorma kararlılığıyla pan- zerlerin karşısına çıkıldı. Panzerden halka yalan propa- ganda yapılmaya, ailelere "çocuklarınız DGM'lerde ya- gılanmasın" şeklinde gözdağı verilmeye çalışıldı. Oysa Gazililer onları tanıyordu.

Yeni katılımlarla 200'ü bulan maskeli, fularlı kitle, DörtYol'a doğru yürüyerek 1 saat boyunca sloganlarla öfkelerini haykırdılar. NATO'ya karşı yapılan haklı, meşru bir eyleme halk da alkışlarıyla, sloganlarıyla des- tek verdi. Sokaklar molotoflarla aydınlatılırken, kitle, büyük bir öfkeyle panzerleri bekledi. Ölüm orucu dire- nişçilerinin kararlılığı 200 insanın bilincinde, Halkların Katili NATO'nun uşaklarından hesap sormaya dönüştü. Panzerler birkaç kez tacizde bulunmasına rağmen, Eyüp'lerin, Ali Haydar'ların yoldaşlarına saldırmayı gö- ze alamadı. İki gün önceki pervasızlıklarından, "Kurtu- luş Kavgada Zafer Cephede" sloganları haykıranlar kar- şısında eser kalmamıştı. Biliyorlardı ki, Gazi'nin bütün evlerinin, sokaklarının kulağı bu sloganlardaydı; onlara saldırmayı göze almak, tüm Gazi'ye saldırmaktı. Eylem, iradi şekilde "NATO Yıkılacak Halklar Kazanacak" slo- ganlarıyla saat 22.00'da sona bitirildi.

Sayı 112

8

20 Haziran
2004

ülkemizde istemiyoruz” dedi. NATO askerlerinin gittikleri yere fuhuşu da götürüklerini, fuhuş şirketleriyle ortak olduklarını belirten kadınlar, “Tecavüzcü ABD Ortadoğu’dan defol” sloganları atıldılar.

TKP’liler tarafından NATO zirvesi karşıtı toplanan imzalar, Haydarpaşa Garı’nda düzenlenen protesto gösterisinin ardından Ankara’ya götürüldü.

Demokratik Haklar Platformu, Taksim TÜYAP Parkı’nda düzenlediği eylemde, “Emperyalizme ve NATO’ya hayır, yaşasın yeni demokratik cumhuriyet”, “ABD askeri olmayacağız”, yazılı pankart ve dövizler taşıdı.

Kartal NATO Karşıtı Birlik, 11 haziranda Eğitim-Sen’deki panelin ardından, Kartal Meydanı’nda kitlesel eylem yaptı. HÖC’ün de olduğu 17 kurumdan oluşan Birlik, “NATO’ya geçit vermeyeceğiz” pankartı açarak NATO’yu ve iktidarın, Adana’daki infaz, demokratik kurumların basılması ve kaçırma, taciz gibi saldırılarını protesto etti. Eyleme 250 kişi katıldı.

14 HAZİRAN:

Antakya Kirli Savaş ve NATO’ya Karşı Platform tarafından basın açıklaması yapıldı.

HÖC’ün de içersinde olduğu Bahçelievler NATO Karşıtı Birlik’in, Yenibosna Zafer Mahallesinde NATO Katliamlarını ve CHE’nin hayatını anlatan sinevizyon gösterimi, polis tarafından engellendi. Gösterimi izlemek üzere gelen 150 kişi bu durumu protesto etti.

Sakarya Gençlik Derneği’nin de bulunduğu NATO ve Bush Karşıtı Birlik, Hilmi Kayın İş merkezi önünde kitlesel bir basın açıklaması yaparak, “NATO’yu engelleyeceğiz” dedi.

15 HAZİRAN:

Gaziosmanpaşa NATO ve Bush Karşıtı Platform, düzenlediği imza kampanyasının bitiminde meşaleli bir yürüyüşün ardından Meydan Parkı’nda basın açıklaması yaptı.

Kocaeli HÖC ve Gençlik Derneği’nin de bulunduğu Birlik, “İstanbul’u NATO’ya Dar Edeceğiz” sloganları atarak meşaleli yürüyüş düzenledi. 200’e yakın kişinin katıldığı eylemde, işbirlikçi AKP protesto edilirken, 15-16 Haziran konulu bir açık hava paneli yapıldı.

Ankara Mamak NATO Karşıtı Birlik, 500 kişinin katıldığı bir eylemle, “Savaş ve terör örgütü NATO’ya geçit yok” dedi. NATO’yu anlatan konuşmaların sonunda İdilcan Müzik Grubu marşlar söyledi. Etkinliğin ardından, HÖC, Kaldıraç, ESP, BDSP’liler meşaleler ve “Direnen halklar kazanacak” sloganlarıyla bir yürüyüş yaptı.

NATO Katliamının Hesabını Sormak İçin Şehit Düşenler Anıldı

Yugoslavya NATO bombaları altında yakılıp yıkılmaktadır. “Sırp vahşeti” propagandaları altında süren katliamda, herkes suskun, NATO’nun bir ülkeyi parçalamasını, katliamını izlemektedir. Ama susmayanlar da vardır Haziran sıcaklığında. Onlar, tarihleri boyunca emperyalizme karşı mücadelesinin nasıl verilmesi gerektiğini, enternasyonalist dayanışmanın nasıl olması gerektiğini pratikleriyle herkese gösteren Parti-Cepheilerdir.

4 Haziran 1999 tarihinde, silahlarını kuşanan Cepheiler, Sadık Mamati ve Selçuk Akgün, NATO’nun ABD demek olduğunun bilinciyle, ABD’nin İstanbul Başkonsolosluğu’na yönelik bir eylemin hazırlığına girerler.

Konsolosluğun karşısındaki binada, Amerikan emperyalizminin çıkarlarını korumak için halkımıza onyıllardır zulmeden ölüm mangaları tarafından katledildiler. Bu katliamdan dolayı, şimdi terör şubesinden sorumlu Emniyet Müdür yardımcısı olan Şefik Kul’a, ABD tarafından “şükran şildi” verildi.

Ama unutturamadılar kahraman savaşçıları, unutturamadılar anti-emperyalizmi...

Şehitler Anıldı

Sadık ve Selçuk’un katledilişlerinin yıldönümü vesilesiyle 5 Haziran günü bir anma yemeği verildi Alibeyköy’de.

Selçuk Akgün’ün, Alibeyköy-Yeşilpınar’daki evinde verilen yemeğe TAYAD’lı Aileler katıldı. Yemeğin ardından mezarlığa gidilerek Selçuk Akgün’ün mezarı karanfillerle süslendi. Burada bir konuşma yapan, eşi Melek Akgün, Selçuk’un her zaman ilkeli, disiplinli yaşadığını belirtirken, onun emperyalistlerden hesap sormak için şehit düşmesinden de ayrıca gurur duyduğunu söyledi.

Selçuk ve Sadık’ın resimlerinin taşındığı anmada, onları tanıyanlar da birer konuşma yaptılar. Yapılan konuşmaların ardından “Cemo” ve “Bize Ölüm Yok” marşları söylendi. Bu arada aynı yerde bulunan,

genç komutan Sibel Yalçın’ın mezarı da karanfillerle süslenerek, başucunda “Sibel Yalçın Destanı” söylendi.

Hukuksuzluğa karşı mücadele sürüyor

- Sahte Belgeciler **SUÇÜSTÜ** Yakalandı -

Halkın Hukuk Bürosu ve TAYAD'lı Aileler tarafından geçen hafta yapılan açıklamalarla, sahte belge düzenleyen polis ve mahkemenin **SUÇÜSTÜ** yakalandığı ortaya çıktı.

Halkın Hukuk Bürosu'nun açıklamasının başlığı, suçüstünü bildiriyordu:

“SAVCILIK EMANETİNDE GÖRÜNEN DİSKETLER EMNİYETTEN ÇIKTI!”

Halkın Hukuk Bürosu avukatları, 9 Haziran'da İstanbul 3 no'lu DGM de, müvekkillerinin suçlarının “kanıtı” olarak gösterilen disket ve bilgisayar ürünlerinin tekrar incelenerek dökümünün yapılması ve bir kopyasının kendilerine verilmesini talep ettiler.

Mahkeme incelenmek için disketlerin “**Emniyet Müdürlüğünden**” istenmesine karar verdi. Oysa “*dava dosyasındaki emanet makbuzunda bunların savcılık emanetinde olduğu gözüküyordu.*”

Savcılıkta olması gereken disketler, mahkeme dosyasında da savcılıkta olduğuna dair kayıt bulunan disketler, polisteydi. Aylarca önce açılmış, çoktan polisten çıkmış davaların disketleri hala poliste duruyordu.

Hal böyle olunca, tabii “diskette adın geçiyor” diye istediğin herkesi gözaltına alıp tutuklayabilirdin. Nitekim de böyle yapılıyor...

Yine avukatların yaptığı incelemeler sonucunda ortaya çıktı ki; belgelerin mahkeme dosyasında olması gerekirken halen polisin elinde olduğu dava, sadece 9 Haziran'daki dava da değildi:

İstanbul 2 No'lu DGM'de görülen **2003/312 dosya numaralı** Celal Yayla davasında, 6 No'lu DGM'de görülen **2003/301 dosya numaralı** Fatma Koyupınar'ın davasında, 3 No'lu DGM'de görülen **2003/306 dosya numaralı** İnan Gök davasında, 6 No'lu DGM'de görülen **2003/238 dosya numaralı** Kenan Günyel'in davasında, 5 No'lu DGM'de görülen **2003/267 dosya numaralı** Kaan Kurtuluş'un davasında, 1 No'lu DGM'de görülen **2003/266 dosya numaralı** Nebiha Aracı'nın davasında **hep aynı sahtekarlık** söz konusudur.

Sahte belge düzenleyicilerinin, ve buna zemin hazırlayan DGM'nin, bu hukuksuzluğa dair bir izahları varsa, bekliyoruz.

TAYAD'lı Ailelerin sahte belge düzenleyicilerinin suçüstü yakalanmasına ilişkin 16 Haziran 2004 tarihli açıklamasını aşağıda sunuyoruz:

Sahte belge düzenleyicileri suçüstü yakalandı. Aylardır “savcılık emaneti”nde diye gösterilen disketlerin Emniyet Müdürlüğü'nde olduğu ortaya çıktı.

2,5 aydır, AKP ve AB işbirliğiyle hazırlanıp AKP'nin polisi tarafından uygulanan bir “hukuksuzluk terörü” sürdürülüyor. 1 Nisan'dan bu yana sahte belgelerle onlarca insan tutuklandı (Geçen haftaki tutuklamalarla birlikte sayı 70'e yaklaştı). Dernekler kapatıldı. Hukuksuzluk yeni tutuklamalarla sürüyor.

Sahte belgelerle terör estirenlerin sahtekarlığının kanıtını görmek için önce Halkın Hukuk Bürosu tarafından yapılan 14 Haziran tarihli açıklamanın bir paragrafını aktarmak istiyoruz:

“İstanbul 3 no'lu DGM de süren 2004/306 E. sayılı davada müvekkilimizin suçluluğuna kanıt olarak gösterilen disket ve bilgisayar ürünleri savcılık emanetinde görünmesine rağmen emniyetten çıktı.”

Avukatların “disketlerin tekrar incelenerek dökümünün yapılması ve bir kopyasının kendilerine verilmesi” talebini mahkeme yerinde görüyor ve sanki her şey normal prosedürü içindeymiş gibi “disketlerin Emniyet Müdürlüğünden istenmesi” kararını alıyor.

Oysa, dava dosyasında, söz konusu disketler “savcılık emanetindedir” diye kayıt var.

Dava dosyasında, delillerin 22 Ekim 2003'te “emniyet tarafından mahkemeye teslim edildiği”ni gösteren bir belge de yer almaktadır. Yani, **SORUŞTURMASININ ÜZERİNDEN TAM 8 AY GEÇMESİNE RAĞMEN, DİSKETLER POLİSTE VE DOSYADA “MAHKEMEYE TESLİM EDİLDİ”** şeklinde belge yer alıyor.

İşte bir SAHTE BELGE daha. Dava dosyalarının bile bizzat mahkeme ve polis tarafından düzenlenmiş sahte belgelerle dolu olduğu bir ülkede adaletten söz edilebilir mi?

Dava dosyasında “savcılık emanetinde” gözüken disketlerin neden ve niçin polisin elinde olduğunu açıklama gereği duymuyor mahkeme.

“Delillerin nasıl saklanacağı” yazılı bu ülke-

nin yasalarında.

Ama yasa uygulanmıyor; benzer pek çok örnekte olduğu gibi.

Benzer pek çok örneğin ortaya koyduğu sonuç hep aynı yere çıkıyor: **TÜRKİYE'DE HUKUK YOK!** Hukuk olmadığı için sadece ve sadece sahte belgelere dayanarak bu kadar insan F tiplerine atılabiliyor. Hukuk olmadığı için sahte belgelerle dernekler kapatılabiliyor.

“TÜRKİYE'DE HUKUK YOK MU?” diye sorduk 2,5 aydır. Ve biz, yaşadıklarımızdan, gördüklerimizden sonra, belgelerle de kanıtladığımız gibi kendi cephemizden **bu sorunun cevabını veriyoruz: TÜRKİYE'DE HUKUK YOK!**

Var diyenler, hukukun varlığını kanıtlamalıdır... Hukuk var diyenler, buyursunlar varlığını gösterebilirler. Vardır diyenler, savcılık emanetinde olması gereken “delil”lerin poliste ne aradığını açıklasınlar! Vardır diyenler, üç beş sahte belgeyle nasıl onlarca insanın tutuklanabildiğini açıklasınlar.

Suçüstü yakalanan sahte belge düzenleyicilerinin yakasına yapışalım!

Sürdürülen “operasyonlar”, süren davalar gösteriyor ki, hukuk yok, yasa yok. Peki daha önce hiç oldu mu? Artık sorulması gereken soru bu: Türkiye’yi yönetenler hukuktan anlar mı? Böyle bir gelenekleri var mı? Hiç oldu mu?

Polis almış eline disketleri, istediği bilgiyi ekliyor, istediğini çıkarıyor; örgüt adına(!) istediği notu, raporu yazıp diskete yerleştiriyor, sonra “DİSKETTE ADI GEÇTİĞİ İÇİN” gözaltılar, tutuklamalar birbirini izliyor. Aynı disketler, 1 Nisan operasyonunda da kullanılıyor, kullanılacaktır.

Ve bütün bunlar da “teröre karşı mücadele” adına yapılıyor. “Teröre karşı mücadele”, hukuksuzluğu gizlemenin, sahte belgeleri meşurlaştırmanın adı oluyor.

Sahte belgeler gerçeğini ve bu “SUÇÜSTÜ” olayını, hukuku, adaleti savunan tüm hukukçuların, tüm demokratik kitle örgütlerinin dikkatine sunuyoruz.

Bu sahte belgeler gerçeği ile birlikte, gerçekte bu davalar düşmüştür.

Hukuksuzluğa dur demek için henüz geç değil, ama yarın geç olacağı kesindir.

Hukuksuzluk üzerine, sahte belgeler üzerine inşa edilen “1 Nisan operasyonu” davası, tüm hukukçuların hukuku savunduğu, demokratik kitle örgütlerinin hak ve özgürlüklerimizi savunduğu bir davaya dönüştürülmelidir.

TAYAD’lı Aileler

‘1 Nisan Operasyonu’nda Adları GEÇİRİLMİŞTİ... Tutuklandılar!

Geçen Hafta içinde 5 kişi daha tutuklandı. Böylelikle 1 Nisan operasyonları adı verilen hukuksuzluk çerçevesinde tutuklananların sayısı 73’e ulaştı.

Okmeydanı’nda İstanbul Gençlik Derneği’ne yapılan baskında gözaltına alınan Gençlik Derneği üyesi öğrencilerden Serpil Aslan ve Dilber Aydın, “1 Nisan Operasyonu”ndan arandıkları bahanesiyle tutuklandılar.

Yine Okmeydanı’nda misafir olarak bulunduğu Halkevi’nden gözaltına alınan Okmeydanı Halkının Sesi Gazetesi çalışanı Nihat Özcan da aynı gerekçelerle tutuklandı.

Ayrıca, Mecidiyeköy’de “Türkiye’de Hukuk Yok Mu?” yazılı kuşlama yaparken gözaltına alınan Günay Dağ ve Anadolu Yakası’nda gözaltına alınan Serkan Dağ da tutuklandılar.

Artık polisin gözaltına aldığı kişileri tutuklaması için ek bahanelere ihtiyacı yok; gözaltına aldığı kişiyi tutuklamak istiyorsa, mutlaka onun adı “*disketlerde geçiyordur*”...

Samsun Temel Haklar’a Polis Baskını

Halkın demokratik örgütlenmelerine karşı uygulanan terörün geçen haftaki örneklerinden biri de Samsun’da yaşandı. Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği, 11 Haziran’da TEM ve Dernekler Masası polisleri tarafından basıldı. Arama izinlerini göstererek derneğe giren polis, her tarafı talan ederken dernekte bulunan, Murat AKTAŞ, Merve YAVUZ, Sedat ÇEVİK, Nurgül ACAR, İbrahim ACAR, Mehmet DOĞAN ve Mustafa TURGÜT isimli kişileri de keyfi bir şekilde gözaltına aldı. Dernekteki 18 adet Mahir Çayan’ın “Bütün Yazılar” isimli kitabına “yasadışı yayın” bahanesiyle el koyon polisin keyfiliğinden ÖSS kitapları bile kurtulamadı. Ayrıca yasal olarak basılmış bulunan “Türkiye’de Hukuk Yok mu?..” yazılı bir çok bildiriye de gaspetti.

Samsun Temel Haklar’dan gözaltına alınanlar, bir süre sonra Adli Tıp Kurumu’ndan serbest bırakıldılar. Serbest bırakılanlar, baskıların sadece kendilerine değil tüm halka uygulandığını belirterek tüm demokratik kitle örgütlerini bu hukuksuzluğa karşı direnmeye çağırdılar.

Sayı 112

11

20 Haziran
2004

İl il, semt semt, sokak sokak
sormaya devam ediyoruz:

“Türkiye’de Hukuk Yok Mu?..”

Türkiye’nin bir çok il ve ilçesinde, pankartlar asılmaya, milyonlarca kuşlamayla Türkiye gerçeği halka duyurulmaya devam ediliyor. Bir çok yerde kuşlamaların polisin engellemelerine rağmen aralıksız devam ettiği bildirilirken, çeşitli yerlerde de asılan pankartlarla ve gösterilerle polis hukuksuzluğunun belgeleri anlatılıyor.

Denizli - Hukuksuzluk Gözler Önünde

14 Haziran’da saat 17.30 sıralarında Denizli’nin Çınarlı Medanı’nda 8x2 metre ebatlarında büyük bir pankart açıldı. Pankartta “Türkiye’de Hukuk Yok Mu?.. Polis Sahte Belge Düzenleyip Dernek Kapatıyor , İnsan Tutukluyor!” diye soruldu. Aynı anda meydana aynı sorunun sorulduğu binlerce kuşlama yapıldı.

Eylemin gerçekleştiği sırada yüzlerce insan ve polis orada idi. AKP iktidarının komplocu polisi bir-kez daha gördü ki, direnenler asla susmayacak. Polis gördüğüne tahammülsüzlüğünü Ruhi Coşkun’u gözaltına alarak gösterdi. Coşkun 1 gün gözaltında tutulduktan sonra çıkarıldığı mahkemede serbest bırakıldı.

Elazığ - Devrimci Kurumlar Susturulamaz

“Türkiye’de Hukuk Yok mu?” kampanyası çerçevesinde 1 Nisan terörünü protesto etmek için Elazığ Temel Haklar, 10 Haziran’da Hozat Garajı önünde bir açıklama yaptı. Açıklamada polisin sahte belgeleri deşifre edilirken, Türkiye’nin özünde bir polis devleti olduğu vurgulandı. “Türkiye’de Hukuk Yok mu?..” yazılı dövizlerin açıldığı eylemde "Devrimci Kurumlar Susturulamaz" sloganı atıldı.

Gazi’de pankart ve kuşlamalar

İstanbul Gazi’de Su Deposu mevkiinde sabah saatlerinde “Türkiye’de Hukuk Yok mu? Polis Sahte Belge Düzenleyip Dernek Kapatıyor İnsan Tutukluyor” yazılı pankart asıldı. Pankart saat 21.00’e kadar asılı kaldı.

11 Haziran akşamı da Gazi Mahallesi kuşlama-

larla donatılırken halka Türkiye gerçeği anlatıldı. Kuşlamalar yapıldığı sırada bir polisin aracından inerek silahını çekmesi

üzerine polise taş ve sopalarla karşılık verildi. Yaşanan çatışmadan sonra kuşlamaya devam edildi.

Ankara - Mahkemedeki hukuksuzluğa protesto

Samsun ve Amasya’da tutuklanan Temel Haklar çalışanlarının 15 Haziran’da Ankara 1 No’lu DGM’de duruşmaları vardı. Ama onlar duruşmaya getirilmediler. Hapishanede yaptırımları reddettikleri için mahkemede kendilerini savunmaları engellendi.

Samsun ve Amasya Temel Haklar çalışanlarının duruşmaya çıkartılmamasını protesto etmek Ankara Temel Haklar üyeleri 16 Haziran’da Yüksel Cadesi’nde bir eylem yaptı.

Eylemde “Baskılar Bizi Yıldıramaz” sloganları atılırken yapılan açıklamada DGM’nin duruşmaya katılmaları engellenen Temel Haklar çalışanları hakkında karar vermesi de protesto edildi. Açıklama “Koşullar ne olursa olsun hak ve özgürlük arama mücadelemizi devam ettireceğiz” sözleriyle bitirildi.

Dersim - Gerçeğe tahammülsüzlük!

Dersim’de polis bir kez daha gösterdi hukuk tanımamadaki pervasızlığını. Dersim Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği üyeleri Ali Demir ve Kaan İnaç, 11 Haziran akşamı polisler tarafından yarım saat tekme tokat dövülerek, hakaret edilerek silahla korkutulmaya çalışılarak gözaltına alındılar. Ve gece saat 02:30’da emniyetten serbest bırakıldılar. Gözaltına alınma sebepleri ise “Türkiye’de Hukuk Yok mu? Polis Sahte Belge Düzenleyip Dernek Kapatıyor, İnsan Tutukluyor” gerçeğini kuşlamalarla halka duyurmaktı. Polis, tıpkı F tipi zulmünü ve ölümleri duyuranlara tahammülsüzlüğü gibi bu gerçeğe de tahammül edemiyor.

Avrupa meydanlarında milyonlarca kuşlama

“1 Nisan operasyonu” adı verilen hukuksuzluğa karşı tutsak yakınları tarafından Türkiye’deki kampanyaya paralel olarak Avrupada başlatılan kampanya, Avrupa meydanlarını kuşlamalarla doldurarak sürüyor.

“Avrupa’da da duymayan kalmayacak” sloganıyla 10 milyon kuşlama yapılmaktadır. Geçen hafta yoğun olarak Almanya’nın Frankfurt, Hamburg, Köln ve Darmstadt kentlerinde, İsviçre’nin Zürich, Basel, Bern, Chur, Avusturya’nın başkenti Viyana’da, İngiltere’nin Linz ve Graz şehirlerinde, Fransa’da Paris’in büyük meydanlarında yüzbinlerce kuşlama yapıldı. Fransa’da Bush’un gelişine karşı yapılan yürüyüşlerde de onbinlerce bu el ilanları dağıtıldı.

“Örgüt Operasyonu” Oyunu Şimdi De DiHA Çalışanlarına Karşı

1 Nisan hukuksuzluk operasyonuna ilişkin, “bu oyunu bozmalıyız, yoksa aynı yöntemlere herkese karşı kullanılacak” demiştik.

DiHA, Özgür Halk baskınları, 1 Nisan’dan sonraki örnekler oldu. Bu baskınların, alışmamamız gereken, ama alışıldığı anlaşılan “sıradan DKÖ baskınları” olmadığı, mahkeme aşamasında belli oldu. 12 Haziran’da DGM’ye çıkarılanlardan DiHA Yönetim Kurulu Başkanı Uğur Balık ve Özgür Halk Sahibi Barış Güllü “örgüt üyeliği”nden tutuklandı.

Baskın ve tutuklamaların gerekçesi, tanıdık; “KONGRA-GEL operasyonu”. Demokratik kurumları basarak “yasadışı örgüt operasyonu” yapan polis, bu kurumların da bilgisayarlarına, dökümanlarına el koydu.

Şimdi herkes yeniden düşünmeli ve nasıl bir mekanizmanın yerleştirilmeye, “sıradan baskınlar” gibi, alıştırılmaya çalışıldığını görmeliyiz. Demokratik, yasal kurumları bas, istediğin sahte belgeyi düzenle (ya da başka yöntemlerle) -delil yarat-, ve tutuklat.

“Demokratikleşme” yalanıyla beyinleri dumura uğratılan, gerçekten faşizmin demokratikleşebileceğine inanan “saf” solcular görür mü, bilemeyiz, ama kanıksatılmak istenen yöntem tam da böyle bir hukuksuzluktur. “Örgüt üyeliği”ne hukuki kanıtlar gereksizdir, ne kadar süre içeride tutarsam, kurumları ne kadar çalışamaz hale getirirsem, kârdır diye bakıyor polis.

1 Nisan “türünün” en çaplı örneğiydi, daha küçük çapta da olsa sürdürüleceği açık. Peki şimdi sıra kimde? Ve “**bu ülkede hukuk yok mu?**” sorusunu tüm devrimci, demokratların, hukukçuların sorması için kaç tane örnek yaratılması gerekiyor?

**‘Demokratikleşiyoruz’
Yalanı ve AB’cilikle
Üzeri Örtülmek İstenen
Türkiye Gerçeğinden..**

Polis, kaçırdı, işkence yaptı, tacizde bulundu ve ormana attı!

9 Haziran günü saat 20:00 sıralarında, kar maskeli 3 kişi tarafından kaçırılan ESP’li **Tuba GÜMÜŞ**, gece yarısından sonra, baygın bir şekilde, Ümraniye’de ormanlık alana atıldı. Gümüş, bu süreçte işkence ve tacize maruz kaldı. Olaya, başta ESP olmak üzere, DKÖ’ler tepki gösterdi.

Dikkat edin, demokratikleşiyoruz dedikçe ve kimi AB’ci solcuların “yapılanların küçümsemeyin, gerçekten demokratikleşmenin önü açıldı” diye iktidara destek verdikçe, kaçırma, taciz, işkence olayları artıyor. İktidar baskılarını bu sahte “demokratikleşiyoruz” havasının sayesinde daha pervasızca sürdürüyor. Son aylarda bu şekilde onlarca örnek basına yansıdı.

Tuba Gümüş, Üsküdar Cumhuriyet Savcılığı’na polisler hakkında suç duyurusunda bulunurken, yaşadıklarını bakın nasıl anlatıyor:

"Mustafa Kemal Mahallesi'ndeki evimden, Esatpaşa Mahallesi'ne gidiyordum. Beyaz renkli, siyah camlı bir minibüs yanımda durdu. Biri silahlı, kar maskeli 3 kişi indi. Silahı kafama dayayıp ellerimi arkadan tutarak minibüse bindirdiler. Gözlerim bağlı halde yüzü koyun yere yatırıldım. Ellerim bağlıydı... Araç hareket etti. Küfürler eşliğinde taciz etmeye başladılar. Çok korktuğum için karşı koyamadım. Bayılmışım." Sonrası orman... Buyurun size demokratikleşme örneği...

Yasal Partiden İstifa Ettirmek İçin Baskı Hukuka Uygun!

HADEP Silopi İlçe Yöneticileri Serdar Tanış ve Ebubekir Deniz’in kaybedilmesine ilişkin başvuruyu değerlendiren **Malatya DGM**, sorumlu tutulan **Şırnak Alay Komutanı Levent Ersöz** ve **Silopi İlçe Jandarma Komutanı Süleyman Can**’ın “müştekileri tehdit etmediği, sadece partiden ayrılmalari için telkinde bulunduğunu” belirterek soruşturmaya yer olmadığı kararı verdi.

Türkiye böyle yönetiliyor, bu ülke böyle bir “hukuk devleti”!!!

Yani hukuk diyor ki; yasal bir partiden istifa ettirmek için birine baskı yapılabilir. Peki baskı sonuç vermezse ne olur? Tanış ve Deniz’e yapılanlar olur; kaybedilirler, olmadı işkencelerden geçirilir, işten atılır, başına bin türlü belalar açılır. Yasal bir parti, yasal bir dernek olmasının hiçbir önemi yoktur. Düzenin kurumları nezdinde, devlet nezdinde “yasadışı” muamelesi yapılır.

Tercüman Gazetesi yazarı Serdar Arseven’in Gençlik Dernekleri’nin açıklamasına ilişkin polis müdürünün cevabını hatırlayın. “Siz onları bilmezsiniz” diye başlıyor anlatmaya. Çizdiği tablo; “*yasal olmasına bakmayın, falanca örgütün uzantısıdır, teröristtir...*”

Bu kafa demokrasiden, hak ve özgürlüklerden anlar mı?

Ama sanmayın ki, bu, sadece Emniyet Müdürünün, DGM hakiminin zihniyetidir. Aksine devletin politikasıdır ve bugün AKP iktidarı tarafından sürdürülmektedir. AKP iktidarının “anti-komünist” kafa yapısı, devrimci-demokratlara karşı her türlü faşist baskıyı, hukuksuzluğu beslemektedir. AKP’nin faşist yüzü de buradan beslenerek yaşam buluyor.

Şimdi dönüp düşünün, DGM hakimisi yerine Tayyip olsa farklı düşünür mü? IMF’yi protesto edene “zaten sicilli” diye bakan birinin farklı düşünmeyeceği açıktır.

Sayı 112

13

20 Haziran
2004

Kürtçe yayınla, DEP'lilerin tahliyesiyle sergilenen demokrasi şovunun ömrü iki gün sürdü AKP, 3. GÜN GERÇEK YÜZÜNÜ GÖSTERDİ!

Tayyip Erdoğan

"Kimse kalkıp da devleti illegal örgütle aynı kantara çıkaramaz. ... Düşüncelerini yeniden gözden geçirmelidirler."

Cemil Çiçek

"Ne demek ateşkes?.. Tahliye kararı hak edilmelidir, istismar edilmemelidir."

Hilmi Özkök

"Türk Silahlı Kuvvetleri, bölücü terör örgütüne karşı her zaman ki azim ve kararlılığıyla bu çabaları sonuçsuz bırakacaktır."

TRT'de Kürtçe yayının başlaması ve aynı gün DEP'lilerin tahliye edilmesiyle "demokrasi şovu" zirveye ulaştı. TV'ler, DEP'lilerin tahliyesini, konuşmalarını canlı yayınlarla verirken, ertesi günkü gazeteler "artık bizi kimse tutamaz, AB'ye bahane kalmadı" başlıklarıyla çıktı. Demokratikleşme yolunda çok büyük adımlar atılıyordu... 48 saatliğine adeta "demokrasi" rüzgarı estirildi.

Ama AKP üçüncü gün gerçek yüzünü açığa çıkardı; verilen mesajların özü netti: "O kadar da demokrasi havasına girmeyin..." Başbakan Tayyip Erdoğan, Devlet Bakanı M. Ali Şahin ve Adalet Bakanı Cemil Çiçek, peşpeşe tehdit, şantaj dolu açıklamalar yaptılar.

Ardından Genelkurmay'ın "şehit aileleri"nin ziyareti senaryosuyla tehditleri, ordu komutanlarının savcılarla göreve çağıran açıklamaları geldi. Ve onları da burjuva medyadaki ihbarlar, tehdit ve şantaj kokan yazılar izledi; adeta yeni bir "linç" kampanyası başlatıldı.

Oysa bu üç günlük sürede, Leyla Zanalar'ın, Hatip Dicleler'in söylediklerinde muhteva olarak değişen hiç bir şey olmamıştı. Peki değişen ney-

di? Oligarşi bir yandan DEP'lileri Kongra-Gel'e karşı kullanma hesabı yaparken, bir yandan da DEP'lilerin tahliyesiyle bakın ne kadar demokratikleştik propagandasını sürdürüyor, hak ve özgürlük taleplerinin önünü kesmek istiyordu. Ama hesapları tutmayınca, gerçek yüzlerini gösterip saldırıya geçtiler.

Hemen, ilk gün TV'lerden canlı yayınlanan konuşmalardan farklı bir şeyin söylenmediği Diyarbakır mitingindeki konuşmalara ilişkin soruşturma açıldı; ardından DEHAP Genel Başkanı'nın daha önce de defalarca söylediği ve o zaman hiç de böyle üzerine tantana koparılmayan "biz hükümete de, Kongra-Gel'e de eşit mesafedeyiz, arabuluculuk yapabiliriz" sözleri üzerine yine savcılar görev çağrıldı.

Tehdit, şantaj, ihbar, ve tabii arkasından gelecek olan baskılar, yasaklar, katliamlar... İktidar yalakalığıyla, AB sarhoşluğuyla körleşmeyen herkes gördü ki, oligarşi cephesinde değişen hiç bir şey yok!

Sahte "muhafazakar demokrat"ların faşist hezeyanları

"Ne demek ateşkes? Ateşkes iki devlet arasında olur. İki devlet mi var? Tahliye kararı hak edilmelidir, istismar edilmemelidir." diye hezeyan halinde, adeta ağzından köpükler saçarak DEP'lileri tehdit eden, hukukun temsilcisi olduğu iddia edilen Adalet Bakanı Cemil Çiçek'ti.

Hani tahliye kararı "bağımsız yargının kararı"ydı? Bağımsız yargının verdiği kararı hak etmek nasıl oluyor? DEP'liler, Cemil Çiçek ne derse onu yapacak, o zaman mı haketmiş olacak tahliyeyi? Yani, Kongre-Gel'e "terörist" diyecek, katledilmelerini destekleyecek, Kürtler ne verirseniz ona razı olsun diyecek...

Devam ediyor Cemil Çiçek: "Ne demek, devlete de, örgüte de eşit mesafedeyiz? Bir legal parti devletle terör örgütüne eşit mesafede olur mu? Elbette devletten yana olması gerekir."

Yani, bu devlete, bu düzene karşı olan, parti kuramaz, öyle mi?

Sadece AKP'liler mi? AB'yle, ABD'yle "bütünleşmek"ten, kendi statükolarını sürdürmekten başka bir şey düşünmeyen düzenin uşağı

kalemler de aynı hezeyan içindeydiler.

Nazlı Ilıcak, Emin Pazarcı, Taha Akyol gibi faşistliği, şovenistliği tescilli kalemler, “Artık iş iydiden iyiye çığırından çıktı... densizliğin boyutlarını zorlamaya başladılar... Nerede bu Türk milleti?..” diye histerik çığılıklar atarlarken, güya bunların içinde “demokrat” görünen Milliyet’ten **Hasan Cemal de** “çizmeyi aştılar, zıvanadan çıktılar, akıllarını başlarına toplasınlar...” diye Genelkurmay ağzından yazıyordu.

Tek bir olayda, bütün faşist, şovenist beyinleri ortaya çıkıyor. Ne kadar demokrasi şovu ya parlarsa yapsınlar, gizleyemiyorlar o beyni.

“Ne verirse ona razı olun” dayatması kabul edilemez!

İktidarı, medyası, aynı ağızdan “Kürtçe yayına olanak tanıyan adımlara, DEP’lilerin tahliyesine rağmen... hala istekleri bitmiyor” demagojisini kullanıyorlar.

Nedir beklediğiniz? Komik ölçülerde bir Kürtçe yayın ve on yıl yatırdığınız ve zaten çıkmalarına çok az zaman kalan dört kişiyi tahliye edince Kürt halkı tüm taleplerine, geçmişe, katliamlara, köy boşaltmalara, binlerce faili meçhule sünger mi çeksin? Ve hala süren katliamlara gözlerini mi kapasın?

HÖC’ün bu gelişmelerle ilgili açıklamasında belirtildiği gibi; “AKP, Genelkurmay, burjuva medya ve onlara eklenen reformist solun, aydınların bir kısmı, koro halinde halkların meşru direnme hakkını mahkum etmeye çalışıyorlar. Ve aynı koro, Kürt ve Türk halkına, AB’ye uyum çerçevesindeki “demokratikleşme”yle yetinmeyi, “verilene razı olmayı”, “daha fazlasını istemeyi” dayatıyorlar.

Bu tam da Amerikan imparatorluğunun mantığıdır: “Verilenle yetinin!”... “Bizim düşüdüğümüz gibi düşünün!” Barış adına, Kürt halkının direnme hakkından vazgeçmesini isteyenler, “AB yolunda bir pürüz çıkmasın” adına verilenle yetinilmesini öğütleyenler, emperyalizmin halklara karşı dayatmasının bir benzerini yapmaktadırlar.”

Kürt halkının hakları hala gasbedilmeye devam edilmektedir. Verilen hak kırıntıları Kürt halkı ile alay etmektir. Amaç sadece Avrupa Birliği’ni aldatmaktır ve AB de aldatılmaya hazır olarak bu oyuna ortak olmaktadır.

Oligarşinin halen Kürt halkına karşı sürdürdüğü imha, inkar ve asimilasyon politikası karşısında, Kürt halkı haklarını istemeye, hakları için direnmeye devam edecektir ve bunun meşruluğu tartışılmaz.

Hani AB için değil, ‘kendimiz’ içindi?

DEP’lilerin tahliyesini hükümetten medyaya herkes “AB’ye uyum tahliyesi” diye verdi... Tahliye kararı “AB için” verilmişti. Oysa hükümet sözcüleri de, burjuva medyanın köşe yazarları da, bu ülkeyi emperyalizmin talimatlarıyla yönettiklerini gizlemek için sık sık “AB istediği için değil, kendimiz için yapacağız bunları” diyorlardı. DEP’lilerin tahliyesinin ardından burjuva basında kullanılan başlıklar, neyin ne için yapıldığını pek güzel özetliyordu:

Milliyet- AB için önümüz açıldı / **Hürriyet-** Bahane kalmadı / **Radikal-** AB yolunda iki dev adım / **Vatan-** AB’ye uyum tahliyesi / **Tercüman-** Artık bahane kalmadı / **Star-** AB’nin bahanesi kalmadı / **Zaman-** AB yolunda DEP engeli de kalktı / **Akşam-** Şimdi Avrupa’ya bahane kalmadı...

Aynı kalemden değil, ama “aynı kafa”dan çıkmış bütün başlıklar. Bu kafa, emperyalizmin uşağıdır. Emperyalizmin talimatlarını “halkın çıkarına” diye yansıtmayı görev sayar kendine. IMF programlarını, Irak’ta işgal ortaklığını, Avrupa emperyalizminin tam pazarı olmayı, bu kafa pazarlar hep. Demagoji de hep aynıdır; onlar için değil, halkımızın iyiliği için!.. Emperyalizmin ve işbirlikçilerin çıkarları hep böyle gizlenir.

10 AKP’linin DEP bildirisi: AKP’nin Faşist Yüzü

AKP’li 10 milletvekili, DEP’lilerin konuşmalarına karşı yayınladıkları bir bildiriyle tüm şovenistliklerini kusarak şöyle dediler:

“Bazı demokratik tavırların cesaretlendirdiği bu zatlar, geçmişten ders almayarak, vatana ihanet ve ülkemizin bölünmez bütünlüğüne göz diktiklerini büyük bir pervasızlıkla söylemekten çekinmeyerek yeniden suç işlemektedirler. Cezaevinden çıktıktan sonra yaptıkları açıklamalar haince bir tutumdur. Dikkatle takibi gerekmektedir.”

Faşist ve şovenist zihniyet tüm çıplaklığıyla sırtıyor açıklamada. “Bu kadar demokrasi fazla” diyorlar.

Ama daha önemli olanı, bu bildirinin sadece 10 AKP’linin düşüncelerini değil, AKP’nin merkezi düşüncesini yansıtmıyor olmasıdır. AKP yönetimi bildiriye hiç bir tepki göstermediği gibi, AKP Grup Başkanvekili Salih Kapusuz, bu milletvekillerinin “Başbakan Erdoğan’ın aynı yöndeki konuşmalarını teyit ettiklerini” söyleyerek, parti yönetimi olarak bu şovenist, faşist açıklamayı sahiplenmiştir.

Sayı 112

15

20 Haziran
2004

“Kürt Sorunu”nu Yaratan Oligarşidir Çözümün Önündeki Engel De Oligarşidir

Kimin Ne Diyeceği Varsa, Oligarşiye Söylesin!

Oligarşinin Kürt meselesindeki “demokrasi şovu” iki gün sürdü. DEP’lilerin tahliyesini, meşru hakkını kullanarak ateşkesi bitirme kararı alan Kongra-Gel’e karşı kullanılacak bir malzeme olarak gören, TRT’de komikleştirilmiş Kürtçe yayını “işte demokrasi” diye pazarlamaya çalışan demokrasi sahtekarları, bu oyunu iki gün sürdürdüler. Üçüncü gün, AKP’siyle, Genelkurmayıyla, burjuva medyayla faşist, şovenist yüzlerini gösterdiler.

Kürt halkının hak ve özgürlükleri koşulsuz ve sınırsız bir şekilde tanınmalıdır!

(...) “O kadar haklar verdik, daha fazlasını istemeyin, zamanla olur” deniyor; verdikleri de TRT’de yarım saatlik bir yayın komedisi ve DEP’lilerin serbest bırakılması...

Verilen bir hak yoktur. Sadece hak kısıntılarından söz edilebilir. O kısıntılar da, binlerce insanın kanı-canı pahasına elde edilmiştir. Ne oligarşinin, ne AB’nin kendiliğinden, “durduk yerde” bir şey vermesi söz konusu değildir. Mücadele edilmiş, oligarşi ve AB bunları vermek zorunda kalmışlardır.

OYUNA SON! Kürt halkı bu oyunla aldatılamaz. Kürt halkının ulusal talepleri, adalet talebi karşılanmamıştır ve karşılanmalıdır:

- Oligarşi gerek gerillaya, gerekse de halka karşı şiddete başvurmaya son vermelidir.
- Oligarşi işlediği bütün cinayetlerin, katliamların, işkencelerin, köy boşaltmalarının hesabını vermeli ve suçlular yargılanmalıdır.
- Kürt halkı bir “alt kimlik” değil, Türk halkı ve diğer halklarla eşit olan bir halktır. Bu yanıla kendi anadilinde eğitimden kendi siyasi geleceğini belirlemeye kadar, bütün hak ve özgürlükler Kürt halkının da hakkıdır ve koşulsuz tanınmalıdır.

Şimdilik bu haklarla yetinsinler demeye kimenin hakkı yoktur. Bu hakkı kendinde görenler, iflah olmaz şovenistlerdir.

Şiddeti ortaya çıkaran, çözümsüzlüğü, faşizmi dayatan oligarşidir;

Kürt halkını inkar temelinde onyıllardır imha ve asimilasyon politikasının sürdürüldüğü bir ülkede; hakları için mücadele eden Kürt

örgütüllükleri değil, oligarşi hesap verme konumundadır.

Çeşitli demokratik kitle örgütleri, ilericiler, demokrat bilinen aydınlar, yazarlar, hatta DEHAP ve serbest bırakılan DEP’liler, devletten önce Kongra-Gel’e “ateşkesi bitirme kararını ertele, silahları bırak” gibi çağrılar yapıyorlar. Bu tavır yanlıştır. Bu, Kürt halkının çıkarlarını savunmak değildir. Bu tavır demokratlık, ilericilik değildir. Ve daha önemlisi, bu tavır, oligarşi tarafından kullanılmaktadır.

Halktan, hak ve özgürlüklerden yana olan herkesin hedefi oligarşi olmalıdır. Bir çağrı yapılacaksa, oligarşiye, AKP iktidarına seslenilmelidir. (...)

Devrimcilerin, demokratların, sosyalistlerin tavrı nettir!

Şiddet uygulayan “iki taraf” değil esas olarak oligarşidir. Halkın şiddeti, faşizmin zulmüne karşı zorunlu hale gelmiştir; şiddet, demokratik yolların dün de bugün de tıkalı olmasından çıkmaktadır.

Tüm statükocu güçler, oligarşinin ve AB’nin oynadığı demokrasicilik oyunuyla yetinmemizi, üstelik de demokratikleştirmeye inanmamızı istiyorlar. Hayır, gerçekten demokrasiden yana olan hiç kimse, bu oyunu kabul etmez. Etmemelidir de.

Sorunu yaratanlar, onyıllardır çözümsüzlüğü dayatanlar belliyken, sanki “neden, sonuç” hiçbir şey belli değilmişçesine, kim mazlum, kim zalim bilinmiyormuşçasına, kim ezen, kim ezilen unutulurak, “iki tarafa” da çağrılar yapmak, bir çarpıtmadır; daha ötesi egemen sınıflarla halk arasındaki saflaşmada egemen sınıfların safında durmaktır.

Demokrat, ilericiler, devrimci kurum ve kişiler, Kürt halkına ve Kürt halk örgütüllüklerine yönelik faşist, şovenist kuşatmanın parçası olmayın! Oligarşinin, burjuva basının kimi yazarlarını da kullanarak yapmak istediği, Kürt milliyetçi hareketi bölüp-parçalama politikasına, soldan “barışçılık” adına destek vermeyin! Oligarşinin halktan yana güçlere karşı kullanacağı tavrırlardan kaçının!

17 Haziran 2004

Haklar ve Özgürlükler Cephesi

Herkes yerini belirlemelidir; “sorun”a halkın safından mı bakacak, devletin safından mı?

Pek az konuda, “sağ”ından “sol”una, “liberal”inden “dinci” basınına kadar, aynı konuya, bu kadar **aynı sözler** ve **aynı bakış açısıyla** yaklaşmıştır.

Tüm medya (burjuva medya demiyoruz, çünkü devrimci basın dışında kalan basın da aynı koroza dahil olmuştur), “**düşünce farkı gözetmeksizin**” Kongra-Gel’e çağrı yapmakta birleşmiş görünüyör.

Sanki sorunu yaratan onlarmış gibi!

Ama mesele sadece çağrı yapmakla da kalmıyor. Bu vesileyle, halkların meşru direnme hakkı mahkum edilmeye, halklara “egemen sınıflar tarafından verilenle yetinme” dayatılmaya çalışılıyor. Ve ne yazık ki bu noktada da faşistliği tescilli “sağ”la, demokrat, ilerici geçinen reformist sol arasında bir fark gözüküyor.

Yapılmaya çalışılan, bir yandan güncel anlamda Kürt milliyetçi hareketinin altını boşaltmak, yapabilirlerse onu bölmek parçalamakken, diğer yandan daha uzun vadeli bir hesap olarak, ne yapıp edip **halkın şiddete başvurma hakkının meşruluğunu** mahkum etmektir.

Irak Dışişleri Bakanı Zebari bile “*silahla bir yere varılmaz*” buyuruyor ve medya onun bu sözlerini de manşete çıkıyor. O Zebari ki, 50 yılı aşkın süredir silahlı mücadele yürüten bir örgütlenmenin temsilcisi olarak o koltukta oturuyor. Irak’taki küçük-burjuva diktatörlüğüne karşı varlıklarını silahlı örgütlenme ve mücadeleyle korumuşlar, bugün elde ettikleri gücü de yine aynı silahlı güçle elde etmiş bir gücün “silahlı bir yere varılmaz” sözlerindeki mantıksızlık, yersizlik bile görülmeyip, bu söz kullanılıyor.

“Sosyalist CHP’li” Zülfü Livaneli, “şiddeti mahkum etme” fırsatını kaçırmayıp şöyle diyor:

“*Bugün devlet kendi televizyonunda Kürtçe yayın yapıyor. Yetersiz bile olsa; bölünmeyelim diye yapıyor; iç kavgalara sürüklenmeyelim, birbirimizin diline, ailesine, geçmişine, kültürüne, kimliğine saygı gösterelim diye yapıyor.*

Ve bu adımlarla şiddetin gerekçesini elinden alıyor... Eline silah almak isteyen haksız çıkıyor.” (Zülfü Livaneli, 11 Haziran Vatan)

Satırlarındaki buram buram kokan **AKP yalakalığını**, devletin TV’de Kürtçe yayını “*bölünmeyelim, birbirimizin kimliğine saygılı olalım*” diye mi yaptığını da bir yana bırakıyoruz. Sözlerinin sonunda diyor ki, “**bu adımlarla şiddetin gerekçesi kalmamıştır.**”

Peki bu adımlar atılmadan önce, şiddetin meşruluğunu, haklı bir gerekçesi olduğunu mu söylüyordu Livaneli?

Ne gezer! O zaman da başka gerekçelerle saldırıyor du halkın şiddetine.

Bir başka solcu da şöyle yazıyor: “*Leyla Zana’lar da değişti, Türkiye’nin Kürt sorununa yaklaşımı da. Çünkü koşullar değişti, dünya değişti. Sorunlara, eski kalıplarla değil, ülkemizin ve dünyanın gerçekleriyle çözüm üretmektir doğru olanı.*” (Oral Çalışlar, Cumhuriyet 15 Haziran 2004)

Herkes tutturmuş bir “değişim” nakaratı

Nedir değişen? Halkların özgürlüklerini kazanması açısından mücadele biçimlerinin haklılığını, meşruluğunu, zorunluluğunu değiştirecek ne oldu dünyada?

Nasil AKP Kürt halkına sunulan hak kırıntılarını “demokrasi” demagojisi için kullanıyorsa, bu küçük-burjuva aydın takımı da “**rahatlarını bozan**” silahlı mücadeleyi mahkum etmek için kullanıyorlar. “Verilen hakları” demagoji yapıp kullanma mantığında AKP’den farkları yok.

Statükoyu korumak için halkın direnme hakkına, devrimcilere küfretmek, bırakın devrimciliği, sosyalistliği, demokratlık, dürüstlük değildir!

Tercüman’ın tescilli faşist yazarlarıyla Birgün’ün sözde “sosyalist, demokrat” yazarları aynı çağrıları yapıyorlar. Herkes devleti bırakmış Kongra-Gel’e sesleniyor. Eylemleri durdur diyorlar Kongra-Gel’e. Sanki devlet saldırmıyor, sanki devlet öldürmüyor, sanki devlet kurşun sıkıyor... Tam bir riyakarlık.

Ateşkes süreci boyunca, 500 civarında gerilla katledilirken, bir kez, sadece bir kez olsun “ateşkesi bozmayın” diye devlete yönelik bir çağrı yapmayanlar, şimdi koro halinde Kongra-Gel’e ateşkesi bozma diyorlar.

Bir faşist Tercüman yazarı “bu Kürtler iyice zıvanadan çıktı... Türk milleti nerede?” diye yazıyor; Birgün’den Saruhan Oluç da “sivil toplum örgütleri nerede?” diyor. Ama ikisi de milleti, örgütleri, Kongra-Gel’e karşı çağırıyor.

Devlet diyor ki, kendini inkar et, hakların için mücadeleden vazgeç, yoksa ezerim...

Birgün yazarları diyor ki, kendini inkar et, hakların için mücadeleden vazgeç, yoksa sana ne yapılırsa müstahaktır...

Düzen içi yaşayan, statükolarının bozulmaması için devrimci mücadeleye, her türlü radikalliğe, militanlığa, halkların meşru haklarına karşı çıkan bu kesim, ateşkesin bitirilmesi karşısında en az oligarşi kadar telaşa düşmüştür. “AB sürecinin baltalanacağı”, statükonun bozulacağı endişesindedirler. Ve kendi statükoları için, halkların direnme hakkını rahatlıkla yok sayabilmektedirler.

Kürt milliyetçi hareketi “bölmek”, ilerici, demokrat, sosyalistlerin işi olamaz! Oligarşinin işi ni oligarşiye bırakın, ya da saflarınızı değiştirin!

Sayı 112

17

20 Haziran
2004

Faşist yazarlardan Birgün'ün, Cumhuriyet'in "demokrat" yazarlarına kadar, hepsinin hemfikir görüldüğü bir başka konu, Kongra-Gel'in ateşkesi son verme kararının "örgüt için bölünmeyi engellemek için aldığı"dır. Ve hep si de, "bölünme"yi sağlamaya çok heveslidirler.

AKP hükümeti de, burjuva medya da, reformist solcu aydınlar da, Zanalar, DEHAP'ı, Kongra-Gel'e karşı tavır almaya çağırıyorlar. Bunu AKP "terör örgütüyle bağlarını zı koparın" diye yaparken, "solcu" Birgün, Cumhuriyet yazarları "barıştan yana olanlar ayrışmalı" diye yapıyorlar. Ama amaç aynı. Kürt milliyetçi hareketinde bölünme olursa, hepsi çok sevinecekler.

Cumhuriyet'ten Oral Çalışlar yazıyor:

"Leyla Zanalar'ın çıktıkları andan itibaren Ahmet Türkler'le çok yakın tutum göstermeleri, acaba bir eski dostluktan mı ibaret? PKK'nin silahlı eylemlere başlamasına Leyla Zana'ların da karşı çıkması dikkate değer değil mi?.. İlk kez bu kadar açıktan PKK'nin uygulamaya çalıştığı bir politika destek görmüyor... Bu ayrılık derinleşecek bir siyasi çizgi farkının göstergesi..." (15 Haziran 2004)

Birgün'den Aydın Engin yazıyor:

"Kandil Dağı'ndaki "kandil" in fitilini herkes kendi bildiğince, istediğince ve yeğlediğince üflüyor. ... Şeflerin, elebaşların, muhaliflerin, örgüt içi iktidar kavgasına tutuşanların düşündüklerini, önerdikleri internet sitelerinde bulup okumak mümkün. Ama Kandil Dağı'ndaki 5 bin (öyle deniyor) silahlı genç kadın ve genç erkeğin seslerine ulaşmak mümkün değil." '13 Haziran 2004)

Klasik bir kontra yöntemi; **tabanı örgüt yönetimine karşı kışkırtmak**. Aydın Engin'in "kışkırtıcılığı"nın bir sonuç yaratamayacağı, onun öyle bir çapının olmaması bir yana, böyle bir kontra yöntemini pervasızca **Birgün sütunlarında** kullanabilmesi çarpıcıdır. Aydın Engin gibileri dost mu, düşman mı belirsizdir. Düşmanın demediğini, yazmadığını onlar yazmaktadır. Ateşkesi sona erdirmenin "örgüt içi sorunlar nedeniyle" olduğunu yazacak kadar komplocu ve örgüt düşmanıdır.

Aşağıdaki sözler de **Tercüman**'dan: "Bu uğursuz ihtimalin önüne ancak, şiddet siyasetini reddeden, büyük bir demokratik Kürt siyasi hareketinin ortaya çıkmasıyla geçilebilir. ... şiddet taraftarlarına sırtlarını dönmeli ve kendi içlerinden güçlü bir barışçı demokratik siyaseti çıkarmayı başarmalıdır." (Mustafa Erdoğan, 17 Haziran 2004)

Birgün'den Mehmet Metiner, "Örgüt içi kavgaya ve tasfiye süreci" diye karıştırıyor ve o da tabii "barışçıların" sesini yükseltmesini istiyor. (9 Haziran 2004)

Tercüman, Cumhuriyet, Radikal ve Birgün yazarları aynı şeyi istiyorlar. Onları birleştiren ne?

Kürt milliyetçi hareketi, icazetçi politikalarla, emperyalizme yaranma söylemleriyle hiç bir yere varamaz!

Mitinglerde DEHAP'lıların söylediği şu sözler bakalım bir de; "bakın; biz değiştik, devlet değişti, artık devlet in-tikam peşinde değil..." Bu sözler gerçeğin ifadesi olmadığı gibi, oligarşinin değirmenine su taşıyacak, Kürt halkının kendi mücadelesinin meşruluğuna gölge düşürecek sözlerdir. Bu sözler, Kürt ulusal mücadelesinin altını boşaltmaktan başka bir sonuç vermez. Buna amiyane deyimle "kendi kuyusunu kazmak" denir. Ama Kürt milliyetçiliği, icazetçiliği içselleştirmiş siyaset kültürüyle bundan kaçınmıyor.

"Büyük politika" adına başvurduğunuz bu tür manevralardan vazgeçin. Osmanlı anlamaz bunlardan, ama kullanılır.

"Tarafsızlık" yoktur! "İki tarafa" da seslenme politikasının sahipleri, soruna devlet cephesinden bakmaktadırlar. Özellikle demokratik kitle örgütleri tarafından yapılan açıklamalarda "iki tarafa" da seslenme söylemi revaçtadır. Sanki onlar "tarafsız"; ne ondan, ne bundan yana değiller... Böyle bir demokrasi örneği yoktur. Böyle bir ilericiliğin, sosyalistliğin hiç örneği yoktur.

"Kürt sorununun demokratik ve barışçıl çözümüne ilişkin yeşeren umutlar söndürülmemelidir. Geçmiş süreci yeniden başlatacak adımlardan kaçınılmamalıdır." deniliyor.

"Geçmiş süreç" aslında ne zaman bitmiş ki?

Sizin geçmiş süreç dediğiniz süreçten sonraki ateşkes sürecinde 500 gerilla katledilmiş, sizin umurunuzda mı? Sizin tuzunuz kuru!

"Uygulama sorunları devam ediyor.. Uygulamadaki sorunlar giderilmeli..." deniliyor.

Bu oyunun bir parçası olan Avrupa emperyalizminin ağızyla konuşuluyor. Ve AB'yle, AKP'yle birlikte aynı oyunun oyuncusu olunuyor. Demek tüm yasalar demokratikleştirilmiş, bir tek uygulama sorunları var öyle mi?

Siz hangi ülkede yaşıyorsunuz baylar?

Mesela yeni çıkarılan özel Ağır Ceza Mahkemeleri Yasası'ndan haberiniz yok mu?

Mesela, tasarısı hazırlanan yeni Türk Ceza Kanunu'ndan, Yeni İnfaz Kanunu'ndan haberiniz yok mu? Bu ülkenin AB'ye uyum denildikçe, tam bir polis devleti yapıldığını, hukuksuzluğun pervasızlaştığını, infazların, işkencelerin sürdüğünü de görmüyor musunuz?

Kürt milliyetçi hareketi de eleştirilebilir, ona da çağrılar yapılabilir, ama bu eleştiriyi ve çağırüyı nerede durarak yaptığımız önemlidir. Halkın safından mı, devletin safından mı?

Halktan yanayım diyenler, Kürt sorunu ve ateşkesin kaldırılması konusundaki tavrını, söylemini bir kez daha gözden geçirmelidir. Değilse, Birgün, Cumhuriyet vb. solculuğunun oligarşinin cephesine yazılması işten bile değildir.

HÜCRELERDEN

emperyalizmin
ve oligarşinin
hücrelerine
karşı direnişte

4. yıl

Gültekin KOÇ
Ölüm Orucu Ekibi
üç şehit verdi...

üç ölüm orucu
direnişçisi
Ölüm yürüyüşünü
"Ya zafer, ya ölüm!"
diyerek
247 Gündür
sürdürüyorlar...

Üç şehit veren Gültekin Koç Ölüm
Orucu Ekibi'nin diğer direnişçileri:

Selami Kurnaz
(Tekirdağ F tipi)

Hüseyin Çukurluöz
(Sincan F Tipi)

Bekir Baturu
(Sincan F Tipi)

Peru'nun 19 Aralık'ı Uluslararası Devrimci Tutsaklar Günü

19 Haziran, Uluslararası Devrimci Tutsaklar Günü'dür. 19 Haziran'ın neden Uluslararası Devrimci Tutsaklar Günü olarak ilan edildiğine gelince; 19 Haziran, Peru'nun 19 Aralık'dır.

19 Haziran 1986'da Peru tarihinin en büyük hapisaneler katliamı gerçekleştirilmiştir. Aşağıda bu katliamın gelişimini özetleyeceğiz; okuyunca, 19 Aralık ve 19 Haziran arasındaki çarpıcı benzerliğe tanık olacaksınız. Her iki katliamda da amaç aynıdır; amacın aynılığı, kullanılan araç ve yöntemlerdeki benzerliği de açıklamaktadır.

BAHANELER AYNI;

Peru'da üç hapisanede aynı anda gerçekleştirilen katliamın öncesinde tartışılanlar, bizde 19 Aralık arifesinde tartışılanlarla aynıydı. Koğuş sisteminden "şikayet" ediyordu egemen sınıflar. Ve Aydınlik Yolcu tutsaklar Canto Grande'de yapılan yüksek güvenlikli bir hapisaneye sevkedilmek isteniyordu.

Yalan aynı yalan: "Koğuşlara girilemiyordu"

"El Fronton Adası'nda otoriteler Yolcuların koğuşuna üç yıl boyunca, Lurigancho'da ise sekiz ay boyunca giremediler. Mahkumların tam sayısı bile bilinmiyordu." (Peru'da Aydınlik Yol Deneyimi, Alain Nertoghe, Alain Labrousse, s. 133)

"Cezaevlerinin içinde tam bir egemenlik kurmayı başarmışlardı... Temel tahrik cezaevlerinin "Devrimin Üniversiteleri"ne dönüştürülmesi olacaktı." (Agk)

Perulu devrimci tutsaklar da, Türkiyeli devrimci tutsaklar gibi yaşıyorlardı:

"Koğuşun içindeki panaroma fantastikti: çatıya uzanan sütunların arasına gerilla savaşını öven bandroller gerilmişti. Bir duvarda Başkan Gonzalo'nun bir portresi yer alıyordu. ... Burası demin geçtiğim adli mahkumların koğuşunun kiri ve pis kokusuyla karşıtlık oluşturan bir manastır ortamı, düzenin krallığıydı.

Yolcular erken, gardiyanlardan bile önce kalkıyorlar ve idmanlarını yapıyorlardı. Şarkı söylüyorlar ve Mao'nun küçük Kızıl Kitap'ından parçalar okuyorlardı. Daha sonra bizzat kendilerinin hazırladığı yemeği hep birlikte yiyorlardı." (Agk)

Bu kolektif, örgütlü yaşamı yoketmek istiyordu Peru oligarşisi.

Bu arada "Biz yakalıyoruz, mahkemeler bırakıyor" diyordu Peru polisi ve ordusu. (Hatırlayın, 1990'ların başlarında, infazların en yoğun olduğu dönemde ülkemizdeki polis şefleri de bu sözü çok tekrarlardı.) Adalet Bakanlığı'nın tutsakların bir bölümünü serbest bırakmaya hazırlandığı yolunda söylentiler vardı.

Katliamın zemini tüm bu söylentiler ve "koğuş sistemine karşı" propagandalarla hazırlanıyordu...

18 Haziran günü, sevk girişimine karşı tutsaklar üç hapisanede direnişe geçtiler. Devlet Başkanı Garcia, hemen Ordu komutanlarını da kapsayan genişletilmiş bakanlar konseyini topladı.

Bu toplantıda sıkıyönetim ilan edilmesi ve "ayaklanmanın bastırılması" görevinin orduya bırakılması kararlaştırıldı.

Devlet başkanı "otorite ilkesini en büyük enerjiyle tesis etme" emrini verdi. (Hatırlayın, Ecevit de, "devletin otoritesi tesis edilecektir" diye açıklamıştı katliam saldırısını.)

Ordunun katliam birlikleri, üç hapishanede birden sabaha karşı saldırıya geçtiler. Tutsaklar, kahramanca direndi.

Lurigancho Hapishanesi'nde 124 tutsak katledildi. Bunlardan 90'ı teslim olmalarından sonra subayların huzurunda cumhuriyet muhafızları tarafından enselerine birer kurşun sıkılarak katledildiler.

El Fronton'da ise 152 tutsaktan 118'i katledildi. Tutsakların çoğu, çatışmanın durmuş olmasına rağmen açılan top ateşiyle yerle bir edilen koğuşların yıkıntıları altında diri diri gömülerek katledildi. Santa Barbara Hapishanesi'nde ise 2 kadın tutsak katledildi.

19 Haziran'da katledilenlerin sayısı 244'tü. Ama bunun dışında, sayısı bugün bile netleştirilemeyen onlarca tutsak da ordunun gizli hücrelerinde kaybedildiler.

Ordu sıkıyönetimi gerekçe göstererek tüm sivillerin katliamların yapıldığı yerlere girmesini uzun bir süre boyunca yasakladı. Aynı bizdeki gibi... Devlet Başkanı Garcia, katliamın ertesi günü Birleşik Komutanlığı "hükümetin emrini la-yıkıyla yerine getirmiş olmasından dolayı" kutladı. Aynı 19 Aralık ertesindeki gibi... Genelkurmay katliamdan sonra "Yılanın başının ezilmiş olduğunu" açıkladı. 19 Aralık ertesinde "Teröre büyük darbe vurulmuştur" diyen Genelkurmay sözcüsü gibi...

Ve yine bizdeki gibi, katliam kararını verenler, uygulayanlar yargılanmadı, mahkum edilmedi, görevinden alınmadı. (Katliama ilişkin daha geniş bilgi için bkz. Peru'da Aydınlik Yol Deneyimi, s. 133-136 arası)

19 Haziran "Uluslararası Devrimci Tutsaklar Günü" oldu. 19 Aralık "Uluslararası Tecritle Mücadele Günü"... Ve her ikisi de halkların KAHRAMANLIK GÜNÜ olarak geçti tarihlere. Halklar ve onların öncüleri, dünyanın her yerinde aynı acıları, aynı katliamları yaşamışlardır. Bundan dolayı aynı yüreğe, aynı dile sahiptir halklar. Zulmün dili ne kadar evrenselse, halkların direniş dili de o kadar evrensel. Peru hapishanelerindeki tutsaklar da direndiler o katliam gecesinde. Peru devrimci hareketi o günü aynı zamanda Kahramanlık Günü olarak ilan etmiştir. Biz de 19 Aralık'ta yarattık o kahramanlığı. Halkların evrensel direniş dilini daha da geliştirdik, yeni kahramanlıklarla yeni biçimler ekledik o dile...

"Türkiye'deki Ebu Garib'lerde 112 yoldaşımız katledildi"

İtalya'nın başkenti Roma'da, 11 Haziran'da Türkiye Büyükelçiliği önünde, ASP (Proleter Dayanışma Derneği) tarafından bir gösteri düzenlendi. Eyleme DHKC Enternasyonal de destek verdi.

Elçilik önüne ASP imzalı "Türkiye'deki Ebu Garib'lerde 112 yoldaşımız katledildi. Tecrite ve F tipi hapishanelerine son!" yazılı bir pankart asıldı. 19 Haziran 1986'da Peru hapishanelerinde 300'e yakın tutsağın katledilmesine atfen tesbit edilen 19 Haziran Uluslararası Devrimci Tutsaklar Günü çerçevesinde düzenlenen eylemde, bugün tutsaklarla dayanışma denilince ilk akla gelmesi gerekenin Türkiye F tiplerinde direnen tutsaklar olduğu vurgulandı.

ASP imzalı bildiride de, Türkiye F tipleri, Guantanamo ve Ebu Garib'e benzetilerek, Türkiye'deki "terörist hükümetin" işkencelerine karşı tavır alınması, ayrıca, DHKP-C nezdinde, Türkiye devrimci hareketinin "kriminal" gösterilmesine karşı Türkiye'de devrimcilere sahip çıkılmasına ve İtalya'da tutuklu bulunan Zeynep Kılıç ve Avni Er isimli devrimcilerle dayanışmanın yükseltilmesi gerektiği çağrısı yapıldı.

Aynı gün yine ASP tarafından düzenlenen bir açık hava etkinliğinde de Ölüm Orucu, F tipleri ve tecrit tartışıldı; F tiplerinde Avrupa'nın rolü vurgulandı.

Uluslararası Devrimci Tutsaklar Günü vesilesiyle, İtalya başta olmak üzere, dünyanın bir çok yerinde de çeşitli eylemler düzenlenecek.

Abdi İpekçi Direnişi Sürüyor

Önlerindeki döviz sürekli değişiyor: Açlık Grevinde 250. gün... 260. gün... 270. gün... Öğrenciler, gecekondu semtlerinden gruplar, sendikalardan işçiler, memurlar ziyaretlerine geliyor; onlar hep orada. Tutsakların sesi soluğu olarak, sansüre karşı bir haykırış olarak oradalar. Tutsak aileleri, tecrit sürdükçe, sansür sürdükçe, ölümler artmaya devam ettikçe orada ve her yerde tutsakların sesi olmaya devam edecekler.

Cemil Çiçek'in Yalan Bombaları

AKP hükümetinin sözcüleri, içinde yalanın geçmediği tek bir konuşma yapamıyorlar. Hele Adalet Bakanı Cemil Çiçek; ve üstelik F tipi hapishaneler ve direniş söz konusu olduğunda, yalanlar dizi halini alıyor.

Çünkü F tipleri politikası, **tecrit ve sansür**'le sürdürülüyor. Adalet Bakanlığı'nın öncelikli tercihi, F tiplerine ilişkin her şeyi sansürlemektir; böyle bir sorun yokmuş gibi davranıyorlar. Eskaza herhangi bir ortamda F tipleri gündeme gelmiş, sansür bir ucundan delinmişse, YALANLA o deliği kapatıyor.

12 Haziran 2004'te CNN-Türk'te "Söz Sizde" programına katılan Cemil Çiçek, bunun yeni bir örneğini daha verdi. Wernicke Korsakof hastalığı nedeniyle tahliye edilen, yaşamlarını ancak başkalarına muhtaç olarak sürdürebilen tutukluların yeniden tutuklanması gündeme geldiğinde *öyle sanıyorsunuz ama bilmedikleriniz var* havasında, **"Korsakoflular bombalarla yakalanıyor"** dedi.

"Bombalarla yakalanan" Wernicke Korsakofluları açıklamaya çağırıyoruz Cemil Çiçek'i.

Koca bir yalan. Onlarca Wernicke Korsakof hastası tutuklu, Adli Tıp'ın işkencecileri tarafından F tiplerinin işkenceli ölüm hücrelerine gönderilmiştir.

Bırakın bombalarla yakalanmayı, fiziki açıdan da, siyasi açıdan da devrimcilikle, mücadeleyle hiçbir ilgisi kalmamış onlarca insan tutuklandı. Çiçek, tıbben ve hukuken bu tutuklamaları izah edemediği için "bombalar yalanına" sarılmıştır.

Adli Tıp'ın Wernicke Korsakof hastaları için nasıl bilimi, tıbbi ayaklar altına alarak *"iyileşebilir"*, *"cezasını çekmesine engel hali yoktur"* raporları verdiği biliniyor. Adli Tıp'ın işkencecilikle ünlü uzmanları, Wernicke Korsakof hastalarını karşılarna alıp **saniyeler içinde "iyileşebilir"** olduğuna hük-

medip karar veriyorlar.

Günlerce süren tıbbi tahlillerden, fiziki-psikolojik testlerden değil, üç dakikadan, beş dakikadan da değil, SANİYE-LERDEN söz ediyoruz gerçekten de. Birkaç saniye içinde gerçekleşen 'muayene'ler sonucu veriliyor o raporlar.

Tıbben "iyileşemez" oldukları bilinen hastaların iyileşebilir olduğu kararlarının altında Adli Tıp Kurumu 3. İhtisas Dairesi Başkanı Nur Birgen vardır. Nur Birgen, 1995'te dövülerek gözüaltına alınan yedi kişiye toptan "sağlamdır" raporu veren ve bunun için de Tabipler Odası tarafından hakkında ceza verilen bir "doktor"dur. Ama işkencecileri savunan bu doktor bozuntusu, işkencecileri aklamının ödülü olarak Adli Tıp Kurumu 3. İhtisas Dairesi Başkanlığı'na getirilmiştir.

Cemil Çiçek bu gerçekleri anlatamaz. Onun yerine yalan uyduruyor.

'Ben bakanım, ben devletim, ben ne diyorsam o' zihniyeti o kadar yerleşmiş ki, söyledikleri hiç bir şeyin belgelerini, kanıtlarını ortaya koymaya ihtiyacı duymuyorlar. Ve tabii bu zihniyet içinde, asla kanıtlamayacakları, belgeleyemeyecekleri yalanları da 'kesin doğru' larmış gibi halkımızın gözünün içine baka baka söylüyorlar.

Cemil Çiçek bombalarla yakalanan Korsakofluları açıklamalıdır. Hakkında tutuklama çıkarılan, F tiplerine atılan her Wernicke Korsakof hastasında hangi bombaları, silahları bulduğunu **tek tek** açıklamalıdır.

Bomba silah gerekçesi gösteremediği her hasta tutuklu, Cemil Çiçek'in **müfteriliğinin** kanıtıdır.

TAYAD'lı Aileler

Bomba silah gerekçesi gösteremediği her hasta tutuklu, Cemil Çiçek'in müfteriliğinin kanıtıdır.

Sayı 112

21

20 Haziran
2004

AKP'yi Korkutan Soru Sorulmaya Devam Ediliyor

Kars'ta 3 Haziran günü yapılan Ferhat Tunç konserinde **"112 İnsan Öldü Duydunuz mu?"** pankartı açan 5 kişi gözaltına alındı. Gözaltına alınan Manu Demirkaya, Duygu Özdemir, Yahver Cengiz, Onur Bahadır, Talip Akbulut ertesi günü serbest bırakılırken, tümünün işkence gördüğü raporla tespit edildi.

Saldıran polisler hakkında ertesi günü yapılan suç duyurusunda bir açıklama yapıldı. Açıklamaya

DKÖ'ler sendikalar ve partiler de destek verirken, "İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek" sloganları atıldı.

AKP, gerçeği dile getiren kim varsa susturmak istiyor, saldırıyor. Her şey, 112 İnsanı katlettiklerini gizlemek için. Ama gizleyemiyorlar.

"Hapishanelerde 107 İnsan Öldü Duydunuz mu?" diye sorulan soru, "112 insan..." diye soruluyor artık. Çünkü tecrit sürüyor, tecrit sürdükçe direnişin bitmeyeceği, ölümlerin son bulmayacağı biliniyor. Sansür bu gerçeği örtebilir mi?

“Şiirin İmhasına...”

Sansür, zulmün en önemli silahıdır. Gerçeğe dair hiçbir şey duyulmamalı, sansürün kalın duvarları arasında boğulmalıdır. AKP iktidarının Adalet Bakanına, bürokratlarına bakarsanız, yoktur böyle bir şey! Yalan ve inkar da, sansürün ikiz kardeşidir zaten.

Karalanmış ya da hiç gönderilmemiş mektuplar, kamuoyuna ulaştırılmayan açıklamalar F tipi hapishanelerin rutin uygulamalarındandır. F tiplerinin son sansürlerinden biri şiire yönelik oldu. Evet, “insanların eğitiminden, kültürel gelişiminden” söz edenler, şiiri de sansürlediler. Hep korktular zaten şiirlerimizden; Anadolu’ya, bağımsızlığa, halka, emekçilere dair dizeler bir mermi gibi saplanacak diye ürktüler ve yasakladılar ozanları, yasakladılar şiir kitaplarını. Sincan F Tipi Hapishanesi’nin idaresi ve infaz hakimliği de faşizmin bu politikasını sürdürüyor.

BU DİZELERİ SANSÜRLEDİLER

Sincan F Tipi Hapishanesi’ndeki tutsaklardan Eyüp Baş, toplam 86 sayfadan oluşan bir destan/şiir çalışmasını dışarıya göndermek istedi. Şiirler önce hapishane mektup okuma komisyonunca (sansür komisyonu) okundu. “Halk” diyordu şiirin dizeleri, “Anadolum seni uğrunda ölecek kadar seviyoruz” diyordu, “zulüm”den

söz ediyordu... Anlaşılan tehlikeliydi; amirlerine haber verdiler... Şiirler infaz hakimliğine gönderildi. “AB’ye uyum” gereği, çoktandır faşist uygulamalar hukuka uygun yapıyordu.

Ankara İnfaz Hakimliği’nin 2004/37 esas 2004/38 nolu kararı ile, “kısmen sakıncalı” bulundu şiirler. Demek ki, bazı dizeler sansürlenecekti. Tam altı buçuk sayfa faşizmin sansürüne takıldı. Eyüp Baş, Ankara 2. Ağır Ceza Mahkemesi’ne yaptığı itiraz başvurusunda, sansürlenmiş dizelerin neler olduğunu da yazdı.

“Geldiler / ‘hayata dönüş!...’ diye geldiler / Elleri kanlı / Apoletli, rütbeli / binlerce gürültüler / Bir gece çıkıp kuytu inlerinden / geldiler.”

İşte sansürlenmiş dizeler böyle başlıyordu. Yaşanan ne ise, adlı adınca konulan, gerçeğin imbiğinden süzölmüş, bir tutsağın, gecenin sabaha döndüğü o cehennem günlerindeki duygularını anlatıyordu.

“Ellerinde ‘Made in USA’ tüfekleri / yanlarında silah tekellerinin / bomba dolu torbaları...”

O torbalardan kakhahalar arasında çıkarılan bombalar değil miydi altı kadını diri diri yakan? Ama gerçek sansürlenmeliydi, şiirler gerçeği değil, börtü böceği, içi boşaltılmış aşkları anlatmalıydı sadece. Katliam hiç olmamalıydı dizelerde, hele direniş, dizelerden fırlayıp beyinlere işlememeliydi asla!

“Gerildi göğüsler / düşe kalka / vura öle... mapushane yangın yeri / yangın yerinde yiğitler / yiğitler alev alev / öyle bir ateştir ki / yanar ama / bilmez / yanar ama / görülmez / Saçlar derilere karıştı / lime lime / döküldü etler...”

Burjuva basının gerçeğin üzerini örtmek için tarihinin en kanlı sansürüne imza attığı günlerin tanıklığı için gökyüzüne, yıldızlara sesleniyordur di-

zeler; hiçbir tanığı olmamalıdır vahşete ve direnişe dair...

“... Heey gökyüzü / heey yıldızlar / ay / güneş / tanık olun / tanık olduğunuz yer cenk yeridir / tanıklığınızda bir tarih yazılıyor / bir / tarih. / Bir tarafta it sürüsü / kurt sürüsü / vahşetin çocukları / Bir tarafta / yangın yürekli / sevdalı / bu yürekli halka / vatan, / özgürlüğe, yaşama sevdalı / Her çağlıkta / sevdalıların kanatlanıyor / onur / ahlak / ve insana dair / tüm güzellikler. / ‘Halkım’ diyor / ‘vatanım’ diyor / ‘seviyoruz seni Anadolum / hem de çok seviyoruz. / Gencecik bedenlerimizi / zulmün en koyusuna / en vahşisine / kırpmadan gözümüzü / duraksamadan / canımızı verecek / kadar çok seviyoruz...’ / diyor. / Tanığımızın / gökyüzü, yeryüzü, / bütün insanlık; / Bu tarih senin destanın... /

Öfkeden tir tir titiyor faşist kafa, okudukça dizeleri. Coşkun akan bir nehir gibi, önüne set kurulamayan bir çağlayan gibi, okyanusa koşar gibi koşuyor diziler...

“... Mapushane yangın yeri / Hasan, savaşçılara baktı / savaşçılar ayağa kalktı / Bir şişe sıvıyı üstlerine sürüp / çaktı çakmağı. / Hasan bir sevgi yumağı. / Ateş, aydınlık / Ateş, uygarlıktır. / Ateş, güç / Ateş, arınmadır. / Ateş, silahtır / Ateş, yaşam kaynağıdır. / Prometheus’un uzanan eline / el verdi İrfan / Hasan, İrfan / geleceğe hayat taşıyan bir alev topu şimdi. / Olimpius zulüm yeri / gömmek için ezilenleri karanlığa / öldürüyor yediverenleri. / Herkese korku olsun / ölüm olsun / kol gezsin istiyor. / Tutuşan bedenler haykırıyor; / “halkımız; / zalimin elinde ölümse, / ateş aldık / özgürlüğün / kaynağı eyledik / Ateş almış bedenlerimizle / kavganızda varolduk. / Bundan böyle / zalime karşı mazlumun / feda savaşçıları / olacak adımız...”

Ve karar verildi:

ŞİİRİN İMHASINA!!!

MİT'in Yasadışı Dinlemesini Çiçek Savundu KONTRGERİLLA İŞLEYİŞİ SÜRÜYOR

Gazeteci-yazar Fikret Bila'nın, 'Sivil Darbe Girişimi ve Ankara'da Irak Savaşları' kitabı hakkında MİT'in suç duyurusu ile açılan dava, kontrgerilla işleyişinin nasıl sürdüğünü de gözler önüne serdi.

MİT mahkemeye gönderdiği belgede, kitaptaki, İngiltere'nin Ankara Büyükelçisi Peter Westmacott ile AB yetkilisi Michael Leigh'in yaptığı telefon görüşmesini yansıtan belgenin 'çok gizli' MİT belgesi olduğunu bildirdi. Bu açık bir itiraftı aynı zamanda. Diplomatik dokunulmazlık sınırları çiğnenmişti. Ama bununla bitmedi.

Basın, ülkenin Adalet Bakanı olarak, bu yasadışılığı Cemil Çiçek'e sordu. Çiçek'in cevabı, tipik bir suçlu geçiştirmesiydi. *"Bir belgeyle olmaz. Anayasa ve yasalarda dinleme ihtiyacı söz konusu olduğunda istisnaları bellidir. Dosyaya bakmak lazım"* dedi Çiçek. Ancak asıl önemlisi, MİT'in mahkemeye gönderdiği ve yasadışı dinlemesini üstlendiği belgenin altında Cemil Çiçek'in de parafı vardı.

Yani her şey onun bilgisi ve onayı dahilindeydi. Bunun sorulması üzerine de yine *"dosyaya bakmak lazım"* diye geçiştirdi.

Birincisi, bütün gizli servisler, ülkeler birbirlerini hukuka, kurallara uymadan dinler, provokasyonlar yapar.

İkincisi, MİT kimi, niye dinliyor? Dinledikleri AB'nin her türlü emrini yerine getiren, istedikleri yasaları çıkararak ülkemizi Avrupa tekellerinin yağmasına açan bu devlet değil mi? MİT kimi dinliyor; kendisi de zaten ABD ve Avrupa emperyalistlerinin hizmetinde. Onyıllardır "Almanca, Amerikancı, İngilizci ka-

natlar..." denilerek, MİT'in içindeki emperyalist ajanlığı gayet meşru gösterilmiştir.

Üçüncüsü; MİT, **"Belge teşkilatımıza aittir. Devletin menfaatleriyle doğrudan ilgisi tartışmasıdır"** diyor bu yazıda. Bütün hukuksuzluklar, "devletin menfaatleri" ile açıklanmıştır bugüne kadar. Bu, kontrgerilla devletinin, deşifreye karşı gözdağı açıklamasıdır. Ben hukuksuzluk yaparım, her türlü kontra yöntemini kullanırım, ama bunu deşifre eden olursa, 'vatan haini' ilan eder cezalandırırım" demektir.

Dördüncüsü; bu olay kontrgerilla devletinin işleyişine bir örnektir. Yasadışılık, bizzat devletin en yetkili yerlerinde onay görmektedir. Kaldı ki, MİT'e ve polise, devrimci-demokrat kişi ve kurumların dinlenmesi konusunda sınırsız bir yetki de yine bu kontra devlet mekanizması içinde verilmiştir. Tek tek izin alma gereği dahi duymazlar.

Bir ülke düşünün ki, Adalet Bakanı, adaletsizliğin, hukuksuzluğun organize edeni, yöneticisi konumunda; böyle bir ülkede adaletten, haktan, hukuktan söz edilebilir mi?

Susurluk'un bütün kararlarının, "zirve"de, yani MGK'da alındığı bizzat Mehmet Ağar tarafından itiraf edilmişti. Kontra faaliyetleri hiçbir zaman "devlet içindeki bir çetenin faaliyeti" olmadı ülkemizde. Hep devletin tepesinde, hükümetlerin de içinde yer aldığı mekanizmalarda kararlaştırıldı. En önemlisi de, kontrgerilla devleti, bir dar örgütlenme ya da eylemlerin ötesinde, politikaların, sistemin işleyişinin adıdır.

Bu politikalar ve işleyiş AKP iktidarında da devam ediyor.

TİT'in Adresi; Emniyet Genel Müdürlüğü

Oligarşinin kontrgerilla eylemlerinde sıkça adını duyduğumuz TİT'in (Türk İntikam Tugayı) adresi belli oldu. Ankara Emniyet Genel Müdürlüğü devrimcilere karşı kendi adını kullanamayacağı faaliyetlerde TİT imzasını kullanıyor.

Geçtiğimiz günlerde, DHKC.net internet sitesinin yayını "korsan" şekilde engellendi. Sitenin normal yazı ve bilgileri yerine TİT imzaları yer alıyordu. Yapılan teknik araştırmalar sonucunda, TİT adını kullanan "Hack saldırısı"nın, Emniyet Müdürlüğüne kayıtlı bir bilgisayardan yapıldığı anlaşıldı. Bir günde 500 kez siteyi tahrip amaçlı giriş yapan bilgisayarın İP numarasına bakıldığında "post.emniyet.ankara.ttnet.tr" adresine ulaşıldı. **Polis kendi adını bile kullanmıyor, kontra imzasını kullanıyordu** bu iş için.

Devlete bakın; devletin resmi polislerine bakın! Yasal, meşru olan hiçbir şeyi yok. Her şey yasadışı, her şey korsan, provokasyon ve gayri-meşru. Devrimci düşünceden öylesine büyük bir korku duyuyorlar ki, bu düşüncelerin yayılmasını engellemek için, her türlü gayri-meşru yolu kullanıyorlar.

Site açıldığında, TC bayrağı ve "devletin ve milletin bölünmez bütünlüğünü sarstığı" için siteyi kapattıklarına ilişkin bir ibare ve TİT imzası yer alıyor. Başlarına çuval geçirenlere sesi çıkmayanların, NATO'yu korumak için halka yaşamı zindan edenlerin, bağımsız Türkiye diyenleri katledenlerin, ABD önünde secdeye duranların acizliği...

Son olarak; bu zavallı çaba, bağımsız demokratik Türkiye'nin sesini kısamaz. Gerçek, kitlelere ulaşmaya devam eder.

AKP'nin Allahı AB ve Amerika

Hukuksal alanda bir düzenlemeye ilişkin eleştiriler yapılır, AKP iktidarının cevabı hazırdır:

AB'ye uygundur!

"Tecrit katlediliyor, 112 insan bu vahşet sonucu katledildi" denilir; cevap yine hazır:

AB onayladı!

Tek Tip Elbisenin kişiliksizleştirme amaçlı olduğu, 12 Eylül cuntasının politikası olduğu söylenir; cevap yine aynı:

AB'ye uygun!

Polise eleştiri olur; polisin bütün uygulamalarının **AB'ye uygunluğu**, uymayanları da uydurulmak için polisin eğitildiği cevabı verilir.

Terörle mücadele adına çıkarılan yasaların hak ve özgürlükleri yok ettiği dile getirilir;

Bu yasaların **AB ve ABD'deki yasalar** dikkate alınarak çıkarıldığı cevabı, iktidarın en büyük savunma silahıdır.

Siyasetten, ekonomiye, yasalardan, günlük yaşamın düzenlenmesine ilişkin hangi konuda olursa olsun, **"AB'ye uygunluğunu"** söyledikten sonra artık herkes susmalıdır. Tartışılması bile abestir. Mümkünü olsa, **"AB'ye uygundur"** dedikten sonra hala itiraz edenlere "deli gömleği" bile giydirilmek istenir. **"AB'ye uygunsu"**; soruna nokta konulmuş, hatta sorun yok edilmiş de-

mektir. Gerisi "terör örgütlerinin propagandalarından, kıskananların çekememezliklerinden ibarettir".

İcraatlarını AB ve ABD'ye dayandırmak, AKP'nin tek meşruiyet zemini durumunda. Hal-ka, kendi inancına dayanan bir meşruiyetin zeresi yok. Dikkat edin, YÖK ve türbanda olduğu gibi, "kendi inancı çerçevesinde" denilebilecek uygulamalarda hemen geri adım atmaya hazırdır, "AB'ye uygundur" silahı elinde değilse, savunamaz.

AKP, iktidar olana kadar, İslamcılarının herhangi bir konudaki referansının Kur'an-ı Kerim olduğunu bilirdik. "Uygunluk" için oraya bakılırdı. Artık **AKP iktidarının Allahı AB ve Amerika, kutsal kitapları Kopenhag Kriterleri ve ABD'nin Ortadoğu Projeleri...**

Gerisinin hiçbir önemi yoktur. Bunu anlayanlar; çağın gerisinde kalmış, küreselleşmeye ayak uyduramayan, reel politik nedir bilmeyen marjinal güçlerdir!

Allahı AB ve Amerika olanlar, onlar ne derse onu yapar, kul köle olurlar. AKP de öyle yapıyor; Tayyip'i izleyin, Beyaz Saray'a ayak bastığında zannedersiniz ki Kâbe'yi tavaf ediyor. Yüz sürdüğü, şefaata dilediği Bush değil, bir peygamber. Huzurunda öylesine mutlu ve huzurlu.

"TEK TİP ELBİSE AB'YE UYGUN"

(Adalet Bakanı Cemil Çiçek)

Din tüccarı AKP'nin hapisane riyakarlığında, **F tiplerinden sonra TTE'nin de gerekçesi AB Standartları oldu.**

Cemil Çiçek, TBMM'ye gönderdiği ve tek tip elbise, zorla çalıştırma, suskun protesto dahil her türlü protesto ve direnmeye ağır cezalar öngören yasa tasarısı hükümlerini savundu. Gazetecilerin sorusu üzerine, Çiçek, *"Orasının bir ceza ve tutukevi olduğunu unutmamak lazım. Elbette orada da kurallar olacak. Yapılan AB'ye uygun"* dedi. (Radikal, 12 Haziran)

Evet Guantanamo'ya da uygun! Çiçek, Guantanamo'dan eğitilmiş komutanlar da getirmeli, bu işin kompedanı onlardır ve aldıkları eğitimi de Ebu Garib'de uyguluyorlar.

Oligarşinin "kural"dan anladığı, sadece kişiliksizleştirmeye, siyasi kimliğinden soyundurmaya hizmet eden yasak ve yaptırımlardan ibarettir. AKP iktidarı bütün zulüm politikalarını "AB'ye uygunlukla" açıklıyor, AB F tiplerinden TTE'ye devrimcilere yönelik her türlü saldırıyı destekliyor. Guantanamo'yu eleştiren AB'ciler, AB destekli F tiplerinde TTE'ye karşı da suskunluklarını koruyorlar. Demokratikleşme işte bu danışıklı riyakarlıkla sürdürülüyor.

ABD hukuksuzluğunun simgesi Guantamamo tecritinde TEK TİP'li tutsaklar

“Yargının Modernizasyonu ve Cezaevi Reformu”

Demokrasıcılık Oyununda Bir Manevra Daha

Demokratikleşme aldatması, Adalet Bakanlığı ile Avrupa Birliği (AB) tarafından yürürlüğe konulan “Yargının Modernizasyonu ve Cezaevi Reformu Projesi” ile sürüyor.

Cemil Çiçek ve AB Komisyonu Türkiye Temsilcisi Hansjörg Kretschmer tarafından düzenlenen basın toplantısında proje hakkında bilgi verilirken, Çiçek, Projeyi “iddialı bir proje” olarak nitelendirdi. Projenin 11 milyon Euro olan maliyetinin 10 milyon 700 binini AB, kalan 300 binini de bakanlık karşılıyor. Adli Tıp’tan yargı sistemine, hapishanelere, gardiyan eğitimine kadar bir dizi düzenlemeyi içeriyor.

Kısaca, AB yine “ülkemizin demokratikleşmesi, hukuk devleti olması için” Euro’ları bonkörce akıtıyor!!! İlgi yok elbette.

Hukuksuzluğun Ortağı AB Nasıl ‘Yargı Reformu’ Yapar?

Avrupa Birliği’ni, Türkiye’nin demokratikleşmesi, hukuk devleti olması ilgilendirmiyor. “Yargıda reform” diye istedikleri, tekellerin mülkiyet ve kazanç “haklı”nın önünü düzlemek ve “teröre karşı mücadele” standartlarıdır. Bunlara eklenmiş “insan hakları” maskesini tamamlayan yönleri tamamen tali ve pratik karşılığının olup olmadığı da AB’nin umurunda değildir.

Kaldı ki, Avrupa, Türkiye oligarşinin, gayrimuşru yöntemleri dünyaca bilinen Türkiye polisinin hukuksuzluklarının ortağıdır. Kimseye hukuk dersi veremez. Türkiye’de hukuk sisteminin üç beş değişiklikle, yargıçıları, gardiyanları eğiterek düzeltilmesi ise mümkün değildir. Kokuşmuş bir sistemin ilertutar hiçbir yanı yoktur.

AB’nin İsteddiği “Cezaevi Reformu” 1 12 İnsanı Katletti!

Avrupa’nın “cezaevlerinde reform”dan ne anladığını da Türkiye halkı çok iyi bilir. AB’ye bağlı “İşkenceyi Önleme Komitesi” CPT tarafından Türkiye hapishanelerinde yapılan incelemelerin ardından bir rapor hazırlandı. Raporda “Cezaevlerinde reform yapılması” gerektiği dile getiriliyor, “koşuş sisteminin birey için ne kadar sakıncalı olduğu” anlatılıyordu. Raporun gereğini yapmak üzere he-

AB’nin “Cezaevleri reformunu” çok iyi tanıyoruz.

F tiplerini de “cezaevleri reformu” diye yaptırdılar.

Sonuç: 112 ölü!!!

men harekete geçen oligarşi, halktan gizli olarak

sürdürdüğü F tipi hapishaneleri 2000 yılında uygulamaya soktu. Bu “reform”un sonucunda; tüm hapishaneler yerlebir edildi, kimisi diri diri yakılarak 28 insan katledildi. “Cezaevleri Reformu katliamı” F tiplerinde de sürdü. Bugün itibarıyla tam 112 insan bu “reform”la katledildi.

Avrupa istiyor, oligarşi reform yapıyordu. AB’nin de “biraz fazla şiddet kullanılmış” olmasından başka bir itirazı yoktu böyle bir reforma.

Bugün de “cezaevlerinde reform”dan söz edildiği günlerde, TBMM’nin gündeminde bir yasa tasarısı bulunuyor. Bu da “reform”un, AB’ye uyumun bir parçası. Bu tasarı ile de Tek Tip Elbise’den zorunlu çalışmaya kadar bir çok yeni yaptırım, kısıtlama ve dayatmalar gündeme getiriliyor. Hedef tüm “cezaevleri reformlarındaki” gibi; “terörle mücadele” demagojisi ile devrimci tutsakları teslim almak, düşüncelerini değiştirmeye zorlamak. Ama başaramıyorlar, Çiçek, proje ile birlikte “cezaevlerinin eğitim kurumlarına dönüştürmeyi amaçladıklarını” söylüyor hala. Sami Türk de aynı şeyleri tekrarlayıp durdu, direnişi aşamadı.

Hiçbir demagoji, yalan ve hukuk ve insan hakları kavramları ile süslenmiş açıklama gerçeğin üzerini örtüyor. Aynı basın toplantısında gazeteciler “F tiplerinin kaldırılıp kaldırılmayacağını” soruyorlar Çiçek’e. F tiplerinin gerekliliği üzerine 4 yıldır söylemedik yalan bırakmamalarına rağmen neden acaba bu sorular?

Hiç kimseyi aldatamıyor, inandıramıyorlar; çünkü 112 ölümü açıklayamıyorlar. Söyledikleri tek cümle; “F tipleri AB’ye uygundur”! “Hukuk reformları” yaptıran AB’ye, 112 ölüm de uygundur! Herkes biliyor ki, F tiplerinin, hapishanelerin adının her geçtiğinde, 112 ölüm akla geliyor. Öyle olmaya da devam edecektir.

Sayı 112

25

20 Haziran
2004

Emperyalizmin, İşbirlikçilerin Ve Halkların Gücü

Emperyalistlerin 1990'lardan bu yana yaptığı propagandaların en önemli yanını, *"kendi güçlerinin ne kadar devasa olduğu ve kimsenin hiçbir şekilde önünde duramayacağı, karşı koyamayacağı"* düşüncesini yerleştirmek oluştuyordu. Sosyalist sistemin (esasta kendi iç sorunlarını kendi dinamikleri ile aşma yolundan saparak), yıkılmış olması bu propaganda-

yı güçlendiren en önemli faktördü.

Bir yandan emperyalist politikaların özü yalanla gizlenip "halkların yararına" gibi sunulurken, öte yandan bu politikalarla karşı durmanın, direnmenin mümkün olmayacağı da beyinlere kazınmaya çalışıldı. Örneğin, son yılların en sık kullanılan cümlesi, belki de *"küreselleşme dünya gerçeğidir, önünde kimse duramaz"* olmuştur.

Propagandalar, medyası, eğitimi, üniversiteleri ile sürdürülen kampanyalar bir çok ülkede sonuçlar verdi. Silahlı hareketlerin silah bırakması, sosyalist, komünist parti isimlerinin terkedilmesi, sosyalizmin simgelerinin örgüt bayraklarından çıkarılması, "barış" adına emperyalizme teslimiyetler hep bu sürecin ürünleridir. Giderek, emperyalizmin gücü mutlak görülmeye başlandı.

Emperyalizmin (NATO'suyla, ABD'siyle, Avrupasıyla) gücünü mutlak görenler, sonuçta kaçınılmaz olarak *direnmenin gereksiz ve mümkün olmadığı* sonucuna varırlar. Politikalarını buna göre şekillendirirler. Dünya ve ülkemiz solundaki son yirmi yıllık savrulmaların kaynağında bu vardır. Kürt milliyetçiliğinden ÖDP reformizmine kadar hepsi, özünde ABD'nin, AB'nin gücünün mutlaklığı önünde boyun eğmenin siyasetidirler.

Ortadoğu'da *"ABD'ye rağmen hiçbir şey yapılamayacağı"* söylemlerinden tutun da, Barzani-Talabani milliyetçiliğinin ABD'yle işbirlikçiliğine kadar, bunların temelinde de bu düşünce vardır. Reformizmin, teorik olarak ne olduğunu bildiği emperyalizmden demokrasi beklemede, AB'ci-liği siyaset yapmanın tek yolu olarak görmesinde

de aynı mutlaklaştırma vardır.

Emperyalizme ve işbirlikçi oligarşiye karşı mücadeleden, eylemden, propagandadan, **hesap sormaktan, radikallikten** kaçış da bu zemine oturmaktadır. Güç olanın karşısına çıkmama, her türlü çatışmadan ve çatışma ihtimalinden uzak durma, icazet içinde politika yapma, her şeyi belirlemektedir. Tek başına sorun, *bedel ödemekten kaçma* da değildir. Örneğin, kürt milliyetçiliği bedel de ödeyen bir harekettir, ama politik olarak emperyalizmin gücünü mutlaklaştırdığı ölçüde halkların gücüne inanmaz, güvenmez hale gelmiş, ne kazanacaksa, o mutlak güçlerden birine yaslanarak kazanılabileceğinin teorisini yapmaya başlamıştır. Böyle olduğu için de ABD'ye rağmen, oligarşiye karşı bütün güçleriyle çatışarak hedefine ulaşabileceğini düşünmez. Mutlaka bir yere dayanmalıdır. Ya, oligarşiye karşı emperyalizme, ya da oligarşi içindeki güçlerden birine. Ve her seferinde sonu hayal kırıklığıyla, daha fazla derinleşen bir güvensizlikle, halktan uzaklaşmayla biten süreçler... birbirini izlemektedir.

Küçük-burjuvazinin halklara güvensizliği ve halkların mücadelesinin mutlaklığı

Bir küçük-burjuva aydınının ruh halini ele alalım; hem ABD'yi lanetler, direnişi desteklediğini de söyler kimi zaman, ama direnişe ve halkların gücüne inanmaz. Amerikan zırhlıları, gelişmiş helikopterleri karşısında direnen bir Iraklı direnişçiye, *"beyhude bir çabayı, zavallı bir Ortadoğuluğu"* görür ve en fazla *"üzülür"*, hümanist duyguları depresir. Bu "sonuçsuz" direnişin, *"kutsal yaşamları yok etmekten başka hiçbir işe yaramadığı"* sonucuna varır sonra. Ona göre, ya "demokratik yollar bulmak" gereklidir, ya da ne zaman geleceği meçhul olan bir "uygun zaman"ı beklemek gereklidir. Sonuçta ikisi de aynı kapiya çıkar. Halkların en büyük gücünün insan olduğunu unuttur, görmek, inanmak istemez. Dünya tarihini, böyle bir kafanın şekillendirdiğini düşünün bir an. Tarihin hiçbir döneminde, halkların hiçbir direnişi yaşanmaz, dünya emperyalistlerin gül bahçesi haline gelirdi. Gelin görün ki, tarihsel bütün direnişlere de nostaljik övgüler düzen, yine aynı küçük-burjuva aydındır, reformizmdir.

Küçük-burjuvazi güçler dengesi açık olarak halkların lehine dönünceye kadar direnişin karşısındadır; direnmemenin gerekçesini bulmak için

çok çeşitli teoriler yapar. O, Naziler karşısında da, faşist cuntalar karşısında da, emperyalizm karşısında da büyük bedeller ödenecek bir direnişe katılmak yerine “sağ kalmanın” önemini vaaz eder.

Bugün de küçük-burjuvazi açısından değişen fazla bir şey yoktur. Çünkü gerekçelerin yerini bugün “küreselleşme”nin önünde durulamazlığı ve ABD’nin devasa gücü almıştır...

“Tarihin sonu” diye yazan burjuva teorisyenlere görünürde itiraz eder, ama pratik olarak söylediği budur: Bugün, küreselleşme var, emperyalizm tek belirleyici güç, kimse direnemez! Kimse-nin direnemediği, yani başka deyişle “sınıflar mücadelesi”nin sona erdiği yer, elbette “tarihin sonu” sayılır.

Ama sınıflar mücadelesi hiç bitmez.

Halkların mücadelesinin en büyük terörlerle bastırıldığı gibi görüldüğü yerde bile, sınıflar mücadelesi kendi dinamiklerini biriktiriyordur. Yeryüzünün “mutlak, karşı durulamaz” gerçeği emperyalizm değil, sınıflar mücadelesi gerçeğidir. Güç dengeleri o gün için nasıl olursa olsun, askeri anlamda herhangi lokal bir muharebenin sonucu ne olursa olsun, tek gerçek, sınıflar mücadelesidir. İşte bunun için halkların öncü güçleri, devrimci partiler, umutsuzluğu **yasak bir duygu** saymışlardır.

Devrimci, küçük-burjuvazinin, yığınların umutsuzluklarını, teslimiyet teorilerini reddeder. Güç karşısında boyun eğme değil, direniş vardır onun düşüncesinde. Halkları teslim almak, sömürüyü tüm dünyada hakim kılmak için her türlü araçla, silahla saldıran emperyalistlere ve işbirlikçilerine karşı, halkların meşru silahlarıyla, her yol ve araçla direnişi örgütlemektir beyninin kıvrımlarında. Bu uğurda ölür, ama ölümünün boşuna olmadığını bilir. Tarih böyle yazılacaktır. Çünkü böyle yazılmıştır binlerce yıllık halklar tarihi. Halklara öncülük eden, direnişler örgütleyen kendi süreçlerinin devrimcileri tarafından yazılmıştır. Kölelerin ayaklanmasından köylülerin senyörlere karşı savaşına, Paris Komünü’nden proleter devrimlere kadar binlerce yıllık bir tarihten söz ediyoruz.

Bugün, tarih unutturulmak, halkların o devasa gücü yok sayılmak isteniyor.

NATO dev bir askeri örgüttür, bu doğru. En gelişmiş teknolojileri, silah gücü ve istihbarat ağı ile, tüm emperyalistlerin halklara karşı gövde gösterisidir aynı zamanda.

Bu gücün gösterilmek istendiği düzeyde olması bir yana, milyarlarca halk çok daha dev bir güçtür. Teknolojinin karşısına belki yaratıcılıklarıyla çıkıyorlar; devasa silahların karşısında çıplak elleri ve bedenleri ile çarpışıyorlar; ama direniyorlar ve teslim olmuyorlar. Halkların direndiği, tes-

lim olmadığı yerde hiçbir emperyalist politikanın uygulanma, yaşama şansı yoktur. Zaferler de bu direnişlerdeki kararlılıkla, uzun soluklulukla birlikte kazanılır. Cezayir halkı 100 yıldan fazla bu inançla direnip kazandı. Fransa, dönemin en büyük askeri gücüydü.

Irak en yakın örnektir. Emperyalist silah teknolojisinin tarihin en üst boyutuna ulaştığı bir süreçte yaşanıyor hem de bu direniş. İşgalciler, tekellerin geleceği açısından hayati önemde gördükleri politikalarını yaşama geçiremiyor, halkların Irak’ta kurduğu barikatı aşamıyorlar. Bunu biz söylemiyoruz, kendileri itiraf ediyorlar artık. “Böyle direniş beklemiyorduk” derken, kendi yalan propagandalarını da tekzip ediyorlar aynı zamanda. Çünkü, onyıllardır halkları aşağılayan, hiçbir halkın kendi güçleri karşısında duramayacağını yayan, onlardı.

Güçlü olanın milyarlarca halk olduğu gerçeğini hiçbir zaman aklından çıkarmayan, en küçük çarpışmadan en büyük muharebeye; yenilgiye ve zafere böyle bakanlar, güce tapmaz, güç önünde boyun eğmezler. F tiplerindeki Parti-Cephe tutsaklarının görkemli direnişi, bu bakış açısının sonucudur.

NATO’ya, NATO nezdinde emperyalizme ve yerli işbirlikçilerine karşı mücadeleyi de bu tarihsel gerçeğe olan inançla sürdürmeliyiz. Çeşitli etkenlerle bu mücadele iniş-çıkışlı olabilir, kitleselleştiği süreçler olduğu gibi, sınırlı bir kitlesellik de sürdürülebilir. Ama unutulmamalıdır ki, biz halkız, milyarlarız. Ne kadar kararlı ve gerçekleri halka ulaştırmakta, örgütlemekte bitmek bilmez bir enerjiye sahip olursak, o milyarlar somut olarak da ortaya çıkar.

Dünya tarihi nihai anlamda güçlü olanın halklar olduğunu anlatır.

Yolsuzlukla Mücadele Yalanının Balonu Söndü

Hortumculara (AKP'liler dahil) Af Yasası

İç-dış politikadan hak ve özgürlüklere, halkın taleplerinden ekonomiye kadar büyük bir riyakarlık tablosu var. AKP, hangi konuda ne diyor-sa, gerçekte tersini yapıyor demektir.

Örneğin: “Ekonomi düzeliyor” diyor-sa; yeni borç ve yeni IMF anlaşması yapmaktan başka hiçbir yolu yok demektir. “*Hak ve özgürlükleri genişletiyoruz, demokratikleşiyoruz*” diyor-sa; daha fazla baskı, yasak ve işkenceler gündem-de demektir.

Son örnek, “*Hortumla mücadele ediyoruz, hortumu kestik kesiyoruz...*” yalanı. Parti üst yönetiminden, milletvekillerine kadar onlarca yöneticisi yolsuzluktan, zimmete para geçirmekten sanık olan bir partinin en riyakar yalanlarından biriydi “hortumla mücadele.” İktidar kavgasının, rakiplerini tasfiye etmenin bir yansıması olarak yapılan operasyonlar, el koymalar halkın gözünü boyadı bir süre. Daha ilk günden çıkardıkları “vergi barışı” ile, “halkın (devletin değil) malı deniz yemeyen domuz” felsefesini arsızca benimsediklerini görmeyenler, şimdi görsünler.

AKP'nin bu konudaki son icraati, resmen ve yasal olarak hortumcuları aklama hazırlığı. Bu konuda hazırlanan yasa tasarısı TBMM Adalet Komisyonu'nda bulunuyor. Üstelik yasa tasarısının adı, “Yolsuzlukla Mücadele Tasarısı”.

“Yolsuzlukla Mücadele Tasarısı” Hortumculara Af Getiriyor

Yasa tasarısına AKP'liler tarafından eklenen bir “madde” ile, riyakar islamcıların aynı zamanda halkı soymakta hiçbir beis görmedikleri ve utanmazlıkları bir kez daha kanıtlandı.

AKP'lilerin eklediği, geniş kapsamlı af düzenlemesine göre; “*tasarıda yazılı yolsuzluk suçunu işleyenler; edinilen haksız menfaat ve zararın miktarına ve teşekkül halinde işlenmiş olup olmamasına bakılmaksızın*’ yasanın yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 3 ay içinde şartlı **af**tan yararlanmak için başvuru yapabilecekler. Suçla elde ettiği fayda dahil, ortaya çıkan zararı yasal faizinden aşağı olmamak üzere devlete ödeyenlerin cezasının infazı 3 yıl süreyle **ertelenecek**. Haksız kazancın tamamını ödeyenlerin mahkûmiyetine **hemen son verilecek**. Parayı taksitle ödeyenlerin infazı taksitlerin bitiminde durdurulacak. Haksız kazancı ödeyenlerin

‘mahkûmiyeti vaki olmamış’ sayılacak.”

Kısaca yapılan şu: hortumlayıp yakalanmamışsan zaten sorun yok. Eğer ortaya çıkmışsa, hortumladıklarını ödersin, (hem de taksit kolaylığı da gösterilir) böylece cezadan kurtulursun. Üstelik, böyle bir suçu hiç işlememiş sayılırsın.

Adaletle bakın!

Hortumla mücadele edenlere bakın!

Katliamcılarının ve emperyalist tekellerin partisinin hukuku böyle olur!

Hırsızların yönettiği parti, hortumla böyle mücadele eder!

Halkla resmen dalga geçiyorlar. Yasanın adını bir daha okuyun ve içeriğine dönüp bakın. Halkın gözünü boyamak için her konuda aynı oyuna başvuruyorlar. Dillerinden düşen gerçek tek bir cümle yok.

Peki kim yararlanacak bu aftan?

AKP'li bakanlar Abdullah Gül ve Abdülkadir Aksu başta olmak üzere, milletvekilleri Ali Temur, Mehmet Emin Tutan, Özkan Öksüz, İdris Naim Şahin, Akif Gülle ve 23 eski AKP teşkilatı yöneticisi yararlanacak. Ama bunlarla bitmiyor; Sahtecilik mahkûmu Necmettin Erbakan ile Cavit Çağlar, Murat Demirel gibi batık bankacılar, 17 bin kaçak Mercedes örneğindeki gibi kaçakçılar; kısaca halkın parasını yiyen bütün hırsızlar, arsızlar AKP'nin affından yararlanacak.

Hırsızlar hortumcuları affediyor; yakışır!

Cargill'in Hükümeti

AKP iktidarı; yasalara aykırı olarak sanayi bölgesi olmayan alanda fabrika kurduğu için mahkemele-ri süren Cargill'in sorununu çözüyor. ABD gezisinde Bush'un Tayyip'ten isteklerinden birisiydi bu. Bush'un isteği (talimatı) yerine getiriliyor. Bu hafta içinde TBMM'ye gelecek bir yasa ile, tatlandırıcı te-kele Cargill'in bulunduğu alan “birinci dereceden tarım arazisi olmaktan” çıkarılacak.

Resmen, AKP iktidarı Cargill için özel yasa çıkarmaya hazırlanıyor. Tayyip'in de ortağı olduğu islamcı Ülker ile Cargill'in ilişkisi biliniyor. Bundan da öte; emperyalist efendinin istekleri yerine getiriliyor. Bu hükümet emperyalist ve işbirlikçi tekellerin hükümetidir. Bu gerçeğin üzerini örtmek için baş-vurdıkları “yoksulları düşünme” yalanı ne kadar et-kili olursa, bu tür hizmetleri daha rahat yapıyorlar.

“NATO’ya en ucuz askeri Türkiye sağlıyor. Bir Türk askerinin bize maliyeti 23 cent!”

ABD Dışişleri -eski- Bakanı John F. Dulles

İlk iki bölümde NATO’nun kuruluşunu, emperyalistlerin askeri saldırganlık örgütü olduğunu, halklara karşı saldırılarını ve kontrgerilla örgütlenmelerinin üssü olduğunu ele almıştık.

Emperyalist tekellerin çıkarları için kurulmuş böyle bir örgüte, ucuz askerler de gerekiyordu. Bu askerlerin bir kısmı, kapitalist ülkelerin yoksul, göçmen, işsiz gençlerinden oluşturulmuştu zaten, ama yeterli değildi. Türkiye, Yunanistan gibi sömürgeler de emperyalist pakta dahil edilerek bu ihtiyaç karşılanmakla kalmadı, Sosyalist ülkelerin hemen yanbaşında füze rampalarını yerleştirebilecekleri, savaş uçaklarını konuşlandırabilecekleri üsler elde ettiler. Türkiye oligarşisinin ordusu da, temelde bu çıkarlara hizmet eden bir ordu olarak istihdam edildi.

İşbirlikçiler NATO’ya girmek için Anadolu gençlerinin kanını satıyor

Türkiye işbirlikçi iktidarları, NATO üyesi olmakla bugün bile övünürler. Bu, övünülecek bir durum değil, aksine büyük bir utancın dönüm noktasıdır. Bugün bağımlılık adına ne acılar yaşıyorsa bu sürecin belirleyiciliği vardır. Aynı günlerde bir yandan ekonomik bağımlılık geliştirilirken, öte yandan NATO üyeliği ve ikili anlaşmalar ile topraklarımız ABD ve NATO üsleri ile dolduruldu. Ordu, “bağımsızlık savaşı veren ordu” niteliğini kaybederek, emperyalizm adına işgal ordusu haline geldi.

Emperyalizmin, komünizmi boğmak için Kore’ye saldırdığı günlerde, Menderes başkanlığındaki DP iktidarı, NATO’ya üyelik bedeli olarak Kore’ye asker gönderme kararı aldı. Emperyalizm bağımlılaştırırken bile hizmet istiyordu. Ülkenin ilerici-leri bu karara karşı çıkarken, Nazım, “Büyük vatan-severler memleketi sattılar... Satıldık kardeşler” sözleriyle özetleyecekti bu ihaneti. 3 Ağustos 1950’de Kore’ye gönderilen 4500 askerden 438’i geri dönmedi. Geri dönenlerin 387’si ise, emperyalist çıkarlar için bedenlerinin birer parçasını Kore’de

birakarak döndü. Türkiye NATO’ya kabul edildi. Menderes iktidarı, kanlı bedelin karşılığındaki üyeliği, “ödül” olarak sundu halkımıza. NATO üyeliğine karşı çıkan yine sadece sol hareket oldu.

Ödül gibi gösterilen NATO üyeliği, sonraki yıllarda ülkemizin askeri olarak bağımlılaştırılmasında lanetli bir tarihe dönüşecekti.

Oligarşi ise hâlâ büyük bir riyakarlıkla Kore men-kibeleri ile halkı aldatmaya devam ediyor. “Kahra-man Türk askeri”nin, emperyalistler için anlamının, 23 centlik askerden başka hiçbir anlamı olmadığı ise, bizzat Amerikalılar tarafından dile getiriliyor. Bugün de aynı kafa yönetiyor ülkemizi; kredi karşılığı Afganistan’a (NATO şemsiyesi altında) asker gönderiliyor, Irak’a gönderme kararı yine kredi karşılığında alınıyor.

Menderes iktidarının NATO üyeliğinin gerekliliği konusunda, onyıllarca bütün işbirlikçiliklerinin üzerini örtmek için kullandıkları “komünizm tehlikesine karşı korunma” propagandası olmuştu. Aynı dema-gojik propaganda ile, ülkemizde birbiri ardısıra emperyalist üsler kurulmaya başlandı. Topraklarımız, onlarca anlaşma ve üs ile Ortadoğu, Balkanlar ve Kafkas halkları için bir saldırı üssüne dönüştürüldü.

“Türkiye, NATO ve ABD’nin hemen her istediğini yapmış sadık bir müttefiktir”

Menderes’ten sonra yıllarca ülkemizi yöneten Demirel, ABD ve NATO ile ilişkileri şu sözlerle özetliyordu:

“1960’ların başında Türkiye, NATO ve ABD’nin hemen her istediğini yapmış, NATO ve ABD’nin sadık bir müttefiki ve her vecibesini yerine getirmiş bir ülkedir. Sadakatında o kadar ileriye gitmiştir ki, Sovyetler Birliği’nin yumuşak karnında oturmasına rağmen kendini topun ağzına koymaktan çekinmemiştir...” (C. Arcayürek Açıklıyor, Cilt 4, syf.296)

Peki, emperyalizmin hemen her istediğini yapar hale nasıl gelinmişti?

Bağımlılık, askeri-ekonomik yardımlarla başladı. Alınan her “yardım” ülkemizi daha da bağımlılaştırdı. Bu “yardımlar”ın ne anlama geldiğini, dönemin ABD başkanı Kennedy, “Yardım dünyayı denetleme yöntemlerinden biridir.” (1962) sözleriyle dile getirirken, oligarşinin ordusunun defalarca aldığı “askeri yardımlar”ın ne anlama geldiğini de, ABD’li senatör Mc Namara’nın 1967’de ABD senatosundaki konuşmasından aktaralım:

“Askeri yardımlarımızın amacı, azgelişmiş ülke askerlerini ABD ideolojisine göre yetiştirmek ve onlardan, gelecekte, gerektiğinde o ülke yönetiminde yararlanmaktır.”

Nitekim böyle de oldu. ABD ideolojisi ile yetişen generaller cuntalar yaptılar, anti-emperyalistleri katlettiler, provokasyonlar düzenlediler ve NATO’nun

1959 yılının kasım ayıdır. Ankara Çankaya'da, yani Türkiye'nin yönetim yerinde, Morrison adlı Amerikalı bir yarbay Amerikan klübünden çıktıktan sonra, toplu halde yürüyen onbir "mehmet"e otomobiliyle çarpar. Askerlerden biri ölür, birkaçı da felç olur.

Ama Amerikalı yarbay görevli olduğu iddiasıyla TC adli makamlarına verilmez. Devrimcilere, ilericilere, idam kararları çıkaran yasalar, yankee karşısında hiçbir anlam ifade etmez. Çünkü, NATO gereğince "kuvvetler statüsü"ne dair imzalanan bir dizi anlaşma vardır. Buna göre, Amerikalılar ancak ABD kanunları ve makamlarınca yargılanabilir.

organizasyonu ile kontrgerilla örgütlenmeleri kurdular.

Yardımlar, ikili anlaşmalarla birlikte sürerken, Türkiye ile ABD arasında yapılan bağımlılık anlaşmalarının bir çoğu, Türkiye'nin NATO üyeliğine dayandırıldı. Amerikan emperyalizmi, stratejik hesabı olan bölge ülkelerine karşı tehdit ve saldırı için kullanacağı bir "batmaz uçak gemisi" elde ederken, Türkiye'nin hızla taşeronlaşması süreci yaşandı. Yapılan her anlaşmada yeni üsler kuruldu topraklarımıza. Resmîyette NATO üssüydü bunlar, ama gerçekte Amerikan üssü olarak kullanılageldi.

Topraklarımızın 35 milyon metrekarelik kısmında dalgalanan ABD bayrağı

Türkiye'nin NATO üyeliğinin ardından ilk anlaşma 23 Haziran 1954'te yapıldı. ABD ve Türkiye arasında imzalanan "Askeri Kolaylıklar Anlaşması"na göre ülkemizde üsler kurulmaya başlandı. Bu anlaşmaya ilişkin, CIA ajanı Graham Fuller şöyle diyecekti: "Haziran 1954 tarihinde imzalanan ilk askeri yardım anlaşması daha yaygın güvenlik yardımları için gerekli zemini hazırlamış ve daha sonra yapılan sayısız ekonomik ve savunma işbirliğine dair anlaşmaların atası olmuştur." (Fuller, Balkanlar'dan

Batı Çin'e Türkiye'nin Yeni Jeopolitik Konumu)

Dönemin iktidarı ve sonraki iktidarlar, emperyalist üs gerçeğini gizlemek için buralara "tesis" adını vereceklerdi. Bu "tesislerden" havalanan uçakların bölge ülkelerinin emperyalizm adına tehdidinde ya da (1958'de Amerika'nın Lübnan'ı bombalaması örneğinde İncirlik'in kullanılmasında olduğu gibi), doğrudan saldırılarda kullanıldığı da hep halktan gizlendi.

Çoğu NATO üyeliğine dayanmak üzere; 1969'a kadar ABD ile yapılan "İKİLİ ANLAŞMALAR"ın sayısı 97'yi buldu. Adı "anlaşma"ydı ama Türkiye hep siyasi, ekonomik askeri olarak taviz veren bir işbirlikçi konumundaydı. 1966 yılına geldiğinde, topraklarımızdaki emperyalist üslerin sayısı 112'yi bulmuştu. Ama bununla da bitmeyecekti. Bugün, topraklarımızın yaklaşık 35 milyon metrekarelik kısmında NATO ve ABD bayrakları dalgalandığını söylersek, ihanetin ve NATO üyeliğinin maliyeti daha açık görülecektir.

ABD ne istediye verildi. Yeni-sömürgeciliğin inşaa edildiği sürecin doğal sonucuydu bu onursuzluk. Üsler, bağımıza saplanan kanlı hançerlerdi. Bu üslerin Ortadoğu başta olmak üzere bölge halkları için saldırı üssü olarak inşaa edildiği, ABD tarafından hiçbir zaman gizlenmedi ve çeşitli beyanat ve yazılarda dile getirildi. Gizleyen hep oligarşik iktidar oldu.

3 Temmuz 1969'a gelindiğinde yapılan "Savunma İşbirliği Anlaşması" (SİA) ile, o ana kadar ki bütün ikili anlaşmalar, tek bir anlaşma olarak toparlanıp yeniden imzalandı. Demirel hükümeti tarafından imzalanan bu anlaşmayı uygulamak 12 Eylül cun-

Sayı 112

30

20 Haziran
2004

Saldırı Stratejileri

Sosyalist sistemin yıkılışına kadar temel hedefi, komünizmin yayılmasını önleme, kuşatma oldu. Nükleer silahlanmada, yeşil kuşak projelerinde, üye ülkelerde "içten gelecek komünizm tehdidi-ne karşı" kontrgerilla örgütlenmelerinde NATO aktif olarak kullanıldı.

Sosyalist sistemin dağılmasının ardından, "şimdi işlevi ne olacak" tartışmaları yaşandı. Hatta, NATO'nun dağıtılacağı beklentisine girenler bile oldu. "Tarihin sonunu" ilan edebilselerdi, yani sosyalizmin bir daha asla alternatif olmayacağından, halkların emperyalist işgal ve talana boyun eğeceğiinden emin olabilselerdi, dağıtılmasında da sakınca görmezlerdi. Ama, bunun imkansızlığını en iyi bilen emperyalistlerdi.

Yeni Dünya Düzeni'ne uygun olarak yeni stratejiler belirleme arayışları başla-

tıldı. Bir yanda, Avrupa, kendi askeri örgütlenmelerini yaratarak, NATO aracılığıyla ABD'ye bağımlılıktan kurtulma adımları atmaya çalışırken, öte yandan NATO'nun yeni roller ve stratejilerle sürdürülmesinde giderek uzlaşma sağlandı.

1991'deki NATO Zirvesinde ABD, dağıtılması ya da işlevsizleştirilmesine karşı çıktı. Bush, "Bir arada kalınması için NATO'nun bir Sovyet düşmana ihtiyacı yok." derken, yeni 'düşman' hep vardı. 'Düşman' halklardı. "Rusya'da ve eski sosyalist ülkelerde karışıklıkların sürmesi", "Ortadoğu ve Akdeniz'in güneyindeki ülkelerden gelebilecek tehditler" yeni gerekçelerdi.

Artık NATO'nun görevinin "Avrupa'nın korunması" ile sınırlı olmadığı resmen ilan edildi. Zaten hiçbir zaman böyle olmamıştı. 'Alandışı' yerlere müdahale edebileceği de karara bağlandı.

Yugoslavya saldırısı, yeni stratejinin ilk pratiği oldu. Artık dünyanın her

yanı, NATO'nun müdahale alanıydı. Hem, Kosova'da olduğu gibi, müdahaleler için BM kararına da ihtiyaç duyulmuyordu. Balkanlar, Kafkaslar gibi 'sorunlu' ilan edilen bölgelerde 'barış gücü' adı altında operasyon orduları kurularak NATO'nun etki alanı genişletildi. Bu bölgelerdeki orduların iç savaş ordusu haline dönüştürülmesi Barış İçin Ortaklık vb. projelerle örgütlenme yoluna gidildi.

Kuruluş amacını oluşturan "komünizm tehlikesi" pratik olarak ortadan kalktıkça büyüyor, ilk açık askeri saldırısını da yine bu dönemde Yugoslavya'ya gerçekleştiriyordu. Bu yeni sürece paralel olarak NATO'nun genişletilmesi kararı alındı. Bu katılımlar eski Sovyet ülkelerindendi. Bu, bir yanıla sosyalizme karşı geçici zaferin psikolojik boyutunu gösteriyordu. Öte yandan, emperyalistler etki alanını genişletiyor ve bu ülkelerin ucuz askerlerine sahip oluyorlardı. Türkiye'nin yanına, yeni "23 centlik as-

tasının ilk icraatlarından olurken, eski anlaşmalara ek olarak 12 üs daha verildi ABD'ye. Gerekçe yine NATO üyeliğidir. Buna göre; Sinop, Pırnçlık, İncirlik, Yamanlar, Şahintepe, Elmadağ, Karataş, Mahmurdağ, Alemdağ, Kürecik, Belbaşı, Karaburun üs ve tesisleri Amerika'nın hizmetine açıldı.

"Terör" demagojisi ile "vatani kurtarma" adına, en büyük "milliyetçiler" olarak yönetime el koyan cunta, topraklarımızda dalgalanan ABD bayraklarını çoğaltırken, yeni anlaşmalarla yeni ABD üsleri kurulması süreci devam etti. 1982'de imzalanan "**Zincirleme Harekat Üsleri Anlaşması**" ile Muş ve Batman'da NATO üsleri açıldı.

ABD Kongresi Araştırma Merkezi Savunma Bölüm Başkanı Rechard CRIMMET'in, 1984'teki raporunda Muş ve Batman üsleri için "*Basra Körfezinin istikrarını garanti eder*" denirken, bu üslere yüklenen misyonu, dönemin ABD Donanma Akademisi Strateji Uzmanı Elit Comen, "*her ne kadar kağıt üzerinde Basra Körfezi ile irtibatlandırılmıyorsa da müstakbel bir kriz anında büyük hizmetleri geçecek.*" (Aktaran U. Güldemir, Çevik Kuvvet Gölgesinde) sözleriyle ifade edecekti.

1986 yılında imzalanan '**Savunma ve Ekonomik İşbirliği anlaşması**' (SEİA) ise, kendinden önceki bütün bağımlılık anlaşmalarını geride bırakacak nitelikte tavizler içeriyordu. ABD'nin bugün bile isteklerini dayandığı bu anlaşmaya göre, Ortadoğu'ya yönelik saldırıların en önemli üssü olan İncirlik genişletiliyor ve kayıtsız şartsız Pentagon'un emrine veriliyordu. Bir çok üsse nükleer başlık depoları kuruluyor, "bir kriz anında" oligarşi kendi ordusunun olanaklarını da sonuna kadar emperyalizme açıyor-

du.

Sonraki yıllarda da anlaşmalar, tavizler sürdü. Örneğin, 1986 Şubat'ında ABD ile imzalanan "**Ev Sahibi Ülke Destek Anlaşması**"na göre; üsleri kullanıma açmaktan, destek filoları ve personel taşıma kolaylığı sağlamaya, yakıt, su, tıbbi hizmetler, ulaştırma araçları, işçi temini, çevirmenler, lojistik ve sivil savunma hizmetleri sağlamaktan "*ABD askerlerini ağırlamak ve memnun etmeye*" kadar, Türkiye ABD'nin hizmetinde olduğunu yineledi.

NATO üyeliği ve ikili anlaşmalar, sadece ülkemizi ABD üssü haline getirmiyor, aynı zamanda orduyu da emperyalizmin ordusu haline getiriyordu. Bütün dünyadaki örneklerden bilinir ki, bu tür ikili anlaşmalar, paktlar, üsler, askeri yardımlar ve ortak askeri yatırımlar hep işbirlikçileştirmenin, kendi ülkesini işgal ettirmenin en temel yollarıdır. Bunun yanı sıra, Ordunun eğitiminde ABD ordusu müfredatları kullanıldı, subaylar eğitim için ABD'ye gönderildi, işbirlikçileştirildiler.

Artık ordu emperyalizme karşı savaşmış Kuva-ı Milliye ruhuyla donanmış bir ordu değil emperyalizmin işbirlikçisi gayri-millî bir orduyd.

Egemen sınıflar cephesinde yazılan tarih, onursuzluğun, bağımlılışmanın tarihidir. Ama bu tarihin karşısında NATO nezdinde, 6. filolar nezdinde halkımızın emperyalizme karşı mücadele tarihi vardır. Bu tarih yüz akımızdır, onurumuzdur. Bu tarihten belli kesitleri, önümüzdeki sayıda ele alacağız.

-Sürecek-

Sayı 112

31

20 Haziran
2004

kerler" eklendi. Yine Rusya ile özel bir statü belirlenerek işbirliği geliştirildi.

ABD Başkanı Clinton, genişleme konusundaki şöyle diyecekti: "*Genişletilmiş NATO, Amerika için iyidir.*" (6 Şubat 1999, Yeni Yüzyıl)

1999'da yapılan zirvede "*istikrarsızlıklar, organize suçlar, kitle imha silahlarının yayılması ve terör*" tehdit olarak değerlendirildi. Emperyalistler, tümü kendi pratiklerinin ifadesi olan suçları, halklara karşı saldırganlıkta kullanmaya devam ediyordu. Böylece NATO'nun ABD'nin "teröre karşı savaş"ında rol alacağı ilk kez ortaya konuldu. Kuruluşundan bu yana değişmeyen çizgiydi bu; ABD'nin stratejik çıkarları neyi gerektiriyorsa, NATO buna göre şekillendiriliyor, görevlendiriliyordu.

Buna bağlı olarak, NATO bünyesinde 3 tugaydan oluşan 21 bin kişilik Acil Mukabele Gücü oluşturma kararı alındı. Bu güç; "*dünyanın her yerindeki şüp-*

heli terörist üslere saldırı düzenleyebilecek... 'terörist üsler'in bulunduğu ülkenin onayı da aranmayabilecek... teröristlerin biyolojik veya kimyasal silah sakladığı düşünülen bölgelere müdahale için kullanılacak.. bu konuda ilgili ülkenin NATO'dan yardım talep edip etmediğine bakılmayacak"tı.

Eşkiyalık resmileşirken, yeni NATO karargahlarının kurulması kararı alındı.

İstanbul Zirvesi ise, NATO'nun, Amerikan Geniş Ortadoğu ve Kuzey Afrika Projesi'nde (GOKAP) alacağı rol tartışılacak. Bu zirve öncesinde yapılan G-8'de emperyalistler arası pazarlıklar yapıldı. GOKAP'ın siyasal, sosyal ve ekonomik boyutları büyük oranda şekillendi, Ortadoğu'yu kapitalist pazara entegre etmek konusunda uzlaşma sağlandı. Şimdi sıra askeri boyutunda. ABD'nin bunu tek başına yapamayacağı, Irak'ta kanıtlandı. Askeri boyutu ise İstanbul'daki zirvede şekillenecek.

Ortadoğu ve Kuzey Afrika ülkelerinin "güvenlik işbirliği" yalanıyla doğru-
dan NATO'nun (dolayısıyla ABD'nin) müdahale alanına dönüştürülmesi planlanmakta.

ABD, bölge ülkelerine NATO aracılığıyla, "*eğitim programları, karşılıklı geziler ve ortak tatbikatların gerçekleştirilmesi*" (Cumhuriyet, 14 Haziran) adıyla yerleşmek istiyor.

GOKAP'ın siyasi boyutu "demokrasiyi geliştirme" demagojisiyle dayatılırken, askeri boyutu, "*kriz yönetimi, acil müdahale, insani yardım*" adıyla yürürlüğe konulmak isteniyor.

Kısaca İstanbul zirvesinde, GOKAP'taki rolü netleşecek. Bu rol, hangi süslü laflarla üstü örtülmeye çalışılırsa çalışılsın, halklara karşı daha saldırgan bir örgüt haline geleceği açıktır. Halklar, emperyalistlerin "yardım, insan hakları" dediği her yerde, hep bombaları, işgalleri, yaptırımları gördüler.

Mustafa Sarıgül, burjuva siyasetçilerin ABD tarafından nasıl devşirildiğinin örneğini sunuyor. Tayyip de aynı yolu izledi. Ülkemizi, ABD politikalarına angaje olan bu Amerikancılar yönetiyor.

Sayı 112

32

20 Haziran
2004

ABD tornasında lider eğitimi ve icazet

Bir süredir medya tarafından, CHP liderliğine parlatılan Şişli Belediye Başkanı Mustafa Sarıgül Amerikan tornasından geçiyor. Bu tornada, Amerikancı politikacılar yetiştiriliyor, yeni-sömürge ülkelerin lider adayları devşiriliyor. Bu eğitim, parlatmalar tutar ya da tutmaz, aynı bir konu. Ancak Sarıgül, burjuva siyasetinde yükselme yolunun nereden geçtiğini, kimin icazetini almak gerektiğini çok iyi biliyor. Zira onlarca yıllık tecrübelerle sabittir bu gerçek.

ABD, ülkemizi yeni-sömürgesi haline getirdiğinden bu yana, burjuva partilerin başına kim geçecek, kim iktidara hazırlanacak, önce sınavdan geçiriyor, onay veriyor. Sonra destek kampanyaları başlıyor. Başbakan olmadan başbakan gibi karşılanan

Tayyipler, CHP'nin başına geçmeden "muhalafet lideri gibi karşılanan" Sarıgüller böyle ortaya çıkartılıyor. Tek örnek onlar değildir burjuva siyasetinde:

Demirel'de gördük bunu, Özal en dolaysız örnek. Çiller ABD pasaportu ile başbakanlık yaptı. Derviş bizzat ABD tarafından gönderildi, başarısız da olsa M. Ali Bayar "Amerikan onayını almış geleceğin siyasetçisi" olarak alkışlandı ABD'den geldiğinde. Tayyip FP'yi bir karpuz gibi ortadan bölmeye önce aynı Sarıgül'ün yaptığı temasları yaptı, "bu yollardan" geçti. İcazet alınıp parti kuruldu, iktidar yolları açıldı.

Mustafa Sarıgül de şimdi bu yolu arşınıyor. CHP liderliğine aday olup olmayacağı önce orada belirleniyor. Ve Sarıgül bunu gizlemiyor, aksine bizzat kendisi basına ulaşıp, "görmediyseniz görün ve herkese duyurun" dercesine mülakatlar veriyor. (12-13 Haziran tarihli Hürriyet'te Yalçın Bayer'in köşesinde ve 11 Haziran tarihli Vatan Gazetesi'nde)

Bir Burjuva Politikacısının İktidar Vizesi Arayışı

Sarıgül 'WASHINGTON'dan selamlar' diyerek başlıyor anlatmaya;

"Washington'da ana muhalafet lideri gibi karşılandım, dört gün boyunca önemli temaslarda bulundum. ABD Dışişleri Bakanlığı'nın daveti iki hafta sürecek. Prof. John White'tan hükümet ve seçim sistemleri hakkında bilgi aldım. Temsilciler

Meclisi üyesi Robert Wexler ve yasama direktörü Jonathan Katz ile görüştüm. Katz, NATO Zirvesi'nde temsilci Wexler'in İstanbul'da beni ziyaret edeceğini söyledi. Politika ve medya konularında bilgi aldım. Senatör John Sununu ve Komisyon Başkan Yardımcısı Jessica Fugate ile görüş alışverişinde bulundum. Güneydoğu, Avrupa, Akdeniz, Balkanlar ve çevre bölgelerle ilgili politika, ekonomi ve güvenlik konularında analiz ve yorumları dinledim."

Resmen eğitiliyor, test ediliyor Sarıgül. O da zaten hazır buna. Burjuva siyasetin kurallarını uyguluyor. Amerikancılık öyle meşru hale getirildi ki, utanç değil övünç vesilesi. "Bakin Amerika arkamda" diyor arsızca. Tıpkı Tayyip'in birbuçuk yıldır yaptığı gibi. O da muhalafetin Tayyip'i olmak istiyor. Yine Sarıgül'den öğreniyoruz ki, devlet başkanı olduklarında en keskin Amerikancı olan, başka dünya ülkelerinin liderleri de bu eğitimden geçmiş.

Amerika, anlaşılan Sarıgül'ü Amerikancı iktidar alternatifi olarak yedeklemek istiyor. AKP'nin posası çıkarılana kadar kullanılıp bir kenara atılmasından sonra ihtiyaç olabilir.

ABD yeni-sömürgelerin yönetici adaylarını böyle yetiştiriyor, böyle devşiriyor. Ve bunlar onyıllardır bu ülkeyi Amerika adına yönetiyorlar. Sosyal demokrat görünümü, liberal, muhafazakar, islamcı maskeli, şu bu olması önemli değil; yeter ki, Amerikan politikalarını uygulasin, kendini ruhuyla, politikalarıyla emperyalizmin hizmetine sunsun.

Tayyip Erdoğan bu eğitimleri alarak iktidar koltuğuna oturdu. Ve Amerikan politikalarını islami da peşkeş çekerek uyguluyor.

CHP'de Kongre Oyunları

Muhaliflerine karşı bir tasfiye hareketi daha başlatan Deniz Baykal, "baskın kongre" kararı aldı. Muhalifler uzun süredir, kongre talebinde bulunuyorlardı.

Sonucu izleyip göreceğiz, ama şu kesin ki, CHP bakan bir gemidir, kimsenin "kurtarmaya" gücü yetmez. Çünkü bu geminin içinde yer alanlar, adı "muhalif" de olsa, halktan, yoksullardan, faşizmin baskı ve zulmünden, bunlara karşı çıkmaktan söz etmiyorlar. Kimisi Derviş'i, kimisi aynı onun gibi IMF'ci Hürşit Güneş'i çare olarak sunuyor.

Baykal bu tür hizip oyunlarını, tasfiye numaralarını çok iyi bilir. IMF'ye açık tavrı alıp meydanlara çıkmadıkça, zulmün karşısında olmadıkça, hep daha sağa kaymaktan başka hiçbir sonuç ortaya çıkmayacaktır.

Sınıf sendikacılığı, burjuvazinin icazetinden çıkmayı gerektirir

5-7 Haziran arasında yapılan DİSK 12. Olağan Genel Kurulu'nda alınan kararlardan ikisinin üzerinde özel olarak durmak gerekiyor.

Sözünü ettiğimiz kararlar, “Avrupa Birliği” ve “terör, şiddet” üzerinedir. Bu iki karar, tek başına DİSK Genel Kurulu'nda yapılan “sınıf sendikacılığına dönme” sözlerinin altını boşaltacak nitelikteki kararlardır.

AB'likle sınıf sendikacılığı bağdaşmaz!

Kararların 7. Maddesinde, Avrupa Birliği konusunda “AB'nin sermayenin çıkarlarına paralel olarak dayattığı politikalara karşı çıkılması, sosyal devletin tasfiyesini hedefleyen girişimlere karşı mücadele ve AB Anayasası'nda sendikal hak ve özgürlüklerin güvence altına alınması” öngörülüyor; Ekonomik-demokratik mücadele çerçevesinde bu taleplerin dile getirilmesinde bir yanlışlık yok; fakat bu talepler, neticede “Emekçilerin Avrupası için mücadele” gibi bir çerçeveye oturtulmaktadır ki, bu çerçeve siyasal açıdan yanlış olduğu gibi, ekonomik-demokratik mücadele açısından da bir yanılgıdır.

Mesela, alınan kararlardan biri de “IMF, Dünya Bankası, Dünya Ticaret Örgütü gibi emperyalizmin araçlarıyla yürütülen sömürü politikalarının durdurulması” için mücadele verilmesidir. Avrupa emperyalizmine cepheden tavır almayan bir gücün bu mücadeleyi vermesi mümkün değildir. Çünkü IMF, Dünya Bankası, Dünya Ticaret Örgütü Amerika demek olduğu kadar, Avrupa emperyalizmi de demektir.

Avrupa Birliği bayrağı altında gerçekleştirilmeye çalışılan emperyalist tahakküme temelden karşı çıkmayanlar, bu birliğin belirleyici öğelerinden biri olan IMF'ye, Dünya Bankası'na karşı da kararlı bir mücadele veremezler.

Nitekim, veremeyecekleri, DİSK'in kararlarının başka maddelerinden de bellidir.

“Sermayeye karşı mücadele” başlığı altında “borçların halkın ihtiyaçlarına öncelik verilerek yeniden yapılandırılması”ni talep ediyor DİSK.

Borçlar DİSK'in sorunu mu? İşçilerin sorunu mu? Eğer sermayeye karşı sınıf mücadelesi savunulacaksa, borçlar konusunda söylenecek tek şey, “borçların iptali”dir. İşçi sınıfı, tek kuruşunu almadığı borçların “yeniden yapılandırılarak ödenmesi” sorumluluğunu niye üstlensin?

Ama, aynı burjuva partiler gibi, emperyaliz-

min belirlediği “finansal” çerçevenin dışında kalınmayacağı düşünün reformist DİSK yöneticileri, oligarşinin

borçlarını kendilerinin sorunu sayarak, “borçların yeniden yapılandırılması”ndan söz ediyorlar.

“Emeğin Avrupası” kavramı, utangaç Avrupa Birlikçileri'nin uydurduğu bir kavramdır. Gerçeklikte hiç bir karşılığı yoktur. Avrupa Birliği, emperyalizmin ekonomik-siyasi-askeri birliğidir. Bir emekçi örgütü olarak DİSK, tüm emperyalistlerin tahakkümüne açıkça karşı çıkma çağrısı yapmadığı sürece, işçileri bilinçlendirmek yerine, bilinçlerini çarpıtmış olacaktır.

Avrupa Birliği ve Avrupa Birliği savunuculuğu, sınıflar mücadelesinin tasfiyesini hedefleyen bir siyasal tutumdur. Avrupa Birliği'ni savunan bir DİSK, sınıflar mücadelesinin gereklerini yerine getiremez; onun yerine kendine ancak AB'nin öngördüğü “sivil toplumculuk” arenasında bir yer bulabilir.

DİSK, “terör demagojisi”nin dışına çıkmalıdır!

Genel Kurul'da alınan kararların 8. maddesi “Şiddete, teröre ve savaşa karşı mücadele”yi öngörmektedir.

Peki “hangi şiddete” karşı mücadele?

Peki, sözü edilen “terör”ü yaratan kim?

Bu sorular boşluktur.

Muhtemeldir ki, DİSK yöneticileri “hangi şiddete karşı mücadele?” sorusuna “her türlü şiddete karşı mücadele” nakaratıyla cevap vereceklerdir.

Her türlü şiddete hayır nakaratı, halkların yüzlerce yıllık bağımsızlık, özgürlük, sosyalizm mücadelelerinin inkarıdır. Ama bunun da ötesinde DİSK'in kendi tarihini de inkarıdır.

Bunu söyleyen bir DİSK'linin, kendi tarihinden mesela 15-16 Haziran'ı silmesi gerekir. Çünkü o iki ayaklanma gününde “işçi sınıfının şiddeti” de vardır. “Her türlü şiddete hayır” diyen bir DİSK'linin 1970'lerin sonundaki, DİSK'in de çeşitli biçimlerde içinde yer aldığı anti-faşist mücadeleyi de tarihinden silmesi gerekir. İşçiler, bütün o yıllar boyunca grev çadırlarında silahla nöbet tutmadılar mı, faşistler saldırdığında silahlarıyla cevap vermediler mi? Çünkü başka çareleri yoktu.

“Teröre karşı olma”, bugün, siyaseti emperyalizmin ve işbirlikçi yönetimlerin “icazeti” altında yapan herkesin ortak söylemidir. “Teröre karşı olduğunu” deklare etmek adeta emperyalizme ve oligarşiye “ben sizin düzeninizin içinde yeralan bir gücüm” mesajının aracı olmuştur. “Teröre, her türlü şiddete karşı olmak” nakaratı, “akıllı, uslu”,

emperyalizmin kabul edebileceği çerçeve içindeki bir muhalefetin alameti farikasıdır.

Bu çerçevede olmayı kabul edenlerin işçi sınıfının çıkarlarını kararlılıkla savunması mümkün değildir.

Sorunu, “faşist teröre, emperyalizmin terörüne karşı mücadele” şeklinde ifade edemeyip “teröre karşı” denildiğinde bu emperyalizmin söylemini tekrar etmektedir. DİSK de bunu yapmıştır. Halkın çıkarlarını savunduğunu iddia edenlerin “terör demagojisini” papağan gibi tekrarlamaları, kendi bindikleri dalı kesmekten başka bir şey değildir. Çünkü işçi sınıfının çıkarları kararlılıkla savunulduğunda, emperyalistler ve oligarşiler, o mücadeleyi de hiç tereddütsüz “terör” olarak niteleyeceklerdir. DİSK yönetimi, daha geçen yıl, KESK'lilerin eyleminin nasıl “terör” olarak suçlandığını, oligarşinin bu haklı, meşru eylemlere “terör karşı mücadele” diyerek saldırdığını hatırlamalıdır.

İdeolojisiyle, pratiğiyle düzenin değil, mücadelenin kulvarındaki bir DİSK, sınıfın sendikası olur!

Genel Kurul'da bazı konuşmacılar “DİSK'in sayısal gücüyle değil, ideolojik duruşu, muhalif kimliği ve devrimci geçmişiyle etkin bir örgüt olduğu”na vurgu yaptılar. İlk bakışta doğru gibi görünen bu sözler, gerçekte DİSK'in ne olup olmadığını açıklayamıyor. DİSK'in sayısal gücü'ndeki düşüşün nedenini de es geçiyor. DİSK'in sayısal gücü, ideolojik duruşundan, muhalif kimliğinden ve devrimci geçmişinden uzaklaşmasına paralel olarak düşmüştür.

Emperyalizmin ve oligarşinin 12 Eylül'den bu yana sendikalara karşı açık bir tasfiye operasyonu yürüttüğü sır değildir. Ama bu kadar kolay başarı elde etmelerinin en önemli nedenlerinden biri de sendikaların işçi sınıfına güven verecek bir direniş ve mücadele hattı ortaya koyamamalarıdır. İşçiler üzerlerindeki tüm baskılara rağmen 1980'lerin ikinci yarısından beri örgütlenme, sendikalaşma mücadelesi veriyor. Ama gerek DİSK, gerekse de Türk-İş, sendikalaştığı için işten atılan, baskılara maruz kalan işçilere sahip çıkmamışlardır. Yani başka biçimde söylersek, DİSK ve Türk-İş, örgütsüzleştirmeye, üye sayılarının her geçen gün düşürülmesine evet demişlerdir. Bunun başka bir izahı yoktur. Bu sendikacılık ise sınıf sendikacılığı değil, işbirlikçi ve icazetçi sendikacılıktır. Siyasi bir tercihtir.

Avrupa Birliği üyeliğini savunan, destekleyen, emperyalizmle aynı söylemi kullanıp “teröre şiddete karşıyız” kararları alan sendikacılık, tek tek kişilerin niyetlerinden bağımsız olarak işbirlikçi icazetçi sendikacılık kulvarında kalmaya kendini mahkum eder. DİSK, kararlarında öngördüğü gibi işçilerin haklarını savunmak istiyorsa, emperyalizme, sermayeye karşı mücadelede samimiye, bu kulvardan çıkmalıdır.

15- 16 Haziran militanlığıyla NATO'ya karşı mücadeleye!

15-16 Haziran direnişinin 34. yıldönümü eylemleri, işçilerin NATO'ya karşı mücadeleyle birleşti. 15-16 Haziran 1970'te önüne kurulan polis-asker barikatlarını aşarak iki gün süren bir ayaklanmayla taleplerini kabul ettiren ve üç şehit vererek işçi sınıfı tarihine şanlı bir mücadele günü ekleyen direniş, çeşitli şehirlerdeki eylemlerle selamlandı.

İstanbul'daki eylem, İstanbul Sendikalar Birliği(İSB) tarafından Saraçhane Parkı'nda düzenlendi. İlk önce üç işçinin şehit düştüğü Yoğurtçu Parkı'nda bir basın açıklaması yapan İSB'li işçiler, daha sonra Saraçhane'de toplandılar.

Belediye-İş, TEKSİF ve Genel-İş imzalı pankartların açıldığı eyleme yaklaşık 500 işçi katıldı. Eylemde yapılan konuşmalarda 15-16 Haziran direnişinin mirasının bugüne kadar sendikalar tarafından istismar edildiği, artık yeni 15-16 Haziranlar yaratmak zamanı olduğu vurgulandı. Konuşmalarda ayrıca NATO'ya karşı yapılacak eylemlere çağrı yapıldı. Eylem sırasında da işçiler ağırlıklı olarak NATO'ya karşı sloganlar attılar.

Belediye-İş, TEKSİF ve Genel-İş imzalı pankartların açıldığı eyleme yaklaşık 500 işçi katıldı. Eylemde yapılan konuşmalarda 15-16 Haziran direnişinin mirasının bugüne kadar sendikalar tarafından istismar edildiği, artık yeni 15-16 Haziranlar yaratmak zamanı olduğu vurgulandı. Konuşmalarda ayrıca NATO'ya karşı yapılacak eylemlere çağrı yapıldı. Eylem sırasında da işçiler ağırlıklı olarak NATO'ya karşı sloganlar attılar.

İzmir'de, 15-16 Haziran direnişinin yıldönümü nedeniyle DİSK'li işçiler Basmane'de Genel-İş binası önünde toplanarak bir eylem yaptılar. Yaklaşık 70 işçinin katıldığı eylemde de NATO karşıtı sloganlar öne çıktı. “ABD, Ortadoğu' dan Defol”, “NATO'yu Durduracağız” sloganlarının atıldığı eylemde, 15-16 Haziran direnişinin işçilerin kendi gücünün farkına vardığı bir eylem olduğuna vurgu yapıldı.

İzmir Tekstil-Sen üyesi işçiler de Çiğli Organize Sanayi Bölgesi'nde yaptıkları eylemle 15-16 Haziran direnişini andılar. “Dünyanın Bütün İşçileri Birleşin/Tekstil-Sen” yazılı bir pankartın açıldığı eylemde genel grev genel direniş çağrısı yapıldı.

Ankara'da, DİSK Genel-İş'e bağlı şubeler, Sakarya Caddesi'nde yaptıkları eylem ve Genel-İş Merkez binasında düzenlenen panellerle 15-16 Haziran direnişini selamladılar.

Özelleştirmeye Karşı İş Bırakma

Telekom işçileri, 10 Haziran yarım gün iş bırakarak, Telgraf ve Telefon Kanunu'nun TBMM'de görüşülmesini protesto ettiler. Bir süre alınan karar gereği, sektördeki bütün sendikaların birlikte hareket ettiği eylemde, Telekom Müdürlükleri önünde, Haber-Sen, Haber-İş, Türk Haber-Sen, Birlik Haber-Sen ve Bağımsız Haber-Sen'in eylemleri oldu.

İstanbul'daki eylem, Gayrettepe Telekom Müdürlüğü önünde yapıldı. "Türk Telekom Ülkemizin Geleceğidir, Geleceğimizi Satırmayacağız", "Ekmeğimiz, Onurumuz, Geleceğimiz İçin Grevdeyiz" yazılı pankartlarını Telekom binasına asan işçilere memur sendikaları ve Türk-İş'e bağlı sendikalar da destek verdi. İşçiler, "Telekom halkındır satılamaz", "Taşeronlaştırmaya hayır" yazılı önlükler giyerken, yapılan konuşmalarda, Telekom gibi KİT'lerin IMF ve Dünya Bankası talimatları ile satıldığı dile getirildi. İşçiler adına açıklamayı okuyan Levent Dokuyucu, emekçilerin taleplerini sıraladı ve "Telekom'u peşkeş yasa-sı derhal TBMM'den çekilmelidir" dedi.

Adana'da "Kahrolsun IMF Bağımsız Türkiye" sloganları haykırılırken, Ankara'da 1500 işçi, Telekom'u peşkeş çetirmeyeceğiz dedi.

BES'ten Eylem

Büro Emekçileri Sendikası (BES) üyesi memurlar ve Devlet İstatistik Enstitüsü (DİE) emekçileri, Mecliste görüşülecek olan DİE Yasa Tasarısı'nı protesto ettiler. 14 Haziran günü, DİE Genel Müdürlüğü önünde toplanan memurlar, burada bir basın açıklaması yaptı. BES İşyeri Temsilcisi Mustafa Subaşı, AB'ye uyum adı altında kadrolaşma yapılmak istendiği, yıllardır kurumda çalışanların sürgüne gönderileceğini söyledi.

Aliğa'da İş Bırakma Eylemi Sonuç Verdi

Özelleştirmeye karşı mücadelesini sürdüren Aliğa'daki PETKİM işçileri, bu kez arkadaşlarının işten çıkarmalarına karşı işbaşı yapmadı. 11 Haziran'dan bu yana 50 kişi işten çıkarılmış ve çoğunluğu Petrol-İş üyesi olmak üzere yeni çıkarmalar gündeme getirilmişti.

14 Haziran günü işyerine gelerek işbaşı yapmayan işçiler, Genel Müdürlük binası önünde toplandı. Burada bir konuşma yapan Petrol-İş Sendikası Aliğa Şubesi Başkanı İbrahim Doğangül, patronun açıklamasına göre, yeni işten atmalarla birlikte bu sayının 143'ü bulacağını belirtti. Doğangönül, karar geri alınana kadar eyleme devam edeceklerini belirtti. Diğer vardiyalardaki işçilerin de direnişe katılması üzerine, 15 Haziran günü, patron işçilerin talebini kabul ederek geri adım attı ve emeklilik gerekçesiyle işten atılan bütün işçiler işlerine döndüler.

"Umuda Beyaz Yürüyüş"

İki kez iş bırakarak taleplerini dile getiren sağlık emekçileri, "Umuda Beyaz Yürüyüş" başlattı.

Türk Tabipler Birliği (TTB) tarafından yapılan açıklamada, 16-18 Haziran tarihlerinde, Türkiye'nin bütün kentlerinden Ankara'ya "Umuda Beyaz Yürüyüş" başlatılacağı belirtildi. TTB ikinci Başkanı Metin Bakkalcı, "Bu yürüyüş hekimlerin, müşteriye hastalık satan" meslek grubu haline dönüştürülmesine bir itirazdır" dedi. Yürüyüş halen sürerken, sağlık emekçileri, 18 Haziran akşamı Abdi İpekçi Parkı'nda karşılanacak ve 19 Haziran'daki Genel Kurul'un ardından, sonuçları Sağlık Bakanlığı önünde yapılacak basın açıklamasıyla kamuoyuna duyurulacak.

Tamek'te Direniş

Eski Gemlik Yolu üzerinde kurulu bulunan Tamek meyve suyu fabrikası işçileri patronun baskılarını protesto için fabrika önünde eyleme başladı. İşçiler, Öz Gıda-İş'e üye oldukları için işten atılan arkadaşlarının geri alınmasını talep ediyorlar ve ücretlerin yetersizliğini protesto ediyorlar.

Hasan Balıkçı'nın Katillerine Ceza

Urfa'da bir fabrika müdürünün talimatı ile katledilen Hasan Balıkçı'nın katillerinden Zeki Akkoyun ve Şeyhmus Taşan'a müebbet ağır hapis, Yılmaz Çakmak'a 6 ayı ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası verildi. 11 Haziran günü yapılan duruşmaya DKÖ'ler, EMO yetkilileri de katılırken, "Hasan Balıkçı Ölümsüzdür" sloganlarıyla bir açıklama yapıldı.

3 Yıl Önce Hukuksuz Şekilde Kapatılan Anadolu TAYAD 2. Olağan Genel Kurulu İle Faaliyetlerine Yeniden Başladı TAYAD'LILARIN MÜCADELE MEVZİSİ HEP OLACAK

27 Aralık 2001 tarihinde, İstanbul Valiliği tarafından Üsküdar Cumhuriyet Savcılığı'na gönderilen talimatla kapısına mühür vurulan Anadolu TAYAD, 3 yıl boyunca çıkarılan bütün engelleri aşarak, 13 Haziran günü düzenlediği 2. Olağan Genel Kurulu ile faaliyetlerine yeniden başladı.

Genel Kurul'da bir konuşma yapan dernek başkanı İsmail Kara, Anadolu TAYAD'ın nasıl bir keyfîlik ve hukuksuzluk içinde kapatıldığının öyküsünü de kısaca anlattı.

İsmail Kara, Anadolu TAYAD'ın 4 Ocak 2000 tarihinde kurulduğunu, hapishanelerde başlayan açlık grevi ve ölüm oruçları sürecinde tecrit hücrelerine karşı aktif mücadele içinde yer aldığını hatırlattı. Kamuoyu yaratmak, ölümleri engellemek için yoğun bir mücadele verdiklerini belirten Kara, yetkililere başvurduk, "Cezaevlerinde sorun yok dediler" şeklinde konuştu. Bütün çabalarına rağmen girişimlerden sonuç alamamaları üzerine, tamamı dernek üyesi olan TAYAD'lı Aileler olarak dernek binasında açlık grevine başladıklarını dile getiren Kara, "her cezaya razıydık, yeter ki çözüm bulunsun diyorduk" dedi.

Bilindiği gibi, bu açlık greviden dolayı, hem dernek hem de eyleme katılanlara dava açıldı. Bu süreçte hapishaneler katliamı yaşandı ve Aralık 2001'de, Anadolu TAYAD, Ümraniye Emniyet Müdürlüğü polisleri tarafından mühürlendi.

"Ölmesinler..." Diye Açlık Grevi Yaptıkları İçin Cezalandırıldılar

Devamını İsmail Kara'nın, genel kurul konuşmasından özetle aktaralım:

"Emniyet Müdürlüğü'ne çağrıldım. Bana bir matbaada basılmış, altında derneğin arması konulmuş bir bildiri gösterildi. Böyle bir bildiriden habermiz olmadığını, yazılan konuların dernek konuları

ile ilgili bir konu olmadığını belirttim. 2 gün sonra, yani 27 Aralık 2001'de, İstanbul Valiliğince derneğimiz mühürlendi. Dava açıldı.

45 ay sonra yine Emniyet'e çağırıldılar. Mühürü neden açtığımı, eşyaların nereye götürdüğümü sordular; böyle bir şeyden bilgim olmadığını söyledim, ikna olmadılar. Bir süre gözaltına alarak Savcılığa sevk ettiler, serbest bırakıldım. Dava açıldı. Dernek binası, mülk sahibi tarafından başkasına kiraya verilmiş ve ev sahibi sökmüştü mühürü, bu durumu ispatladık. Ancak, açlık grevi davamızda Yönetim Kurulu üyelerine 550 milyon TL, eyleme katılanlara ise 92 milyon 500 bin TL para cezası geldi."

Anadolu TAYAD Mücadele Mevzisinde

TAYAD'ı susturmak, hapishaneler katliamına tepkiyi kesmek içindi tüm bu baskılar. Sonuç olarak Anadolu TAYAD'ın mühürleri, 2 Şubat 2004'te söküldü ve 13 Haziran'daki genel kurul ile yeniden faaliyetine başladı.

TAYAD'lılar bir çok kez kapatmalar, yasaklar, baskılar yaşadı ve halen yaşıyorlar. Hiçbir baskı, TAYAD'lıların demokratik mücadelede mevzisz kalmasını sağlayamadı. 1 Nisan terörüyle TAYAD kapatıldı, Anadolu TAYAD yeni mevzi olarak demokratik mücadelede yoluna devam ediyor, tecriti, 112 ölümü anlatmayı sürdürüyor .

Afişe Hapis!

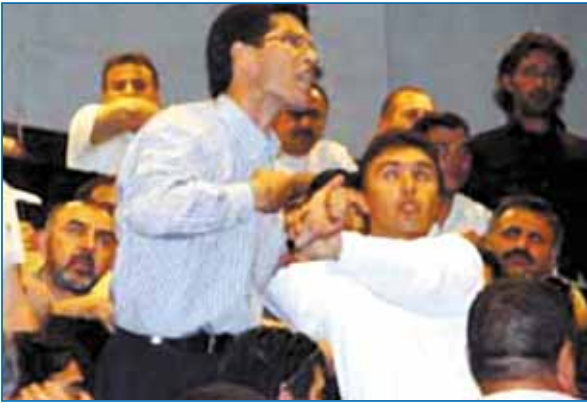
Gerçek, Cezalandırılmakla Değişmez

Dersim'de 21 Ocak 2004 tarihinde TAYAD üyesi olan Derya Ulağ, üzerinde 10. Ölüm Orucu Eki-bi'nde yer alan direnişçilerin isimlerinin yazılı olduğu "Kim Bunlar, Ne İstiyorlar, Sorun Öğrenin" yazılı yasal afişi Yeraltı çarşısına asarken, afişteki yazanlar üzerine kendisine soru soran 3 öğrenciyle (Serdar Polat, Özcan Doğan, Özcan Dutağacı) birlikte polise gözaltına alınmış ve aynı gün serbest bırakılmışlardı. Gözaltına alınan öğrenciler ve Ulağ, polis-

ler hakkında gözaltında baskı ve hakarete maruz kaldıkları için suç duyurusunda bulunmuşlardı.

Polisler hakkında takipsizlik kararı veren mahkeme, Derya Ulağ, Serdar Polat ve Özcan Doğan'a cezalar yağdırdı. Bu üç kişiye, "Kamuya açık alana afiş asmaktan" 1 yıl hapis, 185 milyon para cezası verilirken, 18'den küçük olan Özcan Dutağacı'na da 1 yıl 1 ay 10 gün hapis ve 123 milyon para cezası verildi.

15 Haziran'da, Sulh Ceza Mahkemesi'nde görülen duruşmanın çıkışında, Baro Başkanı Hüseyin Aygün, karara "adaletsizlik" diyerek tepki gösterdi.

◆Tayyip Hollanda’da Protesto Edildi ◆112 Ölüm Gerçeği Karşısında Cevap Vermek Yerine Yalan Söyledi, Demagoji Yaptı **SUÇLU SUÇUNU BİLİYOR!**

Tayyip Erdoğan, 17 Haziran’da Hollanda’nın Rotterdam şehrinde, Erasmus Kongre merkezinde katıldığı bir toplantıda TAYAD Komite’liler tarafından protesto edildi.

Tayyip’in Hollanda’da yaşayan Türkiyelilere yönelik demagojilerle dolu konuşması sırasında tam “Kimse kimseyi inancından dolayı yargılamaya kalkmasın” sözlerini söylemesinin ardından TAYAD Komite üyesi Erdal Gökoğlu, Tayyip Erdoğan’a şunu sordu:

“Peki F tiplerinde öldürdüğünüz 112 Kişi için ne diyeceksiniz? Yanınızdaki Maksut Karal bir işkencecidir...”

Tayyip Erdoğan’ın ve dinleyecilerin şaşkınlıktan sustuğu ortamda TAYAD Komite üyesi sözlerini sürdürerek “Maksut Karal, bana işkence yaptı. F tiplerindeki tecridi kaldırın” dedi.

İki TAYAD Komite üyesi polis tarafından saldondan çıkarılıp gözaltına alınırken, Gökoğlu’nun sözlerinin ağırlığı altında kalan Tayyip Erdoğan’ın bu sözlerle vermeye çalıştığı cevaplar ise, bir **SUÇLU**’nun ruh halini yansıtıyordu.

Kendisine “yakın koruma” seçtiği **Maksut Karal**’ın işkenceci olduğunu çok iyi bilen Tayyip, Karal’a dönüp güya “alaycı” bir şekilde, “sen mi işkence yaptın” diye sorarak bu suçlamayı geçiştirmek istedi. (Karal, bu göreve getirilmeden önce meşhur Ankara DAL işkencehanelerinde görev yapmış ve gözaltına alınan yüzlerce devrimciye bizzat işkence yapmıştır. Koruma müdürlüğü, işkenceciliğinin ödülüdür.)

SUÇLU, kürsüde konuşmasına şöyle devam

etti: “Değerli arkadaşlar... Açlık grevi yapmak suretiyle zaman zaman olmuş bu hadiselerin şu anki iktidara, bizim yönetimimize maledilmesi yanlış bir mantıktır. Bizim dönemimizde böyle bir hadise yok...”

Yalana bakın, kendi dönemlerinde böyle bir hadise yokmuş. **112 ölümün 15’i AKP iktidarında gerçekleşti.** Ama kitle karşısında bunu üstlenecek, söyleyecek cesareti gösterememiş tir Tayyip.

İkincisi, “bizim dönemimizde olmadı” diyerek de 112 insanın öldürüldüğü katliamın sorumluluğundan kurtulamaz. Türkiye tarihinde ilk defa, Adalet Bakanlığı’nın bir bürokrati, bir katliamdaki rolü nedeniyle “devlet madalyası”yla ödüllendirildi; **bu ödülü veren de AKP’ydi.** Kitlelerin karşısında işte bunu gizledi Erdoğan.

Niye “bizim iktidarımız zamanında olmadı” deyip suçu üzerinden atmaya çalışıyor da, “19 Aralık bizim iktidarımızda olmadı ama, bizim de onayladığımız bir operasyondur, yapanlara ödül verdik, 19 Aralık’ta başlatılan tecridi de aslanlar gibi sürdürüyoruz” demedi o kitle karşısında?

Niye yaptıklarını savunmadı? **Çünkü suçlu suçunu biliyor, bunun için gizliyor.**

Suçunu gizleyen Tayyip demagojisini şu sözlerle sürdürdü kürsüde: “İkincisi, açlık grevine niye yapıyorsun? Bir defa bir insanın kendisine emanet edilen şu vücuda işkence yapmaya hakkı yoktur...” Sanki Diyanet İşleri Başkanı!

Sen niye insanları açlık grevi yapmak zorunda bıraktığını izah et, edebiliyorsan!

Açlığın ve Zulmün Başbakanı’na Rotterdam’da Pankartlı “Karşılama”

Tayyip Erdoğan’ın Hollanda’ya geleceğini öğrenen Haklar Ve Özgürlükler Cephesi’nin çağrısıyla biraraya gelen 60 kadar Türkiyeli, 16 Haziran’da Rotterdam’daki Türkiye Konsoloslugu önünde bir gösteri yaptı. Onbinlerce kuşlamanın da atıldığı konsolosluk önünde **“Tayyip Erdoğan: Açlığın ve Zulmün Başbakanı, Bir Amerikan Uşağı”** yazılı İngilizce bir pankart açıldı. Bir saatten fazla süren eylem boyunca **“Katil Bush, Katil Blair, Katil Tayyip”, “Kahrol-**

sun Amerikan İşbirlikçileri” sloganları atıldı. Tayyip’in riyakar hayat hikayesini anlatan, din pezevenkliğini gösteren bir konuşmayla eylem sona erdirildi.

İKÖ Zirvesi'nde AKP Kimi Temsil Etti?

İslam Konferansı Örgütü'nün 31. Dışişleri Bakanları Konferansı, Türkiye'de yapıldı.

Zirve sonucunda yayınlanan bildiride, İran'la dayanışma belirtilirken, "Barış sürecinin zarar görmesinden tamamen İsrail sorumludur" denilerek "Filistin'e destek" verildi. Irak'ta kukla hükümetin kuruluşundan da memnunluk duyulduğu belirtilen bildiride, -merkezi ABD politikası olduğu alenileştiği halde- Ebu Garib'deki işkence sorumlularının yargılanması istendi. AKP açısından da, gerçek niyetini gizleyebileceği iki gelişme yaşandı. Bunlardan biri, İKÖ Genel Sekreterliği'ne, AKP'nin adayı Prof. Dr. Ekmeleddin İhsanoğlu'nun seçilmesi, diğeri ise, ilk kez KKTC'den "devlet" diye söz edilmiş olması.

Zirve süresince, müslüman ülkelerde "değişimin, dışardan dayatma ile değil, iç dinamikleri ile olması gerektiği" vurgulandı. Çeşitli ülkeler, ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesine karşı çıktıkları için bunu ifade ediyorlardı, ancak, bunu en sık kullanan Abdullah Gül'ün (AKP'nin) sorunu, esas olarak BOP'ta oynayacak rolle ilgiliydi.

Elbette baskıcı rejimler değişmeli; ancak kastetdikleri "değişim" nasıl bir değişimdir? Bunu net olarak ortaya koyduğumuzda, AKP'nin müslüman ülkeler karşısındaki misyonu, İKÖ'deki rolü ve Genel Sekreterliği bundan sonra ne için kullanacağı da daha açık görülecektir.

"Değişim" dedikleri, Ortadoğu ülkelerinin kapitalist pazar ekonomisine eklenmesidir. Yani, Irak neden işgal edilmişse, diğer ülkelerde aynı şeyin "değişim" adıyla yapılmasıdır. Emperyalist tekellere kapıların açıldığı yerde, işgal askerlerine gerek yoktur. Bu konuda en somut örnek Türkiye'dir, bağımlı-

laştırmamanın binbir yolu uygulanır tekeller tarafından.

AKP çok doğal ve olması gereken bir durumdan söz edercesine diyor ki; herkes kapitalist pazarın parçası olacak, zenginliklerini tekellere açacak, bu arada emperyalist demokrasiyi de kendine halkın gerçek demokrasi gibi yutturacak... Bunu yapmazsanız, dışarıdan müdahale olur, zorla yaptırılır...

ABD de aynı şeyi söylüyor ve yapmak istiyor.

Gül'ün, "iç dinamik" ve sözlerle üzerini örtmek istediği; emperyalistlerin G-8 Toplantısı'na, (tam da aptal uşağı pırpışlamaya uygun bir kavramla) "demokratik ortak" olarak katılan Tayyip'e verilen roldür. AKP de zirvede ABD'nin politikalarını temsilcisidir. "Kıbrıs ve genel sekreterlik zaferi" havası ile, demagojik "değişim" laflarıyla bu gerçeğin üzeri örtülmek isteniyor.

Arap rejimleri temsilcilerine gelince;

İstisnaları dışında tutarsak, en geneli, Filistin davasını satan, Irak'ı sırtından hançerleyen, bugüne kadar ABD desteğiyle ayakta duran ve şimdi ABD'nin yeni planları gereği tasfiye ile karşı karşıya kalan işbirlikçi asalaklardır. Bildirilerindeki "Filistin'e desteğin" hiçbir pratik karşılığı yoktur. Tıpkı, her gün, her fırsatta "İsrail'i eleştiri" şovu yapan Tayyip Erdoğan gibi. İsrail ile siyasi, ekonomik ve askeri ilişkilerini sürdüren, İsrail'i büyötmeyi ve güvence altına almayı planlayan Büyük Ortadoğu Projesi'ne destek veren Tayyip ne kadar Filistin'i düşünüyorsa, onlar da o kadar düşünüyor. Riyakarlık ortak özellikleri, çünkü aynı mayayı taşıyorlar.

Tayyip'den Saçmalamalar

Tayyip Erdoğan, Amerika'da, Chicago'da Ortadoğu üzerine yapılan bir açık oturumda, ABD Kongre üyesi Jane Harmon'un, "İlmli İslam" tanımına karşı çıkarak, "orta yolcu" olduklarını söyledi ve devam etti: "Türkiye ılımlı İslam'ın egemen olduğu bir ülke değildir. İlmli İslam ifadesi yanlıştır. Sadece İslam'dır. İlmli İslam deyince bunun alternatifi çıkar, o da ılımsız İslam'dır. İslam aşırılıkları reddeder. Ben aşırı Müslüman değilim. Biz orta yolu bulmuş bir Müslümanız."

Nerede kullanıldığından bağımsız olarak, "Orta yolculuk" aslında savunuyor gözüktüğünü savunmamaktır, gereğini yapmamaktır. Keza, aynı za-

manda, "ılımlılığı" da içerir.

Tayyip'in "orta yolculuğu" açık, çünkü icraatları ile İslamla, Müslümanlıkla ilgisi olmadığı görölmüştür. En iyi Amerikancılar, en iyi "orta yolcu Müslümanlar" ise, buna diyecek yok elbette.

Bundan daha 'vahimi' Tayyip kişiliği: "aşırı Müslüman değilim" diyor, "ılımsız İslam"dan söz ediyor.

'Kasaba politikacılığına', kaba demagojiyle cehaletle seslenmeye öyle bir alışmış ki, saçmalıyor ama büyük laf ettiğini düşünüyor. Ne de olsa, Bush sırtına vurarak "büyük adamsın" dedi ya!...

Dini ABD'nin çıkarları için kullanmak hangi İslam tanımına giriyor acaba; ılımlı mı, ılımsız mı? Ya da, hangi İslam anlayışı ile, ABD'nin verdiği "Ortadoğu'ya model olacaksın" görevine soyunuyor?

DİRENİŞİN 'KOCA ÇINARI' MEZARI BAŞINDA ANILDI

Ölüm orucu direnişinin "koca çınarı", direnişçilerin "Veli Dayısı"ydı O. Direnişçiler arasında "en yaşlı" olan bedeniyle, en genç kavgaya ruhuyla atıldı ön safalara. Katliamlılardan kaçırıldığı "bu benim incim" dediği hazinesini sol göğsüne koyarak bekledi ölümü. Ölümü beklerken, yaşatmak için ölmenin büyük erdemiyse gururlandı. Ve 14 Haziran 2001 tarihinde ölüm orucu direnişinde şehit düştü.

Veli Güneş'ten söz ediyoruz. Dersim Temel Haklar üyeleri, Veli Güneş'i, 16 Haziran günü mezarı başında andı. Önce Veli Güneş'in ailesini ziyaret eden Temel Haklar üyeleri, daha sonra mezarı başında saygı duruşunda bulundu. Saygı duruşunun ardından Veli Güneş'in hayatının anlatılması ve okunan şiirle anma sona erdi.

Keyfi Gözaltı ve Yalan

Kocaeli Temel Haklar kurucu üyesi Fehmi Aydın, 13 Haziran günü Mecidiyeköy'deki Yılmaz Yayıncılık'tan çıktıktan sonra gözaltına alındı. Aydın'ın, polislerle gözaltı gerekçesini sorması, saldırıyla cevaplandı. Ertesi günü savcılığa çıkartılmadan serbest bırakılan Aydın, gözaltında, "**Ekmek ve Adalet Dergisi okuması, derginin yasadışı olduğu**" yalanı söylenerek tehdit edildi.

İnfaz Yasasına Protesto

Yeni infaz yasası, İzmir Kocaeli'de protesto edildi. İHD, ÇHD ve TAYD-DER'in düzenlediği eyleme, HÖC de katıldı. Eylemde, "Tecriti Kaldırın Ölümleri Durdurun, Zindanlar Boşalsın Tutsaklara Özgürlük, Tek Tıp İnsan Olmıyacağız" sloganları atıldı.

İşsizliğin Resmi

Hatırlayacaksınız, Başbakan Tayyip Erdoğan bir toplantı sırasında "işsiz, iş istiyoruz" diye bağırana birine "**Genç adamsın, taşı sık suyunu çıkar**" cevabını vermişti.

Ama ortada "sıkılacak taş" nerede?

Taşı sıkırsa suyunu çıkaracak güçte, kuvvette insanlar da iş bulamıyor.

Sadece 30 bin kişinin alınacağı devlet memurluğu sınavına 1 milyon 737 bin 737 kişinin başvurması herşeyi gösteriyor.

Üstelik kazananların yerleştirileceğinin de garantisi yok. 1999 yılında yapılan Kamu Personeli Seçme Sınavı'nı 392 bin kişi kazanmış, ancak bunlardan sadece 89 bini yerleştirilmişti. Tabi, hukuk olmadığı için "kazanılmış hak" da yoktur bu ülkede. Yani, geri kalan 300 bin kişi sonraki dönemlerde de yerleştirilmedi, zaten kazandıkları bir sınava yeniden girmekten başka çareleri yok...

Boş konuşuyor bu ülkenin başbakanı.

10-11 Temmuz'da yapılacak Kamu Personeli Seçme Sınavı'na (KPSS) neredeyse 2 milyon kişi başvuruyor. Üstelik artık herkes "Kamu personeli" olmanın üç kuruş maaşa talim etmek olduğunu biliyorken... Üstelik "Kamu Yönetimi Reformu" sayesinde memurların da iş güvencesinin ortadan kalkacağı biliniyorken...

Yapılan yeni bir düzenlemeye göre, Kamu Personeli Seçme Sınavı'na artık ortaokul mezunları da giremeyecek; ilk ve ortaokul mezunlarına artık bu ülkede "devlet kapısında" iş de yok. Zaten Tayyip Erdoğan, "devlet kapısı iş kapısı olmayacak" demiyor muydu?

Peki ne yapacak bu milyonlarca insan?

Aç kalsınlar, ölsünler!

"Taşı sık suyunu çıkar" soytarlığını es geçersiniz, tastamam söylenen bundan ibarettir. Kamuda durum buyken, "özel sektör"de farklı mı? Herkes biliyor ki, en yoğun işten çıkarmalar bu alanda yaşanıyor. Patronlar en az işçiyle en çok işi yaptırmak için azgın ve gözü doymak bilmez bir saldırı içindeler.

Nasıl saldırımasınlar; iktidar arkalarında, hiçbir isteklerini geri çevirmiyor ve işgüvencesini yok eden her yazıyı güle oynaya çıkarıyor.

Nasıl saldırımasınlar; işçinin örgütsüzleştirilmesi için her türlü baskı patron ve iktidarın polisi jandarması ile yoğun şekilde sürdürülüyor.

Ve nasıl saldırımasınlar ki, sendikaların bir çoğu koltuk derdinde, patronla, hükümetle iyi geçinmek için sesini çıkarmıyor.

Bir ülkede ekonominin düzelmesinin en somut göstergelerinden biri işsizlik rakamlarıdır. Gizlenen, DİE'nin alavere dalavere ile çarpıttığı işsizlik rakamları böylesi durumlarda nasıl da ortaya çıkıyor. Bir tek sınav ve belli şartlar aranarak yapılan bir sınav'da milyonlar iş kuyruğuna giriyor. İşsizliğin bundan daha net bir resmi olabilir mi?

yoksul

Sayı 112

39

20 Haziran
2004

Ev hayatı, iş hayatı derken... Siyasete vakit bulamayan “önderler”!

Burjuva basında “Sol” üzerine yazı dizileri birbirini izliyor. Kimi solu anıyor (Radikal, “**Sol Nerede?**” diyor-du örneğin.) Bir süre önce yine Radikal’da “**Sol’da Arayış**” başlıklı bir yazı dizisi yapılmıştı. Kiminin aradığı ise solun geleceği! Nisan ayında Ülkede Özgür Gündem’de “**Sol Geleceğini Anıyor**” başlığıyla bir dizi yapılmıştı. Anlaşılan Cumhuriyet yazarları o arayıştan tatmin olmamış ki, aradan bir ay geçmeden aynı isimle –Sol Geleceğini Anıyor– bir yazı dizisi de Cumhuriyet başlattı.

Bu dizilerden solun ufku genişleten düşünceler, öneriler çıkmıyor ne yazık ki! Çünkü hemen hepsi daha baştan “**düzenin çizdiği sınırlar içindeki**” bir solu esas alıyorlar. Ve aslında sola dair çözümlemeler yapmaktan, bir sorunu araştırmaktan çok, belli bir sol anlayışı, düzen içi solculuğu empoze ediyorlar. Fakat bununla birlikte çeşitli itiraflara, çeşitli olguların ortaya çıkmasına, kimin ne kadar sol olup olmadığının görülmesine de vesile oluyor bu diziler.

Bu yazımızda “sol” hakkında yapılan dizileri değerlendirmek değil amacımız; sadece giriş babında kısaca bu dizilerin genel mahiyetine değindik. Asıl olarak ele almak istediğimiz ise, Cumhuriyet’teki son yazı dizisinde ÖDP Genel Başkanı Hayri Kozanoğlu’nun sözleridir.

Kozanoğlu, dizideki sorulara verdiği cevaplarda, reformist solun mevcut halini ve yaşadığı açmazı bir biçimiyle ortaya koyuyor.

Cumhuriyet’teki röportajda ÖDP Genel Başkanı Kozanoğlu’na şu soru soruluyor:

- **ÖDP, neden bindelik oranları aşamadı?**

Kozanoğlu cevap veriyor:

“ÖDP 12 Eylül sonrasında kitleleşmenin eşliğine gelen tek sosyalist parti oldu. 18 Nisan 1999 seçimlerinden sonra kitleleşme yolunda bir duraklama oldu. ÖDP’nin, 12 Ey-

lül öncesinin sol kadrolarının önemli yer tuttuğu üye tabanında iş hayatına, aile hayatına da bir çekilme oldu...” (13 Haziran 2004)

Ve sözlerini de şöyle tamamlıyor:

“ÖDP’yi ‘liberal’ parti kontenjanına uygun görenlerde hayal kırıklığı yarattı. Geleneksel sol anlayışlarla da Kürt sorunu, ölüm oruçları sürecinde ayrı düştü. ... ortodoks zihniyetle çatıştı. ... ÖDP şimdi programı, özgürlükçü sosyalizm anlayışı çerçevesinde kendi sosyolojik kitlesine, sınıf tabanına yönelmek zorunda.”

Şimdi bir bakalım Kozanoğlu’nun “tezleri”ne.

“Kendi sınıf tabanına yönelmek... kitlelere yönelmek” sözleri önceki ÖDP Genel Başkanı Üfuk Uras’ın röportajlarının da değişmez sözleriydi. Ama bir türlü gerçekleşmedi. Kozanoğlu da, sonraki ÖDP başkanları da göremeyecek bu sözlerin gerçekleştiğini.

Çünkü **temeldeki açmazı** değiştirecek bir muhasebe yok.

Temeldeki açmaz ise, Kozanoğlu’nun “sıradan” bir sorun gibi sözünü ettiği “**üye tabanında iş hayatına, aile hayatına çekilme**”dir.

ÖDP Başkanı, kendi gerçeklerini çarpıtıyor burada. “**İş hayatına, ev hayatına çekilenler**”, üye tabanı değil, bizzat ÖDP’nin önderleri, yöneticileridir. Üye tabanı olsa olsa, onların yolunu izlemiştir.

ÖDP’yi oluşturan kadrolar, herkesin bildiği gibi geçmişin (Devrimci Yol, KSD, TKEP, TKP gibi) çeşitli siyasi hareketlerinin yönetici kadrolarıdır. Bu kadrolar, 12 Eylül’de içeride yatmış, buralarda çoğunlukla direnişin değil, teslimiyetin, “sağ çıkmanın” teorisini yapmış, eski görüşlerini inkar etmiş, ve çıkınca da düzene yerleşmiş kişilerdir.

ÖDP, düzene yerleşmiş bu kesimin yeni statükosuna uygun teorilerle kurulmuş bir partidir. Yani Kozanoğlu’nun dediği gibi sonradan “iş

hayatına, ev hayatına çekilme” yoktur; zaten teori baştan bu düzen içi statükoya göre oluşturulmuştur. Sözü edilen yönetici kadrolar, kendileriyle benzer durumdaki yığın, yorğun taraftarlarını da kendi statükolarını içine çekmeyi hedeflemişlerdir. ÖDP’nin üzerinde çalıştığı esas “**taban**” da bunlar olmuştur başta. Tabii bu çalışma biz düzen içine yerleşiyoruz, siz de gelin diye yapılmamış, tersine “devrimci hareketi yeniden örgütleme, toparlanma, sosyalizmi diriltme” gibi söylemlerle yapılmıştır. Bu hareketlerden belli bir umut bekleyen binlerce taraftar, başlangıçta bunların söylemlerine kanmış ve o bataklığın içine çekilmişlerdir. Sonradan küsüp iyice düzen içine çekilenler de çoğunluklu bu aldatılan kesimlerdir.

Kozanoğlu, durumu tarif ederken dürüst davranmıyor. Sıradanlaştırarak ifade ettiği **iş hayatına, ev hayatına çekilme**, aslında Türkiye halklarına, binlerce devrimci kadro ve taraftara karşı işlenmiş bir **aldatma suçunun** sonucudur.

Bir örgütlenmenin düzen içileşmesini ve düzen bataklığında gün gün gün hantallaşıp çürüyüşünün trajik hikayesidir aslında ÖDP’nin gelişimi. Kozanoğlu ev hayatına, iş hayatına çekilenlerden şikayet ediyor. Bu tür “şikayetler” yeni değildir ÖDP’de. ÖDP’de kah afiş asacak, kah binalarını açacak adam bulamaktan, yöneticilerinin gerekli dinamizmi gösterememesinden çokça şikayet edilmiştir.

Ama bu bir sonuçtur ve bu sonucu yaratan nedeni görmek istemişlerdir.

İş hayatı, ev hayatı derken... Partiyeye siyasete zaman bulamayanların partisi ÖDP! Tablo budur. Bu tablo, ÖDP’lilerin başından itibaren teorisini yaptıkları bir anlayışın sonucudur zaten. “*Geceleri rahat uyuyabilenlerin partisi*”, “*tembellik hakkını kullanabilenlerin partisi*” deyimleri kendile-

rine aittir.

Bu ülkede gece kapını polisin çalması ihtimali olmadan yapılabilircek bir solculuk, istediği karara uyan, istemediğinde tembellik halkını kullanan bir solculuk, işte böyle, ev hayatını, iş hayatını esas alıp, arada bir de panellerde, basın açıklamalarında boy gösterme solculuğudur.

Zaman zaman örnek vermişizdir, hatırlanacaktır; teorisyenliğe soyunan biri siyasi faaliyetlerinin yoğunluğundan yakınıyor, "Evim, işim, arabamın tamiri, çocuğun okulu, kursu..." deyip, her panele yetişemediğinden yakınıyordu.

Evet, bu "kadro, yönetici" tipi böyledir; önceliklerinin başında evi, işi gelir. Onun yaşamında fedakarlık yoktur, bedel ödemek, riske girmek yoktur. Ama daha vahimi, bunlar, sol adına, devrimcilik adına, mücadele adına ahkam kesmekte, kendi düzen içi partilerinde statükolarını sürdürüp devrimci örgütlere karşı "sağduyu, akıllılık" dersleri vermektedirler.

Aslında bu solculuk tipi, "islah" olmuş solculuk tipidir. Sistem bunu esas olarak da bunların hapisanelerde olduğu dönemden başlatmıştır. İşte sonuç budur. "İslah etme" de budur zaten.

Sınıflar mücadelesinde bir siyasi parti, ya düzenden kopacak, ya düzeni savunacaktır. Düzenden kopuş da, düzen bataklığına gömülme de, o örgütün teorisiyle, politikalarıyla, kadrolarıyla bir bütündür. Düzen içindeki bir önderlikle, düzene karşı mücadele sürdürülemez.

Düzenden kopmak veya düzene yerleşmek tercihinde, ÖDP ikincisi tercihin adıdır. Bu tek tek ÖDP kadrolarının, üyelerinin kişisel eğilimleri değil, ÖDP'nin zaten kendini vrettiği zemindir. Hayri Kozanoğlu, herkesi ÖDP kuruluşunda neler söylendiğini unuttu sanıyor anlaşılan.

12 Eylül sonrası kim anti-örgüt propagandası yaptı? Kim devrimci disiplini "stalinistlik" diye yerden yere vurdu, kim yoksulluktan, devrimci ahlak ve kültürden söz etmeyi "kaba propaganda" diye küçümsedi? Kim

hala bunları yapmaya devam ediyor?

Hala, "ortodoksluğa" karşı olma adına, devrimci, militan, radikal olan herşeye karşı çıkmaya devam eden Kozanoğlu'nun ÖDP'si, o yığınlardan, yorgunlardan başka hangi tabana dönebilir ki? ÖDP'nin "kendi sınıf tabanı", kaypak, yorgun, düzen içi statükolarını kaybetmek istemeyen küçük-burjuvazidir zaten. Yani şu an bulunduğu tabandır. Kozanoğlu ve ÖDP, "kendi sınıf tabanına dönecek" derken yoksul halka yönelmeyi kasdediyorsa, önce ÖDP'nin tüm teori, politika ve KADROLARINI, onların zihniyetlerini değiştirmek zorunda.

CHP'lilerden F Tipi İçin Araştırma Önergesi

Aralarında Hüseyin Özcan ve Hasan Aydın'ın da olduğu bir grup CHP milletvekili, TBMM Başkanlığı'na bir önerge vererek hapisanelerdeki insan hakları ihlalleri ile ilgili Araştırma Komisyonu kurulmasını istediler.

CHP milletvekilleri, önergelerinde, "Özellikle F tipi cezaevleriyle ilgili olarak devletin konuya sadece güvenlik açısından yaklaştığı, insan hakları örgütlerinin bu odaların birer hücre olduğunu ve bu hücrelerin birer işkencehane olacağını söyledikleri"ni belirterek hücrelerin, "ikinci ceza" olduğunu vurguladılar.

Birtan Altunbaş Davası;

"Zaman Aşımı" için biraz daha oyalanın!

Birtan Altunbaş Davası'nın duruşması 17 Haziran'da yapıldı. Davada mahkeme heyetinin sergilediği tavır, haftalardır Temel Haklar tarafından sorulan " Türkiye'de Hukuk Yok mu ? " sorusunun cevabı niteliğindeydi. Heyet avukatların hiçbir talebini kabul etmedi ve mahkemeyi 15 Temmuz 2004 tarihine erteledi. 13 yıldır süren davayı 'polisleri bulamıyoruz..' gibi gerekçelerle sürekli erteleyen mahkeme heyeti, bu davada da hukuksuzluğunu sürdürdü.

Ankara 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde yapılan duruşmada "bulunamayan" işkencecilerle ilgili Emekli Sandığı'na yazılan yazıya gelen cevap okundu. Gelen cevapta "bulunamayan" işkenceci polis Ahmet Baştan'ın emekli maaşını Ziraat Bankası Pendik Şubesi'nden aldığı ve aynı yerde ikamet ettiğinin açığa çıkması üzerine, baştan hakkında giyabi tutuklama kararı çıkartıldı. "Gereğinin yapılması için..." İstanbul Cumhuriyet Savcılığı'na giyabi tevkif yazısı yazılmasına karar verildi.

Şimdi bu giyabi tevkif müzekkeresi de aylarca polis, mahkeme arasında gider gelir... Oyalamaya devam; yargılamanın zaman aşımı süresi 2006'da dolacak!

Temel Haklar da mahkemenin hukuksuzluğunu protesto etmek amacıyla oradaydı. Temel Haklar adına okunan açıklamada; "Haftalardır Türkiye'de Hukuk Yok mu? Diye soruyoruz. Tüm açıklamalara rağmen, bu dava sorduğumuz sorunun açık cevabıdır. Ülkemizde hukukun işlemediğinin açık göstergesidir. Dün işkencede katledenler, bugün hukuku ayaklar altına alarak, sahte belgelerle dernek kapatıp insanları tutuklamaktadır" denildi. Açıklamada "Birtan Altunbaş'ın Katilleri Cezalandırılsın" yazılı pankart açıldı. " Birtan Altunbaş Ölümsüzdür, Katiller Cezalandırılsın, Adalet İstiyoruz, Yaşasın Halkın Adaleti " sloganları atılarak açıklama bitirildi. Açıklamanın ardından Abdi İpekçi Parkı'nda tecrite karşı direnişte olan TAYAD'lı Aileler ziyaret edildi. Yaklaşık yarım saat süren ziyaret " Yaşasın Abdi İpekçi Direnişimiz, Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz" sloganlarının atılması ve çekilen halaylarla son buldu.

Sayı 112

41

20 Haziran
2004

İstanbul Gençlik Derneği Lise Komisyonu GELENEKSEL PİKNIĞINI YAPTI

Liseli Gençlik her yıl düzenlediği geleneksel dönem sonu pikniğini 10 Haziran günü yaptı. İstanbul'un çeşitli semtlerinden liseliler, baskılara inat gelenekneklere sürdürme kararıyla, Bolluca'da bir araya geldiler.

Öğrenciler kahvaltı yaparken bölgeye gelen jandarma, "burası özel mülkiyet, piknik yapamazsınız." diyerek engelledi. Bunun üzerine Arnavutköy Baraj Korusu'na giden liseliler, programlarını burada uygulamaya başladı.

Açılış konuşmasında şu ifadelerle yer verildi:

"Bugün sorunumuz sadece okul-idare değil, üniversitelerde abilerimiz ablalarımız parasız eğitim istedikleri, halay çektikleri için haklarında soruşturma açılıyor. Dört yıldır ölüm orucu 112 şehitle sürüyor. Halklara karşı açılan emperyalist savaş var. Irak'ta ve Filistin'de katliamlar yaşanıyor. NATO Zirvesi'nde halkların katili emperyalistler, ülkemizde toplanıyor. Bizim üzerimizdeki baskılar

da gün geçtikçe artmaktadır, pikniği beraber organize ettiğimiz üç arkadaşımız ve Gençlik Derneği birçok arkadaşımız tutuklandı, son olarak derneğimiz basıldı. Ama baskılar bizi yıldırmayacak. Onlara karşı sorumluluklarımız büyük. Birleşmeli ve örgütlenmeliyiz."

Jandarmanın sorununun "özel mülkiyet" olmadığı burada da netleşti. Liselilerin yanına gelerek, "siz NATO'ya karşı konuşma mı yaptınız, öyle şeyler mi yaptınız" dedi. Ülke ve dünya sorunlarına ilişkin liselilerin söz hakkı hiç olabilir miydi; "öyle şeyler" değil, çetecilik, uyuşturucu kullanma, ser-serilik yakıştırdı gençlere.

Liseli gençlik ise, tüm bu örgütsüzlük dayatmasına karşı mücadelede ısrarlıydı ve meşruluğuna inanıyordu. Jandarmanın kamera kaydı yapmak istemesine onlar da jandarmayı kameraya çekerek cevap verdiler. Jandarma bunun üzerine orayı terk ederken, piknik boyunca tacizleri devam etti.

Programını sürdüren liseliler, konuşmanın ardından müzik dinletisi sundu ve "kazanana" Mahir Çayan'ın Bütün Yazılar kitabının hediye edildiği yarışmalar düzenledi. Piknik sonunda NATO protestolarına katılım çağrısı yapıldı.

Sayı 112

42

20 Haziran
2004

Zonguldak'ta Piknik

Zonguldak Gençlik Derneği, 12 Haziran günü, Milli Egemenlik Parkı'nda piknik yaptı.

100 kişinin katıldığı piknikte, dernekler üzerindeki keyfi baskılar, eli kanlı NATO'nun ülkemizde yapılacak toplantısı, Irak işgali ve ölüm oruçlarını anlatan bir konuşma yapıldı. Şiir ve müzik dinletisinden sonra tiyatro gösterisi, halaylar ve oyunlarla piknik son buldu.

Tiyatronun konusu da, gündemi anlatıyordu ve izleyenleri etkiledi:

NATO'dan TAYAD'lı Ailelerden, polis NATO Zirvesi öncesinde gözünün dönmemesinden ve halen yaşanan tecrit ve feda ey-lemlerinden bahsedildi.

Polis Listesiyle Soruşturma ve Gençliğin Düşmanları

Edirne'de 20 Haziran'da Bahar şenlikleri sırasında gerçekleşen ÖGB, polis, jandarma ve sivil faşist saldırısında, rektörlük bütün sorumluları buldu!!! Suçlu, her zaman olduğu gibi, susmayan, hakkını arayan, tek tipleşmeyi kabul etmeyen, düşünen öğrencilerdi. 105 kişiye soruşturma açıldı. Konuya ilişkin açıklama yapan **Edirne Gençlik Derneği** Girişimi, "listedeki insan sayısı gözlerini doyurmamış olacak ki bu listeye duyarlı bir çok öğrenciyi daha eklediler." bilgisini verdi.

Öğrencileri 'Okulda Görmek İstemeyen' Rektör

Açıklamada, soruşturma açılan isimlerin, "olaylardan üç gün önce rektörlüğün okulda görmek dahi istemeyip en kısa zamanda okuldan şiddetle uzaklaştırılmasını istediği ve Emniyet Müdürlüğü'ne bir liste halinde yolladığı bel ge birebir uyuşmakta." Faşist YÖK'ün rektörü dediğiniz böyle olur; koşulsuz itaat etmeyen öğrencilerini okulda görmek istemez ve polise listelerine vere-rek, "gereğinin yapılmasını" ister.

Üstelik, bu isimlerden bazılarının olay günü, kimisinin o hafta boyunca okulda dahi olmaması ve hatta okulu uzun zaman önce bırakmış öğrencilerin bulunması hiç önemli değildir. Çünkü rektör "görmek istemediğini" ilan etmiştir. Gerisinin ne önemi var!!! Soruşturma konusu olay değil ki sorun, bu olay olmasa mutlaka bir başka gerekçe bulacaktı rektörlük ve polis. Cezalandırmak istediği düşünceydi, halk için bilim halk için eğitim isteğiydi.

Bütün saldırılarda olduğu gibi, Trakya'da da faşistler devreye sokuldu. Açıklamada dile getirildiği gibi, "olaylardan saatler önce ülkü ocaklarında, Trakya Üniversitesi'nde olayların çıkacağı, bunun için hazırlıklı olunması bazı insanlar tarafından telkin edildi."

Saldırı bununla da bitmedi.

20 öğrenci tutuklandı, F tipinde çı- rılçıplak soyuldu, 6'sı "yeterli yer yok" diye tek başına hücrede tutuldu.

Gençlik, bu planlı ve oligarşinin tüm kurumlarının katıldığı saldırı karşısında susmayacağını, mücadeleye devam edeceğini sonraki günlerde, bu saldırılara karşı gösterdiği tepkilerle, ortaya koydu.

İŞTE SAHTE BELGELER!

Bölüm - 3

TÜRKİYE'DE HUKUK YOK MU!

Polis Sahte Belge Düzenleyip Dernek Kapatıyor, İnsan Tutukluyor

Baskınlar, gözaltılar ve tutuklamalar sürerken; polisin, tutuklamalara gerekçe yaptığı, DGM'ye "kanıt" diye sunduğu sahte belgeleri yayınlamaya devam ediyoruz.

33. BELGE

00336 seri numaralı, yaren üst sayfa kodlu;

"15.01.2004; yaşar merhaba, 1- Mustafaya halkın hukuk bürosu ile ilgili yapılacak işleri anlatmaya... -şeklinde başlayan- "... gaziler hakkında yapacaklarımız anlaşıldı..." şeklinde biten not.

BÖYLE BİR NOT YOKTUR. Bir üstte seri numarası olmayan notu tamamlamak amacı ile yazılmıştır. Halkın Hukuk Bürosu, tam adı ile yazılmıştır, kesin delil niteliği kazandırılmaya çalışılmıştır. Bir yerde "manavlar" dendiği belirtilmiş avukatlara, bir yerde ise böylesine açık ve tam hali yazılmıştır. Polis işini tesadüfe bırakmak istemiyor, bir yandan her kuruma kişiye kod isim kod ezop veriyor, bir yandan da açık halini yazıyor örgüt, böyle bir illegalite olmaz, olamaz.

Buna rağmen arada neredeyse iki aylık bir boşluk vardır, yani Senem öyle yetkili birisi ki örgütsel hiyerarşide iki ay öncesinden her şeyden bilgisi oluyor, senaryo bunun üzerine kurulmuş.

34. BELGE

00236 seri numaralı...sevap 5 üst sayfa kodu ile

"15.09.2003... merhaba yaşar ... 1- Ahmet (Kaan) ...ile avukatlar görüştü durumu iyiymiş..." -şeklinde başlayan- "...tutuklanınca durumu öğreniriz..." şeklinde biten not.

BÖYLE BİR NOT YOKTUR.

A- Hem KOD adı hem GERÇEK adı kullanılarak Kaan'a suç atılmıştır.

B- AVUKATLAR örgütsel faaliyet yürütüyorlar, hapishaneden örgüte haber taşıyorlar... yalanına dayanak yapılmak için polis tarafından düzenlenmiş bir nottur.

C- Öylesine düzmece bir nottur ki, kimden kime yazıldığı bile içeriğinden belli değildir: "avukatlar görüştü, durumu iyiymiş..."; bu sanki Yaşar yazmış gibi. Ama hemen ardında "ifade vereceğini sanmıyoruz ama biz yine de tedbirli olmak zorundayız.... tutuklanınca durumu öğreniriz..."; bunu yazan örgüt olsa gerek, deniyor... Yani burada bir karmaşa var, örgüt mü Yaşar'a yazmış, Yaşar mı örgüte, o kadar özensiz hazırlanmış ki bu bile belli değil.

36. BELGE

00301 seri numaralı yazar üst sayfa kodlu;

"05.01.2004... Yaşar merhaba... 1- Mehmet Yayla'yı pasaport almaya gittiğinde gözaltına almışlar..." -şeklinde başlayan- "...zula hakkında söylenenler anlaşıldı.." diye biten not.

BÖYLE BİR NOT YOKTUR.

MEHMET YAYLA'yı ve HUKUK BÜROSU'nu hedef alan bir belgedir. "Mehmet Yayla ile hukuk bürosu arasında bir örgütsel ilişki var... hukuk bürosu önlem alıyor... Mehmet Yayla'dan gelecek bilgileri de hukuk bürosu örgüte iletiyor..." Amaç bu havayı vermektir. Ama nedense dosyanın devamı yok... Sonrasındaki gelişmeler yok... Nasıl önlemler alınmış, Mehmet Yayla ne demiş, Hukuk Bürosu hakkında bu önlemler ne zaman kaldırılmış... Bunlar yok.

BÖYLE BİR NOT YOKTUR. POLİS YAZMIŞTIR.

Bu tür düzmece notlardaki ortak özellik, çok kısa oluşlarıdır. Polis kısa notlar yazarak koymuştur dosyaya. Hakkında hiçbir şey bulamadığı kurum

Bu tür düzmece notlardaki ortak özellik, çok kısa oluşlarıdır. Polis kısa notlar yazarak koymuştur dosyaya. Hakkında hiçbir şey bulamadığı kurum ve kişiler için çok kısa ama adı, soyadı açık olarak yazılmış, üst ve alt ilişkisi olmayan bir örgüt kurmuştur polis. Kısa yazmıştır çünkü, uzatsa örgütsel ağı ayrıntılı dolduramayacak ve gaf yapacak... Polis şöyle düşünüyor; açık isim, soyisim yazmam yeterli, bu ceza almaları için yeter. Akla hukuk mantığına uygun olup olmamasının hiç önemi yok, ben yazarım isim ve soyismini, mahkeme yıllarca cezayı bastırır. Hedef budur.

ve kişiler için çok kısa ama adı, soyadı açık olarak yazılmış, başı ve sonu olmayan bir örgütsel ilişki kurulmuş. Üst ve alt ilişkisi olmayan bir örgüt kurmuştur polis. Kısa yazmıştır çünkü, biraz uzatsa örgütsel ağı ayrıntılı dolduramayacak ve gaf yapacak... Polis şöyle düşünüyor; açık isim, soyisim yazmam yeterli, bu ceza almaları için yeter. Akla hukuk mantığına uygun olup olmamasının hiç önemi yok, ben yazarım isim ve soyismini, mahkeme yıllarca cezayı bastırır. Hedef budur.**37. BELGE**

00263 seri numaralı, suluk üst sayfa kodlu, - 00265 seri numarasına kadar- tarihsiz;

"merhaba senem, Bu özgeçmiş sorularını... bu özgeçmiş sorularını ekmek adalet dergisinde görevli herkes dolduracak..." -şeklinde başlayan- *"...gün ay yıl olarak yazın."* şeklinde biten not.

Böyle bir not yoktur. Polis yine işini sağlama alıyor, önceki notlarda, "SENEMLERİN ORASI DEDİĞİMİZDE EKMEK ADALET DERGİSİ ANLAŞILACAK..." şeklinde not yazıyor örgüt!!! Her nedense daha sonraki notta DERGİNİN İSMİNİ TAM OLARAK yazıyor ve her çalışanın doldurmasını istediği bir özgeçmiş soruları listesi gönderiyor.

BURADA AMAÇ EKMEK ADALET DERGİSİ'Nİ KESİN OLARAK örgütsel işleyiş içine sokmaktır. Örgüt madem kod isim vermiş oraya, derginin tam adını neden yazsın, nasıl bir gizli örgüt bu?

Peki Senem bu notun gereğini yapmış mı, bu sorulara göre cevaplanmış ve birer resmi gönderilmiş kaç örgüt üyesinin özgeçmiş yazılabileceklerini, belki yazmayı reddedecekler. Bu iki insan nasıl sadece böyle bir not yüzünden tutuklanırlar?

38. BELGE

00251 seri numaralı, sini 9 sayfa üst kodlu

"17.01.2004.. pınar merhaba, 1- eğitim programı ile ilgili notunuz anlaşıldı..." -şeklinde başlayan- *"...çok geniş katılımlı bir kurultay yapılması için çalışıyoruz..."* şeklinde biten not hakkında.

Böyle bir not yoktur. Gençlik Dernekleri'ni ve Gençlik Kurultayı'nı suçlu göstermeyi hedefleyen sahte bir belgedir.

39. BELGE

00252 seri numaralı siper sayfa üst kodlu

"26.8.2004... senem, 1- bilgi için..." -şeklinde başlayan- *"...genel yayın yönetmeni sen olacaksın"* diye biten not.

BÖYLE BİR NOT YOKTUR.

"HEM AKDENİZLİ, HEM KEVSER, HEM METİN YAVUZ..." NEDEN BÖYLE KULLANILSIN?

40. BELGE

00254 seri numaralı, siper 7 üst sayfa kodlu

"26.10.2003 pınar merhaba 1- kardeşin yakalanmış..." -şeklinde başlayan- *"...kurye gönderme"* şeklinde biten not.

Böyle bir not yoktur.

Yine Aysun Akdağ açık ismi soyismi ile yazılmıştır. Aysun'u ve Zeliha'yı suçlamaya yöneliktir.

41. BELGE

00255 seri numaralı siroz 2 üst sayfa kodlu

"22.12.2003... senem merhaba, 1- Bursa gençlik derneği..." -ile başlayan- *"...açlık grevi vs..."* şeklinde biten not...

BÖYLE BİR NOT YOKTUR.

Hayriye Gündüz'e ve Bursa Gençlik Derneği'ne suç atmaya yönelik özel bir çabadır.

Bu iddialarla Hayriye Gündüz gözaltına alınmış ve serbest bırakılmıştır. Bursa savcı ve hakimleri aynı delillerle Hayriye Gündüz'ü tutuklamamıştır.

42. BELGE

00257 seri numaralı, sivas 2 üst sayfa kodlu

"07.01.2004... merhaba, (isim yok... kime yazıldığı belli değil...)"

1- Özgeçmiş güncel olmayan arkadaşlar..." -şeklinde başlayıp- *"...problem olmasın."* şeklinde biten not.

Alp Seval ve Yılmaz'a yönelik suç oluşturma amaçlıdır, bu kişilere ilişkin yakaladığı hiçbir şey yoktur. Peki bu insanlar özgeçmiş yazmışlar mıdır? Diyelim ki böyle bir not var, peki bu insanlar yazmak istemezlerse ne olacak? Polis nereden biliyor örgüt üyeliğini kabul eden bir özgeçmiş yazabileceklerini, belki yazmayı reddedecekler. Bu iki insan nasıl sadece böyle bir not yüzünden tutuklanırlar?

BÖYLE BİR NOT YOKTUR. POLİS YAZMIŞTIR.

43. BELGE

00258 Seri numaları soba 4 üst sayfa kodlu

"02.02.2004... senem merhaba... TAYAD kampanyası ile ilgili..." -şeklinde başlayan- *"...konuş onunla"* şeklinde biten not.

BÖYLE BİR NOT YOKTUR. POLİS YAZMIŞTIR.

Bu kez Senem denen kişiye TAYAD'ın yapacağı eylemleri de düzenlemek, koordine etmek görevi verilmiş.

44. BELGE

00259 Seri numaralı, soda 2 üst sayfa kodlu

"10.01.2004... Senem merhaba... İzmirli (Nurhan Yılmaz) dergiye geldiğinde..." -şeklinde başlayan- *"...Nurhan geldiğinde bunları ilet."* şeklinde

biten not. Ve Nurhan Yılmaz sadece bu notlar nedeni ile tutukludur. Sadece bu nedenle. Bu notları tamamlayacak tek bir yan delil bile bulamadan tutukluğu sürdürülmektedir.

BÖYLE BİR NOT YOKTUR.

45. BELGE

"10.01.2004

senem merhaba..." Notun bu bölümü başka bir bilgisayarda yazılmış ve eklenmiştir... Harf renklerinden bile bellidir bu. Yani notun tamamı bile iki ayrı bilgisayarda yazılmıştır.

Hakkında hiçbir şey bulunamayan Nurhan Yılmaz'ı tutuklama gerekçesi olarak kullanılmıştır.

Neden hem "İzmirli" hem "Nurhan Yılmaz" kullanılmıştır, Senem denilen kişi o kadar yetkili birisi ise İzmirli kodunun kime ait olduğunu bilir, neden ona ayrıca ismi ve soyismi yazılmıştır?

Yine aynı şekilde Caferi Sadık Eroğlu, tüm ismi ile birlikte geçmekte. Caferi ismi kimliği dışında kullanılmayan bir isimdir, bir çok yakın arkadaşı bile bu ismi bilmez, ama polis işini sağlama almak

için kimliğinde yazdığı gibi kullanarak Sadık Eroğlu'nu suçlamayı hedeflemiştir. Yıllarca hapis yattığı arkadaşları bile bu ismi bilmez ve kullanmaz, ancak resmi yazışmalarda kullanılan bir isimdir. Genel yaşam akışında da insanlar iki isimleri varsa sadece birisi kullanılır, çevresi sadece bir tanesini kullanır. Ama polis mutlaka Sadık Eroğlu ceza almalı diyor, bu amaçla yazılmış bir nottur.

46. BELGE

00260 seri numaralı soda 4 üst sayfa kodlu

"09.01.2004... pınar merhaba, Gençliğin çalışmalarını ile ilgili..." -şeklinde başlayan- "...bize acele bildir." şeklinde biten not hakkında.

Böyle bir not yoktur. Polis yazmıştır bu notu. Gençlik Dernekleri'ni kriminalize etmek amaçlıdır.

- Sürecek -

Yurtdışından

Baskılara Protesto, Halkların Direnişlerine Destek

12 Haziran'da İtalya Floransa'da AİK (Anti-Emperyalist Kamp) öncülüğünde yapılan konferansta, emperyalizmin zindanlarındaki işkenceleri, Kara Listeler ve 'anti-terör' yasaları ele alındı. Çok sayıda İtalyan örgütünün destek verdiği konferansa, DHKC Enternasyonal, Yunanistan'dan KKE-ML katılırken, Bask Ülkesinden Behatokia ve Filipinlerden BAYAN isimli örgütler mesaj yolladı.

Baskıların hukuki boyutuna ilişkin Av. Giuseppe Pelazza ve Av. Vainer Burani'nin sözaldığı

konferansda 1 Nisan operasyonunu çerçevesinde, İtalya'da uygulanan 'terör' yasalarını anlattılar. Irak direnişini destekleyenlerin de 'uluslararası terör' ithamı altında olduğunun altını çizdiler. Avrupa'da yükselen 'terörist' ve 'iç düşman' suçlamasını teşhir ettiler. Ardından, İtalya Müslüman Cemaatin başkanı Hamza Piccardo, Irak direnişine destek nedeniyle, İtalya'daki Müslümanlara karşı izlenen ırkçı yaklaşımları anlattı.

1 Nisan operasyonunda gözaltına alınan AİK yöneticisi Moreno Pasquinelli ise, "Türki-

yeli devrimcilere de, Iraklı vatanseverlere de sunulan desteğin terör değil, meşru ve gereklidir" dedi.

DHKC Enternasyonal sözcüsü 1 Nisan operasyonunun Türkiye'deki boyutu ve siyasi amacını anlatırken, İtalya'dan Laboratorio Marxista, Proleter Dayanışma Derneği (ASP), İtalyan Komünist Partisi (Yeniden Yapılanma) ve daha önce 1 Nisan operasyonları konusunda İtalyan Meclisi'ne soru önergesi veren bir Yeşiller milletvekili, baskıları kınayıp ortak hareket etmenin gerekliliğini anlattılar.

Tokat Şehitleri Anıldı

Tokat'ta şehit düşen DHKC gerillaları İpek Yücel'in Köln'de yaşayan ailesi ve arkadaşları bir anma düzenledi. Anadolu Halk Kültür Merkezi'nde yapılan anmada, Tokat şehitleri İpek Yücel ve Metin Keskin anlatıldı. İpek Yücel'le ilgili bir sinevizyon gösterisinin ardından, İpek'in oğlu bir konuşma yaptı ve "o inançları uğruna canını verdi, biz onunla ne kadar gurur duyacak azdır" dedi. Anma okunan şiirler ve şehitler için verilen yemekle son buldu.

Almanya'da Keyfi Baskın

Tekellerin çıkarları için Türkiyeli devrimcilere yasadışı baskılar uygulayan Almanya devleti, ev baskınlarını sürdürüyor. 8 Haziran günü, Nürnberg Halk Kültür Evi'nin Başkanı Salih Karataştan'ın evi polislerce basıldı. Yasal bir dergiyi okumayı suç gibi göstermek isteyen Alman polisi, "Ekme ve Adalet Dergisi var mı? Sen DHKP-C için mi çalışıyorsun?" gibi sorularla baskı oluşturmaya çalıştı. 7 adet Ekme ve Adalet Dergisi'ne ve cep telefonuna el koyan polis, baskının gerekçesini de "şüpheli" ile açıkladı. "Şüpheli" oligarşiye rüşvetin bahanesiydi elbette.

Sayı 112

45

20 Haziran
2004

Avrupa ABD'ye mi Sovyetler'e mi şükran borçlu? Normandiya Çıkarması

Geçtiğimiz hafta, Avrupa'da Bush'un da katıldığı törenleri yapıldı, söylevler verildi. Normandiya çıkarmasının 60. yıldönümünde yine yalanlar tekrarlandı: "Avrupa'yı Nazi faşizminden Amerika kurtarmıştı". Avrupa ülkelerinin devlet başkanları "Avrupa'yı özgürlüğüne kavuşturan Amerika'ya şükranlarını" sundular!

Avrupa'yı Amerika'nın kurtardığı, emperyalistlerin en büyük yalanlarından biridir. 20 milyon insanını feda ederek, Avrupa'yı ve tüm dünyayı Nazi faşizminden kurtaranın Sosyalist Sovyetler olduğu gerçeği saklanır. Ve bu yalan **Normandiya çıkarması** üzerine oturtulur. Normandiya üzerine yapılan filmler, belgeseller onyıllardır hep bunu işler beyinlere. Öte yandan da, bu propaganda filmlerinde, II. Dünya Savaşının, demokrasi, özgürlük, insan hakları uğruna, Nazi faşizmine, ırkçılığa karşı yapıldığı gösterilir. Böylece, savaşın emperyalist tekellerin paylaşım savaşı olduğu gerçeği gözlerden uzak tutulur.

Naziler İlerliyor, Emperyalistler Pusuda Bekliyor

Emperyalistler, 2. paylaşım savaşının, tekelin pazar savaşı olduğunu gizledikleri gibi, başlangıcını da üç yıl ileriden alır ve Hitler'in 1 Eylül 1939'da Polonya'ya saldırısı ile başlatırlar. Oysa savaş üç yıl önce başlamıştır. Yalanın nedeni, "bu üç yıl boyunca neden Hitler'i izlemekle yetindikleri, harekete geçemedikleri" sorusunun cevabından kaçıştır. Mart 1935'de Hitler'in "silahsızlandırma şartına uymayacağını" açıklayarak, işgalleri başlatırken ABD ve Avrupa izlemektedir. (Bu arada, 1. Paylaşım savaşı sonunda imzaladığı anlaşma gereği silahlanması yasak olan Almanya'yı silahlandıran da ABD ve İngiltere'dir.) Tıpkı, Ekim 1935'te İtalya Habeşistan'a saldırdığında; tıpkı Mart 1938'de Almanya, Avusturya'yı, bir yıl sonra Çekoslovakya'yı işgal ettiğinde, Nisan 1939'da İtalya, Arnavutluk'a saldırdığında seyrettikleri gibi.

Polonya'nın işgaliyle birliktedir ki, Fransa ve İngiltere de Almanya'ya savaş ilan ederler. Buna karşın Hitler'i durdurmaya düşünmemektedirler. Çünkü hesap; Hitler'in Sovyetler'e saldıracağı, Avrupa emekçilerini de etkisine alan ve giderek etkisi artan sosyalizmi boğacağı hesabıdır.

Hitler'in Polonya'yı işgalini tamamlamasını nasıl izledikleri Nazi subaylarının yargılandıkları Nürnberg duruşmaları tutanaklarına dahi geçmiştir. Nazi toplama kampları onları ilgilendir-

memektir, Sovyetler'in yok edilmesini bekleyen emperyalistler, bu gelişmeler yaşanırken, sonradan itiraf ettikleri gibi, "müttefik genel kurmaylarında, Almanlarla birlikte Sovyetlere karşı yürütecekleri savaşın planlarını" yapmaktadırlar.

Savaş, emperyalistler arasındaki paylaşım savaşıdır. Bu gerçeğin doğası gereği, Hitler Avrupa'ya saldırır. Danimarka, Norveç, Hollanda ve Belçika'yı işgal ederek Fransa'ya yönelirler. ABD 1941 sonlarında Japonya-İtalya-Almanya ittifakına karşı savaş ilan etmesine karşın Avrupa'ya çıkışı tam 3 yıl sonradır. Yani o "kurtardığı" söylenen Avrupa'ya çıkmak için 3 yıl bekler.

Sovyetler Moskova ve Stalingrad'ta Hitler ordularına karşı direnirken, Avrupa Nazi çizimleri altında inlemektedir. ABD ise henüz ortada olmadığı gibi, Avrupa'da sağcı iktidarlar, politikacılar Nazilerle işbirliği yaparken, direnen o ülkelerin komünist partizanlarıdır.

Stalin ısrarla "müttefik ülkeler"den Batı cephesini açmalarını istemesine rağmen, İngiltere Başbakanı Churchill ve Roosevelt'ten "henüz hazır değiliz" cevabını alır. Ancak aynı İngiltere o sırada "petrol kuyularının güvenliğini almak" adına 2. cepheyi Kuzey Afrika'da açar. Bir kez daha, emperyalistler insan yaşamına değil çıkarlarına önem verdikleri görülmüştür. Bir yanda, bu direniş sadece anayurdu savunmak için değil, "Alman faşizminin boyunduruğu altında inleyen Avrupa'nın bütün halklarına da yardım etmektir" diyen devrimci Stalin; öte yanda çıkar hesapları yaparak, halkların toplama kamplarında fırınlarda yakılmasını izleyen kapitalistler...

Kızıl Ordu Faşist Nazi Ordusunu Berlin'e Kadar Sürüyor

1941'de Nazi'lerin Sovyetler'e saldırısı ile başlayan ve üç yıl kendi topraklarında savaştıktan sonra Nazileri püskürten Kızıl Ordu, Balkanlar'dan Avrupa'ya, işgal altındaki tüm ülkeleri kurtararak ilerledi. "Kızılmeydan'da zafer geçidi" düzenlemekten söz eden Hitler orduları Berlin'e kadar sürüldü. Kızıl Bayrak Berlin üzerinde dalgalanıyordu!. Kızıl Ordu'nun Berlin'e girişinin ardından Alman yüksek Komutanlığının temsilcileri 8 Mayıs 1945'te Berlin'de kayıtsız şartsız teslim olduğunu kabul eden belgeyi imzaladı.

Bu sonuca ulaşana kadar; Sovyetler, tarihin gördüğü en büyük şehir savunması olan Stalingrad'da, Moskova önlerinde yüzbinlerce evladını

feda ederek (tüm savaşta 20 milyon) faşizme karşı savaşmış, ağır darbeler vurmuştur. Stalin'in bizzat yönettiği faşizme karşı direniş, Hitler'in aldığı ilk büyük darbedir. Bu bozgun, meşhur "yıldırım hareketlerinin", "yenilmez Alman ordusu" efsanesinin de sonudur.

Perişan Olmuş Nazi Ordusuna Karşı Normandiya Çıkarması

Normandiya'ya geline süreci, Hitler ordularının tam yüzde 80'i Doğu Cephesi'nde Kızıl Ordu'nun ilerleyişini durdurmaya çalışmaktadır. Normandiya'ya çıkan emperyalistler, karşılarında Nazi'lerin yorgun ve küçük bir bölümünü bulmuşlardır. Bir yıl önce sadece Stalingrad'da 100 Alman tümeni sosyalistler karşısında saplanıp kalmıştır örneğin, Normandiya bu direnişin yanında küçük bir çatışma gibidir. Tüm bir halk savaşır, yüzbinler feda edilir burada faşizmi durdurmak için, Normandiya'da ABD-İngiliz güçlerin kaybı ise 20 bin bile değildir. Savaşın asıl kadere de bir yıl önce belirlenmiştir zaten. Bunu, o gün ABD başkanı Roosevelt de, Stalin'e gönderdiği şu mesajla dile getirmek durumunda kalır: "Şanlı zaferiniz saldırganlık dalgasını durdurmuştur ve müttefik uluslarının saldırganlık güçlerine karşı sürdürdüğü savaşın **dönemeç noktası** olmuştur." Şimdi bunlar hiç yaşanmamış gibi gösterilmektedir.

Savaş, emperyalistlerin beklediğinden farklı gelişmektedir. Sosyalizmin boğulacağını düşünürken, Stalin önderliğindeki Kızıl Ordu, Nazi ordularını püskürtmüştür. "Tehlike kapıdadır", faşizme karşı sosyalizmin üstünlüğü kapitalist sistemin geleceği açısından büyük bir tehliktir. Ya "kurtarıcı Amerika" İngiltere'yi de yanına alarak devreye girecek ve "batı demokrasisini kurtaracak", ya da kızılbayrakların tüm Avrupa'da dalgalanmasının da önü açılmış olacak. Elbette bunu Sovyetler'e karşı savaşarak yapamayacakları için Hitler'e karşı savaşarak yaparlar.

Nazilerin Doğu Cephesi'nde bozguna uğradığı, püskürtüldüğü günlerde, Fransa da Nazi ordusunun işgali altındadır. 6 Haziran 1944 yılında sayıları 150 bini bulan İngiliz ve ABD birlikleri Normandiya plajına çıkarma yapar. "Kurtarıcı"ların "Normandiya efsanesi" böyle başlar; Amerika Avrupa'yı Hitler faşizminden ve Stalin diktatörlüğünden kurtarmıştır...

Normandiya Çıkarması Kime Karşı?

Normandiya çıkarmasının ardından ilerleyen emperyalistler, Almanya'nın büyük bir kısmını ele geçirerek, (Batı Almanya) Doğu'da ilerletmekte olan Sovyetler'i engellemiş oldular. Aslo-lan da buydu. Hitler özünde, emperyalist tekellerin ortaya çıkardığı kendi çocuklarıydı. Normandiya çıkarmasının da askeri boyutu Hitler'e karşı olmasına rağmen, siyasi olarak hedef sosyaliz-

Avrupa O'na Şükran Borçlu

"Bu savaş iki ordu arasındaki bir savaş değildir. Bu aynı zamanda Sovyet halkının faşist Alman birliklerine karşı büyük savaşıdır. Faşist zalimlere karşı anavatanı savunmak için verilen bu halk savaşının amacı sadece üzerindeki tehlikeyi kaldırmak değil, aynı zamanda Alman faşizminin boyunduruğu altında inleyen Avrupa'nın bütün halklarına da yardım etmektir." (Stalin'in 3 Temmuz 1941'de radyoda yaptığı konuşma)

min yayılmasını durdurmaktır. Savaşın sona ermesiyle birlikte ki, gerçek daha bir net ortaya çıkmış, kapitalist sistem ile sosyalizm arasındaki savaş, alenileştirilmiştir.

Bir yanda, ilk kurşunu Normandiya'da sıkarak emperyalist kampın liderliğini ele geçirmeyi başaran ABD'nin öncülüğündeki emperyalistler, öte yandan genç Sovyet Cumhuriyeti ve savaş sonrası kurulan halk iktidarları. NATO da bu sürecin parçası olarak kurulmuştur.

Avrupa, topraklarına tek bomba düşmeyen, ekonomisi çökmemiş bir ABD'nin hegemonyasını kabullendi. Çünkü öte yanda, bütün sömürge-lerini, pazarlarını kaybetmek, hatta Avrupa'da da iktidarlarını kaybetmek tehlikesi vardır. Zira, Avrupa emekçileri de Sovyetlerden etkilenmiş, Stalingrad, Moskova zaferleri ve faşizme vurulan darbeler, bu sempatiyi artırırken, Fransa'da olduğu gibi, genç partizanlar "Yaşasın Stalin" sloganlarıyla Hitler kurşunlarına karşı direnmiş ve Avrupa Komünist Partileri'nin de halk nezdinde saygınlığı yükselmiştir.

ABD Tekelleri Nazilerin Naziler CIA'nın Hizmetinde

Latin Amerika ülkeleri pazarının 1/5'ten 3/4'e çıkaran, Ortadoğu petrol rezervlerinin yüzde 59'una sahip olan, Avrupa emperyalistlerinin bir çok sömüre pazarını ele geçiren ABD, Nazileri de korumasına aldı. Nazilere karşı savaşmıştı güya, ama onun sorunu hiçbir zaman faşizm ya da ırkçılık olmamıştı. ABD'nin yönetimindeki Almanya'da Naziler bir anda parti değiştirip, devlet yönetiminde istihdam edildiler.

Birçok Nazi bilim adamı, Gestapo elemanı nükleer bomba yapımında kullanmak, Sovyetler'e karşı istihbarat elemanı olarak kullanmak üzere ABD'ye götürüldü. ABD'ye götürülen başka şeyler de vardı. Örneğin Nazi arşivleri. Bu arşivlerde bir çok suçun yanısıra ABD tekellerinin de suçları vardı.

Örneğin, savaştan önce, ve savaş sırasında; Ford, General Electric, Standard Oil, Texaco, ITT, IBM ve General Motors gibi ABD tekellerinin Nazilerle nasıl iş yaptıkları, IBM'in Nazi'ler yahu-dileri daha kolay yok etsinler diye nasıl teknik araçlar yaptıkları yazılıydı.

Sosyal Kısıtlamalara Tepki ABD İşbirlikçilerine Ceza

Avrupa Parlamentosu (AP) seçimleri AB üyesi ülkelerde yapıldı. Seçimlerin sonucunda, Hristiyan Demokrat Grup 273, Sosyalist Grup (PES) 218, Liberal Grup (ELDR) 65, Sol Birlik Grup (EUL) 39, Yeşiller 36, Avrupa Milletler Birliği Grubu (UEN) 26 ve Demokratlar Grubu (EDO) 18 koltuk kazandı.

1- Avrupa Halkları; İngiltere'de, Hollanda ve İtalya'da Irak işgaline verilen desteği cezalandırdı. Bu ülkelerde iktidar partileri büyük oy kaybına uğradı. Blair ve Berlusconi'nin de, İspanya eski başbakanı Aznar gibi gidici olduğu anlaşıyor. Hatırlanacağı gibi Aznar, son darbeyi, islamcılarının hedef gözetmeksizin gerçekleştirdiği eylemi ETA'ya yıkmak için yürüttüğü yalan kampanyası ile yemiştir, Bush'un fino köpeği olmasının bedelini ödemiştir.

2- Almanya, Fransa ve Polonya'da, tekeller lehine yapılan düzenlemeler, ekonomik paketler, artan işsizlik iktidar partilerinin büyük oy kaybetmesine neden oldu. Halklar sosyal hakların kısıtlanmasına karşı sokağa çıkarak gösterdikleri tepkiyi bu kez sandıkta göstermişlerdir. Bu konuda, en çarpıcı olan Almanya'dır. SPD hükümeti bir yandan "terörle mücadele" adına hak ve özgürlükleri kısıtlamakta, öte yandan da patronların isteklerini yerine getiren reform paketleri yürürlüğe koymaktadır. SPD'nin aldığı ağır yenilgi bu saldırıların sonucudur.

3- Katılım AP tarihinin en düşük seviyesinde gerçekleşti. Tüm Avrupa'da halkların sadece yüzde 45.3'ü oy kullanırken, yeni 10 üyedeki katılım oranı ortalama yüzde 26 civarında oldu. Slovakya'da ise yüzde 17'de kaldı. Bu sonuç; birinci olarak tekeller adına politika yapan burjuva siyasetçilerine olan güvensizliğin bir yansımasıdır. İkinci olarak, kitlelerin apolitikleştirilmesinin payı vardır. Üçüncü olarak da, AB'den Avrupa halklarının da ciddi bir beklentisinin olmamasıdır. Birçok ülkede, AB karşıtı partilerin oylarını ciddi oranda artırmış olması, Polonya'da olduğu gibi "birinci" çıkması bunu destekler niteliktedir.

Tüm Kontralar ABD Desteklidir

Meksika - 1971'de gösteri yapan kitleye ateş açılarak 25 öğrencinin ABD destekli kontralarca katledildiği Corpus Christi katliamına dava açılıyor. O dönem gösterilere katılan bir öğrenci olan Savcı Ignacio Carrillo, kontraların ABD'de eğitim aldıklarını, "şahinler" adıyla bilinen kontraların hükümetin emri ile, yaralıların taşındığı hastaneye de baskın düzenleyerek ateş açtıklarını açıkladı.

Latin Amerika'da halkların kanını döken hiçbir kontra, ABD'den bağımsız olmadığı gibi, işbirlikçi oligarşilerin emirleri ile hareket etmişlerdir. Üstelik tıpkı ülkemizdeki gibi katlettikçe terfi etmişlerdir. Bu katliamda emri veren Devlet Başkanı Luis Echeverria, 2 Ekim 1968'de askeri güçlere emir veren ve 500 öğrenciyi katlettiren İçişleri Bakanıydı.

Gerilladan Pusu

Nepal - 14 haziranda gerillalar tarafından düzenlenen saldırıda 21 polis öldü. Ülkenin batısındaki Kharikola şehri yakınlarında bir polis konvoyu gerillalar tarafından döşenen mayına çarptı, ardından gerillalar konvoyu saldırdı. Konvoyda yer alan 37 polisten 21'i ölümlen 12'sinin yaralandığı devlet tarafından açıklandı.

"Birleş ve Savaş"

Güney Kore - Sağlık çalışanları, çalışma koşullarını protesto için sokağa çıktılar. Onbinlerce emekçinin katıldığı gösterilerde uzun çalışma saatleri protesto edilirken, "Birleş ve Savaş" pankartları taşındı.

Genel Grev Sarsıyor

Nijerya - Dünyanın yedinci büyük petrol üreticisi olan ülkede, petrol fiyatlarına yapılan zam genel greve karşındı. Üç hafta süreceği belirtilen genel grev özellikle kamu kurumları ve bankaların kapanmasına neden oldu.

Chavez: "Rakibim Bush"

Venezuela - 15 Ağustos'ta yapılacak referanduma hazırlanan Devlet Başkanı Hugo Chavez'e destek mitingleri sürüyor. Sabaneta de Barinas'daki mitingte konuşan Chavez, 5 muhalefet partisinden birleşmesinden oluşan 'Demokratik Koordinasyon'un kendisine rakip bile olamayacağını hatırlattı ve darbeci muhalefete ABD desteğine atf yaparak, "referandumda benimle ABD başkanı Bush arasında çekişme olacak, gerçek rekabet bu olacak" dedi.

"Kuzey Kore, Irak Değil"

K. Kore - Emperyalistlerin G-8 zirvesinde aldığı kararları eleştiren Kuzey Kore, "Zorla yapılacak denetlemelerle nükleer programdan vazgeçmemizi istiyorlar. Bu, ABD'nin geçmişte Irak'ta kullandığı yöntemdir ve uzun vadede başka bir Irak krizi yaratmayı hedeflemektedir" dedi. Bunun hayal olduğunu belirten Kuzey Kore, G-8'in "yayılmayı durdurma" planının, K. Kore'nin nükleer savunma gücünü artırmasının meşrulaşması için yeterli olduğunu söyledi.

Ateşkesi Bozma Kararı Ve Basında Hezeyan Halleri

“Riskli alan”ın başladığı yerde biten demokratlık

Tehdit, gözdağı, kaleminden kan damlayan şovenizm rüzgarları esiyor burjuva basında. Birgün gibi, reformist cenahın sesi gazetelerde ise, “barış-şiddet karşı olmak” adına, oligarşinin yaratmak istediği zemine su taşıyor. Yorumsuz olarak birkaç örneği aktarıyoruz. Bu tablo, bu ülkede demokratlığın bile nasıl içdiş edildiğini göstermektedir. Hiçbiri Kürt halkının hakları uğruna kılını kıpırdatmayan ve şimdi ders vermeye kalkışan yazarlar, demokrasıcılık oyununun oynandığı ülkemizin, demokratlık oyunu oynayan ikiyüzlülerine en iyi örneklerdir.

Aklınızı başınıza toplayın!!!

“Zana ve arkadaşlarının, HADEP genel başkanının bazı açılardan çizmeyi aştıkları, hatta Türkiye’yi zıvanadan çıkarabilecek kadar ateşle oynamaya başladıkları bir gerçek... Herkes aklını başına toplansın, en başta Zana ve arkadaşları, dağdakiler ve İmralı sakini.” (Hasan Cemal, Milliyet 17 Haziran)

“Hele hele Apo’ya özgürlük istemek; milletin büyük çoğunluğunun vicdanını tamamen hiçe sayan tek-benci, hukuka zerre saygı duymayan, etnisist ve ‘artık yeter!’ dedirten bir taleptir... Benim indimde DEHAP kendisini tarihe gömüyor.” (Cüneyt Ülsever 16 Haziran Hürriyet)

“Laik cumhuriyeti yıkmak isteyenleri iktidara getirdikten sonra, sıra bölücüleri yüceltme-ye geldi.” (Bekir Coşkun 16 Haziran Hürriyet)

“.... Aşırı özgüven, bir ‘tehdit ve savaş dilini tekrar devreye sokmuştur. Nitekim... Tuncer Bakırhan’ın, verdiği beyanatlardaki rahatlık, bu rahatlıkla sistemin ve yargının yasa dışı gördüğü bir örgütü meşru ilan etmesi, ‘Biz devlete ve Kongra-Gel’e eşit mesafedeyiz’ diyebilmesi, bu politikanın ve Kürt taleplerinin tekel altında tutulmak istenmesinin açık göstergesidir.” (Ali Bayramoğlu, 15 Haziran Yeni Şafak)

“Bakırhan da Zana da kullandıkları sözcüklerin nereye gittiği kadar, neleri tetikleyebileceğini de hesap etmeli.” (Murat Yetkin 16 Haziran, Radikal)

“‘Demokratikleşmek’ isterken dikişleri patlatabiliriz... Bu zat, (Zübeyir Aydar) bir zamanlar ağzından çıkan kulağı duymayan yazarlarımız, aydınlarımız, iş dünyası büyüklerimiz gibi ‘siyasal çözüm’ istiyor.” (Oktay Ekşi, Hürriyet 13 Haziran)

“Zana’nın) Kongra-Gel’e yaptığı ateşkes çağrısı, kendisine bağlanan umutları hak edecek bir zihniyet berraklığını henüz tam kazanmamış olduğunu gösterdi.” (Güngör Mengi, Vatan, 14 Haziran)

“Bütün maddi varlığını ve kanlı fiyakasını borçlu bulunduğu adamları dağlarda ağaç kabuğu yerken Şam’da kuş sütü ile beslenerek göbeğini kaşıya kaşıya ahkam kesen... Apo..” (Ömer Lütfü Mete, 15 Haziran Sabah)

“Cesur adımlara aynı biçimde cevap verecek cesur yüreklere ihtiyaç var. Daha fazla hak ve özgürlüğü hak ettiğimizi ispatlamak hepimize düşüyor.” (Fehmi Koru 15 Haziran Y. Şafak)

İhbarlar yağmur gibi yağıyor

“Leyla Zana ve Hatip Dicle hangi ilişki sebebiyle Apo’dan talimat alabiliyor... Hapisten çıkan DEP’lilerin mitinglerinde niçin Apo’nun resimleri taşıyor?” (Nazlı Ilıcak, 16 Haziran, Tercüman)

“Artık iş iyiden iyiye çığırından çıktı, denizlik dört bir yanımızı sardı. Meydanlarda Türkiye Cumhuriyeti’ne saldıranlar alkışlanmaya başlandı... Bu densizliğe de demokratik hak adı veriliyor.” (Emin Pazarcı, 16 Haziran Tercüman)

“Zana’nın ılımlılık mesajları vermesi çok iyi ama, ateşkes için ‘en az altı ay’ diye süre tahdidi koyuyor! Belli ki ‘Ben de anayım’ diyen Zana, gencecik insanların ölmesine ‘zamanlama’ açısından bakıyor!” (Taha Akyol, Milliyet 15 Haziran)

“DEHAP sözcü mü, arabulucu mu?” (Mehmet Metiner, BİRGÜN, 16 Haziran)

“PKK ya da Kongra-Gel, 30 bin vatan evladını katleden bir terör örgütü ise... Gösteriller ‘zafer sarhoşluğunu’ yansıtıyorsa.. Nerede bu Türk milleti?” (Serdar Arseven, 16 Haziran Tercüman)

Bunlar da “sosyalist”!!!

“İmralı’daki zatın, deli saçması, fikir fukarası cümlelerinin arasından ancak cımbızla ayıklayarak çıkarılabilecek mesajlardaki ‘Saldırmayın ama kendinizi savunun’ yollu şiddetten kesin olarak arındırılmış bir politik çizgiye değil, özünde hükümeti pazarlık masasına oturtma manevralarına dayanak sağlayacak üstü örtük ‘Yoksa barışı bozarım haaa’ tehditleri...” (Aydın Engin, Birgün, 12 Haziran)

“... Türkiye ilk kez demokrasisi adına umutlanıyor. Ve sizler, ‘yeniden ölüm’ diyenler, bu gerçeğin farkında mısınız? (Rıdvan Akar, Birgün 11 Haziran)

kahramanlar Ölmez

19 Haziran - 25 Haziran Şehitlerimiz

**M e h m e t
BÜÇKÜN**
19 Haziran
1979

Devrimci hareketin kadrolarından biriydi.

Adana'da sorumluluklar üstlendi. Sol gruplar arası bir sorunu çözmek isterken kendine "Devrimci Kurtuluş'çu" diyen biri tarafından öldürüldü.

**Kenan GÜRZ
Zehra ÖNCÜ
Doğan GENÇ
Figen YALÇINOĞLU
Cem GÜLER**
25 Haziran 1995

Kenan GÜRZ, Dersim-Hozat Bileldi Köyü doğumluydu. 1993'te gerillaya katıldı. Zehra ÖNCÜ, Çorum doğumluydu. Hemşire olarak görev yaptığı Kürdistan'da Devrimci Sol'la tanıştı. Bir çok görevde bulunduktan sonra 1993'te gerillaya katıldı. Figen YALÇINOĞLU; Hozatlı, Kürt milliyetlendendi. Doğan GENÇ, Pertek Söğütlütepe Köyü'nde doğdu. 1995 yazında gerillaya katıldı. Cem GÜLER, Hozat Kuru Köyü doğumluydu. Elazığ'da lise yıllarında anti-faşist mücadele içinde yeraldı. 1995'te gerillaya katıldı. Çatışarak şehit düştüğünde daha 16 yaşına bile girmemişti.

Kenan GÜRZ, Dersim-Hozat Bileldi Köyü doğumluydu. 1993'te gerillaya katıldı. Zehra ÖNCÜ, Çorum doğumluydu. Hemşire olarak görev yaptığı Kürdistan'da Devrimci Sol'la tanıştı. Bir çok görevde bulunduktan sonra 1993'te gerillaya katıldı. Figen YALÇINOĞLU; Hozatlı, Kürt milliyetlendendi. Doğan GENÇ, Pertek Söğütlütepe Köyü'nde doğdu. 1995 yazında gerillaya katıldı. Cem GÜLER, Hozat Kuru Köyü doğumluydu. Elazığ'da lise yıllarında anti-faşist mücadele içinde yeraldı. 1995'te gerillaya katıldı. Çatışarak şehit düştüğünde daha 16 yaşına bile girmemişti.

Adalet YILDIRIM
22 Haziran 1996

DYP İstanbul Kağıthane ilçe binasına düzenlenen baskından sonra çıkan çatışmada şehit düştü. Adalet'in de içinde yeraldığı silahlı propaganda birliği, eylemden sonra geri çekilirken, kuşatıldı ve çatışmaya girdi. Adalet kendini feda ederek diğer yoldaşlarının geri çekilmesini sağladı.

Dersim'li olup Kürt milliyetlendendir. 1994'te Dersim'de Kır Gerilla Birliği'nde savaştı. 1996'da ise İstanbul şehir birliklerinde istihdam edilmiştir.

Ali YÜCEL
23 Haziran 1995

Dersim dağlarında bir savaşçı olmaya hazırlanırken Kırıkkale yakınlarında geçirdiği trafik kazasında yitirdik.

**Kenan AY-
DEMİR**
20 Haziran
1979

Faşist teröre karşı sürdürülen mücadelenin militan kadrolarındandı. İstanbul'da faşist bir odağın yakılması eylemi sırasında ağır yaralandı. Kaldırıldığı hastahane kurtarılamayarak şehit düştü.

İlhami ÇAVUŞOĞLU
21 Haziran 1979

Kenan Aydemir'in cenaze töreni sırasında, jandarmasının cenaze katılanlara açtığı ateş sonucu şehit oldu.

Recep SİNAN
24 Haziran 1980

Bursa Gemlik Hamidiye Bölgesi'nde faşistlerle çıkan bir silahlı çatışmada şehit düştü.

Süleyman ÖRS Anıldı

12 Haziran'da Karayolları Cemevi'nde Süleyman Örs için bir anma düzenlendi. Cemevinde devrim şehitleri için saygı duruşunda bulunuldu. Konuşma yapılmasının ardından Süleyman Örs'ün şehit düştüğü yere doğru sloganlarla yürüyüşe geçildi. Yaklaşık 100 kişinin katıldığı yürüyüş sırasında "Süleyman Yoldaş Ölümsüzdür", "Kurtuluş Kavgada Zafer Cephede", "Ümudun Adı DHKP-C" sloganları atıldı. Örs'ün şehit düştüğü yerde onun mücadelesi anlatıldıktan sonra karanfiller bırakılarak anma bitirildi. Daha sonra Cemevinde Örs'ün ailesinin verdiği yemeğe katıldı.

Büyük direnişte ölümsüzleştiler

Aysun BOZDO (TKEP/L)
25 Haziran 2001

Ölüm Orucu eyleminin 183. günü olan 25 Haziran 2001 tarihinde şehit düştü.

1976 Adana doğumlu olan Aysun Bozdoğan, GESAM (Genç Ekin Sanat Merkezi) çalışanı ve yöneticisiydi. 12 Aralık 1999'da tutsak düştü. 19 Aralık katliamından sonra Ümraniye'den Kartal Özel Tıp'e sevk edildi. Burada Ölüm Orucuna başladı. kaldırdığı Bayrampaşa ve daha sonra da Kartal Araştırma Hastanesi'nde tüm baskılara rağmen tedaviyi kabul etmeyerek, eyleminin 183. gününde ölümsüzleşti.